

สารจากนายกสัตวแพทยสภา

เพื่อนสมาชิกสัตวแพทย์ที่รักทุกท่าน

นับตั้งแต่สภาวิชาชีพการสัตวแพทย์ได้ก่อตั้งมาเมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๔๔ คณะกรรมการสัตวแพทยสภาตั้งแต่สมัยแรกจนถึงปัจจุบัน ได้ดำเนินการให้สภาวิชาชีพดำเนินการตามกฎหมายได้อย่างต่อเนื่อง เวิ่งจากการออกข้อบังคับที่ใช้เป็นกรอบในการดำเนินงาน พระราชบัญญัติและข้อบังคับฯทั้งหมดได้รวมรวมและตีพิมพ์ไว้ในสัตวแพทยสภาสารฉบับที่ ๑ - ๔ ซึ่งส่งให้ท่านสมาชิกไปแล้ว สำหรับท่านสมาชิกใหม่ที่ยังไม่เคยได้รับวารสารดังกล่าว สัตวแพทยสภาได้จัดพิมพ์พระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๔ ประมวลข้อบังคับของสัตวแพทยสภา รวมทั้งประกาศและระเบียบของสัตวแพทยสภา และระเบียบและกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติดังนี้ขึ้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้ท่านสมาชิกได้รับทราบถึงกรอบการดำเนินงานของสภาวิชาชีพที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า เอกสารเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ในการประกอบวิชาชีพของท่านสมาชิก และช่วยกันสร้างสรรค์ประโยชน์แก่ลังคมในภาพรวมต่อไป

มนต์

(รองศาสตราจารย์ นายสัตวแพทย์สังคرام เหลืองทองคำ)

นายกสัตวแพทยสภา

ลิงหาคม ๒๕๖๐

พระราชบัญญัติ วิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕

กฎมิพลอุดมยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๕
เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการสัตวแพทย์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติดังนี้ มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติความคุ้มการบำบัดโรคสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“วิชาชีพการสัตวแพทย์” หมายความว่า วิชาชีพเกี่ยวกับการกระทำใดๆ ต่อร่างกายสัตว์เพื่อการตรวจโรค การวินิจฉัยโรค การป้องกันโรค การบำบัดรักษา หรือการกำจัดโรคสัตว์ และการกระทำโดยตรงต่อร่างกายสัตว์ด้วยการฉีดสาร หรือการสอดไส้วัตถุใดๆ เข้าไปในร่างกายสัตว์เพื่อการตอกแต่งหรือการบำรุงร่างกายสัตว์ การถอนหรือการขยายพันธุ์สัตว์ด้วยเทคนิคที่สามารถป้องกันการแพร่โรคทางการสืบพันธุ์ และให้หมายความถึงโรคติดต่อระหว่างสัตว์และมนุษย์ และการโภชนาภิบาลด้านสุขาศาสตร์การอาหารและการปนเปื้อนในอาหารที่มีดันกำเนิดมาจากสัตว์

“สัตว์” หมายความว่า ลิงเมีวิตที่ไม่ใช่พรณไม้และมนุษย์

“โรค” หมายความว่า ความเจ็บป่วย การบาดเจ็บ หรือความผิดปกติของร่างกายหรือจิตใจของสัตว์ และให้หมายความรวมถึงอาการที่เกิดจากภาวะดังกล่าวด้วย

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์จากสัตวแพทยสภา

“ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์จากสัตวแพทยสภา

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกสัตวแพทยสภา

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการสัตวแพทยสภา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสัตวแพทยสภา

“เลขานิการ” หมายความว่า เลขานิการสัตวแพทยสภา

“รองเลขานิการ” หมายความว่า รองเลขานิการสัตวแพทยสภา

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า บุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ในกรณีที่บทบัญญัติแห่งกฎหมายได้อ้างถึง “การบำบัดโรคสัตว์” หรือ “ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์” ตามพระราชบัญญัติความคุ้มการบำบัดโรคสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ให้หมายความถึง “การประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์” หรือ “ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์” ตามพระราชบัญญัตินี้แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎหมายกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งออกกฎหมายกระทรวงและระเบียบเพื่อบัญญัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎหมายกระทรวงและระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

สัตวแพทยศาสตร์

มาตรา ๗ ให้มีสัตวแพทยศาสตร์เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘ สัตวแพทยศาสตร์มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์

(๒) ควบคุมความประพฤติและการดำเนินงานของผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ให้ถูกต้องตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์

(๓) ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์

(๔) ส่งเสริมความสามัคคีและพดุงเกียรติของสมาชิก

(๕) ช่วยเหลือ แนะนำ เผยแพร่ และให้การบริการทางด้านวิชาการแก่สมาชิก รวมทั้งประชาชนและองค์กรอื่นในเรื่องเกี่ยวกับวิชาชีพการสัตวแพทย์

(๖) ให้คำปรึกษาหรือข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลเกี่ยวกับนโยบายและปัญหาวิชาชีพการสัตวแพทย์

(๗) เป็นตัวแทนผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ของประเทศไทย

(๘) พดุงความเป็นธรรมและล่งเสริมสวัสดิการให้แก่สมาชิก

(๙) ดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในกฎหมาย

มาตรา ๙ สัตวแพทยศาสตร์มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับข้อทะเบียนและออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์

(๒) ทำคำสั่งตามมาตรา ๔๕

(๓) รับรองปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตร อนุมัติบัตร หรือวุฒิบัตรในวิชาชีพการสัตวแพทย์ของสถาบันต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการสมัครเป็นสมาชิก

(๔) รับรองหลักสูตรต่างๆ สำหรับการฝึกอบรมเป็นผู้ชำนาญการในสาขาต่างๆ ของวิชาชีพการสัตวแพทย์ของสถาบันต่างๆ

(๕) รับรองวิทยฐานะของสถาบันที่ทำการฝึกอบรมใน (๔)

(๖) ออกหนังสืออนุมัติหรือให้รับรองแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์สาขาต่างๆ และออกหนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพการสัตวแพทย์

(๗) ดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสัตวแพทยศาสตร์

มาตรา ๑๐ สัตวแพทยศาสตร์อาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

(๑) เงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน

(๒) ค่าขั้นทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมต่างๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ผลประโยชน์จากการจัดการทรัพย์สินและกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดในมาตรา ๔

(๔) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่สัตวแพทยศาสตร์

(๕) ดอกผลของเงินและทรัพย์สินตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔)

มาตรา ๐๑ ให้รัฐมนตรีดำรงตำแหน่งลักษณะกิจกรรมแห่งสัตวแพทย์สภา และมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๐๒ ให้มีสำนักงานสัตวแพทย์สภารាជที่อธิการต่างๆ ให้แก่คณะกรรมการและสัตวแพทย์สภา และให้มีสำนักงานสาขาราชที่ได้ตามความจำเป็น ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๒ สามาชิก

มาตรา ๐๓ ผู้สมควรเป็นสามาชิกสัตวแพทย์สภาราชต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบปีบริบูรณ์
- (๒) มีความรู้ในวิชาชีพการสัตวแพทย์โดยได้รับปริญญาอนุปริญญาประกาศนียบัตร ในวิชาสัตวแพทยศาสตร์ จากร้านค้าบันการศึกษาที่ทบทวนมหาวิทยาลัยหรือสัตวแพทย์สภารับรอง หรือมีความรู้ในวิชาชีพการสัตวแพทย์ โดยได้รับปริญญาสาขาวิชานั้น ที่มิใช่สัตวแพทยศาสตร์บัณฑิต หรือประกาศนียบัตรจากร้านค้าบันการศึกษาที่สัตวแพทย์สภารับรอง
- (๓) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าจะนำมามชื่นชมเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ
- (๔) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดในคดีที่คณะกรรมการเห็นว่าจะนำมามชื่นชมเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ
- (๕) ไม่เป็นผู้มีจิตพิรุณไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นโรคที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสัตวแพทย์สภาราชที่

มาตรา ๐๔ ลิขิตระหน้าที่ของสามาชิกมีดังต่อไปนี้

(๑) ขอเขียนทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ขอหนังสืออนุญาตหรืออนุบัตรแสดงความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์สาขาต่างๆ หรือขอหนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพการสัตวแพทย์ โดยปฏิบัติตามข้อบังคับสัตวแพทย์สภาราชว่าด้วยการนั้น

(๒) แสดงความคิดเห็นและซักถามเป็นหนังสือเกี่ยวกับกิจการของสัตวแพทย์สภาราชไปยังคณะกรรมการเพื่อพิจารณา และในกรณีที่สามาชิกรวมกันดังแต่ห้าสิบคนขึ้นไป เสนอให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องใดที่เกี่ยวกับกิจการของสัตวแพทย์สภาราช คณะกรรมการต้องพิจารณาและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้เสนอทราบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันได้รับเรื่อง

- (๓) เลือกตั้งหรือรับเลือกตั้งเป็นกรรมการ
- (๔) ผดุงไวซึ่งเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพและปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๐๕ สามาชิกภาพของสามาชิกล้วนสุดลงเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออกจาก
- (๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๐๓ (๑) (๒) หรือ (๔)
- (๔) คณะกรรมการมีมติให้พ้นจากสามาชิกภาพ เพราะเห็นว่าเป็นผู้นำมามชื่นชมเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามมาตรา ๐๓ (๓) หรือ (๔)
- (๕) ไม่ชำระค่าขั้นทะเบียนสามาชิก ค่าบำรุง หรือค่าธรรมเนียม โดยไม่มีเหตุอันควรตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับสัตวแพทย์สภาราช

หมวด ๓

คณะกรรมการลัตัวแพทย์สภาก

มาตรา ๑๖ ให้มีคณะกรรมการลัตัวแพทย์สภาก ประกอบด้วย

(๑) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิบดีกรมปศุสัตว์ คณบดีคณะลัตัวแพทยศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษา ของรัฐ และสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน นายกสมาคมลัตัวแพทย์ผู้ประกอบการนำบัดโรคลัตว์แห่งประเทศไทยและนายกลัตัวแพทย์สมาคมแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์

(๒) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนกระทรวงกลาโหมหนึ่งคน กระทรวงมหาดไทยหนึ่งคน กระทรวงสาธารณสุขหนึ่งคน กรมประมงหนึ่งคน กรมปศุสัตว์หนึ่งคน และกรุงเทพมหานครหนึ่งคน

(๓) กรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งจากสมาชิก มีจำนวนเท่ากับจำนวนกรรมการใน(๑) และ(๒) รวมกันในขณะเลือกตั้งแต่ละคราว

มาตรา ๑๗ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่ปรึกษาได้ และให้มีอำนาจจดอุดถอนที่ปรึกษาด้วยให้ที่ปรึกษาดำรงตำแหน่งตามวาระของกรรมการตามมาตรา ๑๖ (๓)

มาตรา ๑๘ ให้คณะกรรมการประชุมเมื่อกรรมการรายในสามสิบวันนับจากวันเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๖ (๓) เพื่อดำรงตำแหน่งนายกลัตัวแพทย์สภาก อุปนายกลัตัวแพทย์สภากคนที่หนึ่ง และอุปนายกลัตัวแพทย์สภากคนที่สอง ตำแหน่งละหนึ่งคน

ให้นายกลัตัวแพทย์สภาก เลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งเลขานุการ รองเลขานุการ ประชาสัมพันธ์และเรียนรู้ภารกิจ ตำแหน่งละหนึ่งคน และอาจเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งอื่นได้ตามความจำเป็นและมีอำนาจจดอุดถอนผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวออกจากตำแหน่งได้ ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ให้นายกลัตัวแพทย์สภาก อุปนายกลัตัวแพทย์สภากคนที่หนึ่ง และอุปนายกลัตัวแพทย์สภากคนที่สองดำรงตำแหน่งตามวาระของกรรมการตามมาตรา ๑๖ (๓)

เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งนายกลัตัวแพทย์สภากพ้นจากตำแหน่ง ให้เลขาธิการ รองเลขานุการ ประชาสัมพันธ์ เรียนรู้ภารกิจ และผู้ดำรงตำแหน่งอื่นตามวรรคสอง พ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๑๙ การเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๖ (๓) การแต่งตั้งที่ปรึกษาตามมาตรา ๑๗ การเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งต่างๆ ตามมาตรา ๑๘ และการเลือกกรรมการตามมาตรา ๒๓ ให้เป็นไปตามข้อบังคับลัตัวแพทย์สภาก

มาตรา ๒๐ กรรมการตามมาตรา ๑๖ (๒) และ (๓) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์ชั้นหนึ่ง

(๒) ไม่เคยถูกกลั่นพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการนำบัดโรคลัตว์

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

มาตรา ๒๑ กรรมการตามมาตรา ๑๖ (๓) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปีนับแต่วันเลือกตั้งและอาจได้รับเลือกตั้งใหม่ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการที่ได้รับเลือกตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่ ทั้งนี้ คณะกรรมการต้องจัดให้มีการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๖ (๓) ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๒๙ นอกจากการพันจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๑๖ (๓) พันจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) สมาชิกภาพลี้นสุดลงตามมาตรา ๑๕
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๐

มาตรา ๒๓ เมื่อตำแหน่งกรรมการตามมาตรา ๑๖ (๓) ว่างลงไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการดังกล่าวทั้งหมดก่อนคราววาระ ให้คณะกรรมการเลือกสมน้ำซึกซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๐ เป็นกรรมการแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการนั้นว่างลง

ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการตามวรรคหนึ่งว่างลงรวมกันเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้ง ให้คณะกรรมการจัดให้มีการเลือกตั้งกรรมการขึ้นแทนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่จำนวนกรรมการดังกล่าวได้ว่างลงเกินกึ่งหนึ่ง

ถ้าวาระของกรรมการตามมาตรา ๑๖ (๓) เหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน คณะกรรมการจะให้มีการเลือกหรือเลือกตั้งกรรมการแทนหรือไม่ก็ได้

ให้ผู้ซึ่งเป็นกรรมการแทนนั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๒๔ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารกิจการลัตัวแพทย์สภากลาง วัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของลัตัวแพทย์สภาก็กำหนดในมาตรา ๔ และมาตรา ๕

(๒) แต่งตั้งคณะกรรมการจารยารบรรณ คณะกรรมการสอบสวน และคณะกรรมการอื่นเพื่อทำกิจการหรือพิจารณาเรื่องดังๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของลัตัวแพทย์สภาก็

- (๓) จัดตั้งสำนักงานสาขาของลัตัวแพทย์สภาก็

- (๔) ออกข้อบังคับลัตัวแพทย์สภาว่าด้วย

(ก) การเป็นสมาชิก

(ข) การกำหนดโรคตามมาตรา ๑๗ (๕)

(ค) การกำหนดค่าชั้นทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ในอัตราราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้

(ง) การเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๖ (๓) การแต่งตั้งที่ปรึกษาตามมาตรา ๑๗ และการเลือกกรรมการ เพื่อดำรงตำแหน่งต่างๆ ตามมาตรา ๑๘

(จ) การประชุมคณะกรรมการ คณะกรรมการ คณะกรรมการที่ปรึกษา และสมาชิก

(ฉ) การกำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาตามมาตรา ๑๗

(ช) การกำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งอื่นตามมาตรา ๑๘ วาระสอง

(ช) หลักเกณฑ์ว่าด้วยการสอบความรู้ที่ประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์ตามมาตรา ๑๙

(ณ) คุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์ตามมาตรา ๑๙

(ญ) แบบและประเภทใบอนุญาต หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียนการออกใบอนุญาตอายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การออกหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพ การลัตัวแพทย์สาขาต่างๆ หนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพการลัตัวแพทย์ การออกใบแทนใบอนุญาต หนังสืออนุมัติ หรือวุฒิบัตร หรือหนังสือแสดงวุฒิอื่นตามมาตรา ๑๙

(ฎ) การจัดตั้งการดำเนินการ และการเลิกสถาบันที่ทำการฝึกอบรมเป็นผู้ชำนาญการในสาขาว่างๆ ของวิชาชีพการลัตัวแพทย์

(ฏ) ข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์ตามมาตรา ๑๙

- (ฐ) จารยานบรรณแห่งวิชาชีพการลัตัวแพทย์ตามมาตรา ๓๖
- (ท) การกำหนดหลักเกณฑ์การพักใช้ในอนุญาตหรือเพิกถอนในอนุญาต
- (ฒ) หลักเกณฑ์ว่าด้วยการลืบสวนหรือสอบสวนในกรณีที่มีการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษผู้ประกอบ

วิชาชีพการลัตัวแพทย์

(ณ) เรื่องอื่นๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์ของลัตัวแพทย์สภากล่าวที่ในอำนาจหน้าที่ของลัตัวแพทย์สภาก ตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น

(๕) ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

ข้อบังคับลัตัวแพทย์สภามาตาม (ก) (ข) (ค) (ช) (ณ) (ญ) (ฎ) (ฎ) (ฐ) (ท) และ (ฒ) เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๒๕ นายกลัตัวแพทย์สภาก อุปนายกลัตัวแพทย์สภาก เลขาธิการ รองเลขาธิการ ประชาสัมพันธ์ และหัวหน้าฝ่าย มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) นายกลัตัวแพทย์สภามีอำนาจหน้าที่

(ก) ดำเนินกิจการของลัตัวแพทย์สภาก ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ

(ข) เป็นผู้แทนลัตัวแพทย์สภากในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก

(ค) เป็นประธานในที่ประชุมคณะกรรมการ นายนายกลัตัวแพทย์สภาก อาจมอบหมายเป็นหนังสือให้กรรมการอื่น ปฏิบัติหน้าที่แทนตามที่เห็นสมควรได้

(๒) อุปนายกลัตัวแพทย์สภากคนที่หนึ่ง เป็นผู้ช่วยนายกลัตัวแพทย์สภากในกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของนายกลัตัวแพทย์สภามาตามที่นายกลัตัวแพทย์สภาก มอบหมาย และเป็นผู้ทำการแทนนายกลัตัวแพทย์สภากเมื่อนายกลัตัวแพทย์สภากไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(๓) อุปนายกลัตัวแพทย์สภากคนที่สอง เป็นผู้ช่วยนายกลัตัวแพทย์สภากในกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของนายกลัตัวแพทย์สภามาตามที่นายกลัตัวแพทย์สภาก มอบหมาย และเป็นผู้ทำการแทนนายกลัตัวแพทย์สภากเมื่อทั้งนายกลัตัวแพทย์สภาก และอุปนายกลัตัวแพทย์สภากคนที่หนึ่งไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(๔) เลขาธิการมีอำนาจหน้าที่

(ก) ควบคุมบังคับบัญชาเจ้าหน้าที่ลัตัวแพทย์สภากทุกรายดับ

(ข) ควบคุมรับผิดชอบในงานธุรการทั่วไปของลัตัวแพทย์สภาก

(ค) ดูแลรักษาทะเบียนสมาชิก ทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์ และทะเบียนอื่นๆ ของลัตัวแพทย์สภาก

(ง) ควบคุมดูแลทรัพย์สินของลัตัวแพทย์สภาก

(จ) เป็นเลขานุการในที่ประชุมคณะกรรมการ

(ฉ) ปฏิบัติการอื่นได้ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๕) รองเลขาธิการเป็นผู้ช่วยเลขาธิการในกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของเลขาธิการ ตามที่เลขาธิการ มอบหมาย และเป็นผู้ทำการแทนเลขาธิการ เมื่อเลขาธิการไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(๖) ประชาสัมพันธ์มีอำนาจหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์ แนะนำ และเผยแพร่กิจการของลัตัวแพทย์สภาก แก่สมาชิก ประชาชน และองค์กรอื่น

(๗) เหตุณภัยมีอำนาจหน้าที่ควบคุม ดูแล รับผิดชอบการบัญชี การเงิน และการงบประมาณของลัตัวแพทย์สภาก

ผู้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาตามมาตรา ๑๗ และผู้ดำรงตำแหน่งอื่นตามมาตรา ๑๘ วรรณสອง ให้มีอำนาจหน้าที่ตามที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๔

การดำเนินการของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๖ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด เท่าที่มีอยู่ จึงจะเป็นองค์ประชุม

มติของที่ประชุมให้ถือเลียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเลียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเลียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเลียงหนึ่งเป็นเสียงขี้ขาด

มติของที่ประชุมในกรณีให้สมาชิกพ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา ๑๕ (๔) หรือให้พักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต ตามมาตรา ๔๕ วรรคสาม ให้ถือคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่ในตัวแทน

การประชุมคณะกรรมการ ให้นำความในวาระหนึ่งและวาระสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

การประชุมคณะกรรมการที่ปรึกษา ให้เป็นไปตามข้อบังคับลัตัวแพทย์สภा

มาตรา ๒๗ สำนายกพิเศษจะเข้าฟังการประชุมและชี้แจงแสดงความเห็นในที่ประชุมคณะกรรมการหรือจะส่งความเห็นเป็นหนังสือไปยังลัตัวแพทย์สภากในเรื่องใดๆ ก็ได้

มาตรา ๒๘ มติของที่ประชุมคณะกรรมการในเรื่องดังต่อไปนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากสำนายกพิเศษ จึงจะดำเนินการตามมตินั้นได้

(๑) การออกข้อบังคับ

(๒) การกำหนดงบประมาณของลัตัวแพทย์สภा

(๓) การให้สมาชิกพ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา ๑๕ (๔)

(๔) การวินิจฉัยขี้ขาดให้พักใช้ใบอนุญาตหรือให้เพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๔๕ วรรคสาม (๒) (ค) หรือ (ง)

ให้นายกลัตัวแพทย์สภាសเนออมติตามวาระหนึ่งต่อสำนายกพิเศษโดยไม่ซักข้า สำนายกพิเศษอาจมีคำสั่งยังบังคับนั้นได้ ในกรณีที่มิได้ยังบังคับภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับมติที่นายกลัตัวแพทย์สภាសเนอให้ถือว่าสำนายกพิเศษให้ความเห็นชอบมตินั้น

ถ้าสำนายกพิเศษยังมติให้คณะกรรมการประชุมพิจารณาอีกครั้งภายในสามสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งยังบังคับ ในการประชุมนั้นถ้ามีเสียงยืนยันมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งคณะ ก็ให้ดำเนินการตามมตินั้นได้

หมวด ๕

การควบคุมการประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์

มาตรา ๒๙ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์ หรือแสดงตัววิธีใดๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีลิขิ ประกอบวิชาชีพดังกล่าว โดยมิได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตจากลัตัวแพทย์สภा เว้นแต่ในกรณีอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) การประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์ที่กระทำต่อลัตัวของตนเอง ยกเว้นกรณีเป็นการเลี้ยงลัตัวเพื่อการพาณิชย์ โดยมีขนาด ชนิด และจำนวนลัตัวตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๒) การรักษาพยาบาลลัตัว โดยไม่รับสินจ้างแรงวัล และการกระทำการดังกล่าวต้องมิใช่เป็นการกระทำการคัลยกรรม การใช้รังสี การฝังเข็มเพื่อบัดโรคหรือระงับความรู้สึกหรือให้ยาควบคุมพิเศษ วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หรือยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นแล้วแต่กรณี

(๓) นักเรียน นักศึกษา หรือผู้รับการฝึกอบรมซึ่งทำการฝึกหัดหรือฝึกอบรมในความควบคุมของสถาบัน การศึกษาวิชาสัตวแพทยศาสตร์ของรัฐ หรือที่ได้รับอนุญาตจากทางราชการให้จัดตั้งสถาบันการศึกษาหรือสถาบันทาง สัตวแพทย์อื่นที่สัตวแพทย์สภารับรอง ทั้งนี้ ภายใต้ความควบคุมของเจ้าหน้าที่ผู้ฝึกหัดหรือผู้ให้การฝึกอบรมซึ่งเป็นผู้ ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์

(๔) ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือเจ้าหน้าที่ของกระทรวง ทบวง กรม เทศบาล องค์กรบริหาร ส่วนจังหวัด องค์กรบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษอื่นตามที่มี กฎหมายกำหนด หรือสภากาชาดไทย ซึ่งกระทำการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ตามอำนาจหน้าที่หรือตามที่ส่วนราชการ หรือหน่วยงานดังกล่าวมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษร

(๕) บุคคลซึ่งกระหลวง ทบวง กรม เทศบาล องค์กรบริหารส่วนจังหวัด องค์กรบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนด หรือสภากาชาดไทย มอบหมาย ให้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ทั้งนี้ ตามระเบียบ ที่รัฐมนตรีกำหนด

(๖) การประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ของที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญของทางราชการหรือผู้สอนในสถาบัน การศึกษา หรือสถาบันทางสัตวแพทย์อื่นที่สัตวแพทย์สภารับรอง ซึ่งมีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ของ ต่างประเทศทั้งนี้ โดยอนุญาตของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๐ ห้ามมิให้ผู้ซึ่งมิได้เขียนทะเบียนและรับใบอนุญาตใช้คำหรือข้อความด้วยอักษรไทยหรืออักษรต่างประเทศว่า สัตวแพทย์ นายสัตวแพทย์ สัตวแพทย์หญิง หรือนายสัตวแพทย์หญิง หรือใช้อักษรย่อของคำดังกล่าวประกอบกับชื่อตัว หรือชื่อสกุลของตน หรือใช้คำหรือข้อความอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกัน หรือแสดงด้วยวิธีใดๆ ซึ่งทำให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตน เป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ รวมถึงการใช้ จัง วน หรืออื่นยอมให้ผู้อื่นกระทำการดังกล่าวให้แก่ตน ทั้งนี้ ให้เป็นไป ตามข้อบังคับสัตวแพทย์สภा

มาตรา ๓๑ แบบและประเภทใบอนุญาต หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียน การออกใบอนุญาต อายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การออกหนังสืออนุญาตหรืออนุบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ การสัตวแพทย์สาขาต่างๆ และหนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพการสัตวแพทย์ และการออกใบแทนใบอนุญาต หนังสืออนุญาต หรือ วุฒิบัตร หรือหนังสือแสดงวุฒิอื่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับสัตวแพทย์สภा

มาตรา ๓๒ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ให้แบ่งเป็นสองชั้น คือ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง และ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นสอง

มาตรา ๓๓ ผู้มีลิขิตรหัสบัญชีขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ตามมาตรา ๓๒ ต้องมี ความรู้ดังนี้

(๑) ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง ต้อง

(ก) ได้รับปริญญาสัตวแพทยศาสตรบัณฑิตจากสถานศึกษาในประเทศไทยที่ทบวงมหาวิทยาลัยหรือ สัตวแพทย์สภารับรอง หรือ

(ข) ได้รับปริญญาในสาขาวิชาชีพการสัตวแพทย์จากสถานศึกษาในต่างประเทศและได้รับอนุญาต ให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพในประเทศไทยที่ตนได้รับปริญญา เว้นแต่เป็นผู้ซึ่งมีสัญชาติไทยอาจไม่ต้องเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้เป็น ผู้ประกอบวิชาชีพในประเทศไทยที่ผู้นั้นได้รับปริญญาได้ แต่ต้องผ่านการสอบความรู้ตามข้อบังคับสัตวแพทย์สภा

(๒) ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นสอง ต้องมีความรู้ในวิชาชีพการสัตวแพทย์โดยได้รับปริญญา สาขาวิชานี้ที่มิใช่สัตวแพทยศาสตรบัณฑิต หรือประกาศนียบัตรจากสถานศึกษาที่สัตวแพทย์สภารับรอง และผ่านการสอบ ความรู้ตามข้อบังคับสัตวแพทย์สภा

มาตรา ๓๔ ผู้ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตต้องเป็นสมาชิกแห่งสัตวแพทย์สภากลุ่มมีคุณสมบัติอื่นตามที่กำหนด ไว้ในข้อบังคับสัตวแพทย์สภा

เมื่อผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ผู้ได้พันจากสมาคมวิชาชีกภาพ ให้ใบอนุญาตของผู้นั้นลืมสุดลงนับแต่วันที่พันจากสมาคมวิชาชีกภาพ

ให้ผู้ซึ่งพันจากสมาคมวิชาชีกภาพตามวาระสองสัปดาห์ในอนุญาตต่อเลขานุการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พันจากสมาคมวิชาชีกภาพตามมาตรา ๑๕ (๒) หรือ (๓) หรือนับแต่วันที่ทราบการพันจากสมาคมวิชาชีกภาพตามมาตรา ๑๕ (๔) หรือ (๕)

มาตรา ๓๕ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ต้องประกอบวิชาชีพภายใต้บังคับแห่งข้อจำกัดและเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสัตวแพทย์ส่วน

มาตรา ๓๖ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ต้องรักษาจารราชนแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสัตวแพทย์ส่วน

มาตรา ๓๗ บุคคลผู้ได้รับความเสียหาย เพราะผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ผู้ได้ประพฤติผิดข้อจำกัดหรือเงื่อนไข การประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ตามมาตรา ๓๕ หรือประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพตามมาตรา ๓๖ มีลิขิตกล่าวหา ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ผู้นั้น โดยทำคำกล่าวหาเป็นหนังสือยื่นต่อสัตวแพทย์ส่วน

กรรมการหรือบุคคลอื่นที่พบทหรือทราบว่าผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ผู้ได้ประพฤติผิดข้อจำกัดและเงื่อนไข การประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ตามมาตรา ๓๕ หรือประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพตามมาตรา ๓๖ มีลิขิตกล่าวโทษ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ผู้นั้นโดยทำคำกล่าวโทษเป็นหนังสือยื่นต่อสัตวแพทย์ส่วน

ลิขิตการกล่าวหาตามวาระหนึ่งหรือลิขิตการกล่าวโทษตามวาระสองสัปดาห์ในสุดลงเมื่อพันหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ได้รับ ความเสียหายหรือผู้กล่าวโทษรู้เรื่องและรู้ด้วยผู้ประพฤติเดทั้งนี้ต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่มีการประพฤติผิดในเรื่องดังกล่าว การถอนคำกล่าวหาหรือคำกล่าวโทษที่ได้ยื่นไว้แล้วไม่เป็นเหตุให้รับงับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๘ เมื่อสัตวแพทย์ส่วนได้รับเรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษตามมาตรา ๓๗ ให้เลขาธิการเสนอเรื่อง ดังกล่าวต่อประธานอนุกรรมการจารราชนแหณโดยไม่ซักซ้าย

มาตรา ๓๙ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการจารราชนแหณจากสมาคมประกอบด้วยประธานคนหนึ่ง และอนุกรรมการอีกจำนวนไม่น้อยกว่าสองคน มีอำนาจหน้าที่ลีบสวนหาข้อเท็จจริงในเรื่องที่ได้รับตามมาตรา ๓๘ แล้ว ทำรายงาน พร้อมทั้งความเห็นเสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณา

คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะกรรมการอุปกรรມการจารราชนแหณโดยคณะกรรมการ

มาตรา ๔๐ เมื่อคณะกรรมการได้รับรายงานและความเห็นของคณะกรรมการจารราชนแหณแล้วให้คณะกรรมการ พิจารณารายงานและความเห็นดังกล่าว และมีมติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้คณะกรรมการจารราชนแหณเพิ่มเติมเพื่อเสนอให้คณะกรรมการพิจารณา
- (๒) ให้คณะกรรมการลีบสวนทำการสอบสวนในกรณีที่เห็นว่าข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษนั้นมีมูล
- (๓) ให้ยกข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษในกรณีที่เห็นว่าข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษนั้นไม่มีมูล

มาตรา ๔๑ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการลีบสวนจากสมาคม ประกอบด้วยประธานคนหนึ่ง และ อนุกรรมการอีกจำนวนไม่น้อยกว่าสองคน มีอำนาจหน้าที่สอบสวน สรุปผลการสอบสวนและเสนอสำนวนการสอบสวน พร้อมทั้งความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อวินิจฉัยข้อหา คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยคณะกรรมการ

มาตรา ๔๒ ให้คณะกรรมการ คณะกรรมการจารราชนแหณ และคณะกรรมการลีบสวนมีอำนาจออก หนังสือเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำ และให้บุคคลใดๆ ส่งเอกสารหรือวัตถุเพื่อประโยชน์แก่การดำเนินงานของคณะกรรมการ และคณะกรรมการการดังกล่าว

ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ คณะกรรมการจารราชนแหณ และคณะกรรมการลีบสวน ให้กรรมการ อนุกรรมการจารราชนแหณ และอนุกรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๔๓ ให้ประธานอนุกรรมการสอบสวนมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษพร้อมทั้งส่งสำเนาเรื่องที่กล่าวหา หรือกล่าวโทษให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันเริ่มทำการสอบสวน

ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษมีสิทธิทำคำชี้แจงหรือนำพยานหลักฐานใดๆ มาให้คณะกรรมการสอบสวน

คำชี้แจงหรือพยานหลักฐาน ให้ยื่นต่อประธานอนุกรรมการสอบสวนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากประธานอนุกรรมการสอบสวนหรือภายในกำหนดเวลาที่คณะกรรมการสอบสวนจะขยายให้

มาตรา ๔๔ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ให้เล่นอ่านจำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นต่อคณะกรรมการโดยไม่ซักซ้าย เพื่อให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาด

มาตรา ๔๕ เมื่อคณะกรรมการได้รับสำเนาการสอบสวนและความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณาจำนวนการสอบสวนและความเห็นดังกล่าวโดยไม่ซักซ้าย

คณะกรรมการอาจให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมก่อนวินิจฉัยชี้ขาดก็ได้

คณะกรรมการมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ยกข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ ในกรณีที่เห็นว่าผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์มิได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา หรือข้อกล่าวโทษ หรือ

(๒) ลงโทษอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ในกรณีที่เห็นว่าผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ได้กระทำผิดจริงตามข้อกล่าวหา หรือข้อกล่าวโทษ

(ก) ว่ากล่าวตักเตือน

(ข) ภาคทัณฑ์

(ค) พักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกินสองปี

(ง) เพิกถอนใบอนุญาต

ภายใต้บังคับมาตรา ๒๔ คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการตามมาตรานี้ ให้ทำเป็นคำสั่งสัตวแพทย์สภาร่วมด้วยเหตุผลของการวินิจฉัยชี้ขาด และให้อีกเป็นที่สุด

มาตรา ๔๖ ให้เลขานุการแจ้งคำสั่งสัตวแพทย์สภากล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีคำสั่ง และให้บันทึกข้อความตามคำสั่งนั้นไว้ในทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์

หลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๔ ห้ามมิให้ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ซึ่งอยู่ในระหว่างถูกลั่งพักใช้ในอนุญาต หรือซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ หรือแสดงด้วยวิธีใดๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีสิทธิ์ประกอบวิชาชีพดังกล่าวในวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งสัตวแพทย์สภากล่าวโทษหรือลั่งเพิกถอนใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๔๘ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ผู้ใดซึ่งอยู่ในระหว่างถูกลั่งพักใช้ใบอนุญาตกระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๔๗ ให้คณะกรรมการลั่งเพิกถอนใบอนุญาตของผู้นั้น

มาตรา ๔๙ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ซึ่งถูกลั่งเพิกถอนใบอนุญาตอาจขอรับใบอนุญาตอีกได้เมื่อพั้นลงปีนับแต่วันถูกลั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาคำขอรับใบอนุญาตและปฏิเสธการออกใบอนุญาต ผู้นั้นจะยื่นคำขอรับใบอนุญาตได้อีกต่อเมื่อสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการปฏิเสธการออกใบอนุญาต ถ้าคณะกรรมการปฏิเสธการออกใบอนุญาตเป็นครั้งที่สองแล้วผู้นั้นเป็นอันหมดสิทธิขอรับใบอนุญาตตลอดไป

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับแก่ผู้ประกอบการนำบัดໂரคลัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการนำบัดໂรคลัตว์ซึ่งถูกลั่งเพิกถอนใบอนุญาตก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับที่ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

หมวด ๖

การกำกับดูแล

มาตรา ๕๐ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำหนดกฎระเบียบดำเนินงานของสัตวแพทย์สภาก และการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ และลั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินงานของสัตวแพทย์สภากและการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์

มาตรา ๕๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งของรัฐมนตรีตามมาตรา ๕๐ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ทำการของผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ในเวลาทำการของสถานที่นั้นเพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เข้าไปในสถานที่หรือyanพาหนะใดๆที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ในระหว่างเวลาราชการที่ต้องขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้นเพื่อตรวจสอบเอกสารหรือวัสดุใดๆ ที่อาจใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ประกอบกับกรณีมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าหากเนินข้อก่าวจะเอามายก็ตามได้ เอกสารหรือวัสดุดังกล่าวจะถูกยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม

(๓) ยึดเอกสารหรือวัสดุใดๆที่อาจใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินคดีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๕๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัว

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๙ หรือมาตรา ๓๗ ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๔ วรรคสาม หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๐ วรรคสอง ต้องระวังโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๕๗ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสารหรือวัสดุใดๆ ตามที่เรียกหรือแจ้งให้ส่งตามมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง โดยไม่มีเหตุอันควร ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๔ ผู้ได้เป็นผู้ประกอบการนำบัดโรคสัตว์ตามพระราชบัญญัติควบคุมการนำบัดโรคสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๕ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นสมาชิกสัตวแพทย์สภากะเป็นผู้ประกอบบริษัทพิการสัตวแพทย์ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้เป็นสมาชิกสัตวแพทย์สภากาตามวรคหนิ่ง ต้องชำระค่าขึ้นทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้อง กายในเก้าอี้บันดับแต่ละวันที่ขึ้นบังคับสัตวแพทย์สภากาตามมาตรา ๒๕ (๑) (ค) ใช้บังคับ ถ้าไม่ชำระภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้สมาชิกภาพของผู้นั้นเป็นอันลื้นสุดลง และให้นำมาตรา ๓๔ วรรคสองและวรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๕ ผู้ได้ได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการนำบัดโรคสัตว์ตามพระราชบัญญัติควบคุม การนำบัดโรคสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๕ และใบอนุญาตนั้นยังคงใช้ได้ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าผู้นั้นได้ขึ้นทะเบียน และรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบบริษัทพิการสัตวแพทย์ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปดังนี้

(๑) ผู้ได้ได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการนำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่ง ให้ถือว่าผู้นั้นได้ขึ้น ทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบบริษัทพิการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง

(๒) ผู้ได้ได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการนำบัดโรคสัตว์ชั้นสอง ให้ถือว่าผู้นั้นได้ขึ้น ทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบบริษัทพิการสัตวแพทย์ชั้นสอง

ให้ผู้ประกอบบริษัทพิการสัตวแพทย์ตาม (๑) และ (๒) มีลิขิตประกอบบริษัทพิการสัตวแพทย์ได้ภายใต้เงื่อนไขที่ กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติควบคุมการนำบัดโรคสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๕ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต เท่าที่ระยะเวลา ยังเหลืออยู่ของอายุใบอนุญาตนั้นเร็วนั่นแต่ผู้นั้นจะได้ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบบริษัทพิการสัตวแพทย์ ตามพระราชบัญญัตินี้ไว้ก่อนใบอนุญาตนั้นลื้นอายุ ก็ให้มีลิขิตประกอบบริษัทพิการสัตวแพทย์ได้ต่อไปจนกว่าคณะกรรมการ จะมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตให้ และให้นำมาตรา ๓๔ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖๐ ในระยะเริ่มแรกที่ยังมิได้เลือกตั้งสมาชิกเป็นกรรมการตามมาตรา ๑๙ (๓) ให้คณะกรรมการประกอบ ด้วยอธิบดีกรมปศุสัตว์เป็นนายกสัตวแพทย์สภากา และกรรมการตามมาตรา ๑๙ (๑) และ (๒) เป็นกรรมการ

การแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๙ (๒) ให้กระทำให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้อธิบดีกรมปศุสัตว์เลือกกรรมการตามวรคหนิ่ง ทำหน้าที่เลขานุการ รองเลขานุการ ประชาสัมพันธ์ และเหตุภัย ดำเนินการตามที่ได้รับการเลือกตามมาตรา ๑๙ วรรคสอง เข้ารับหน้าที่

การเลือกตั้งสมาชิกเป็นกรรมการตามมาตรา ๑๙ (๓) ให้กระทำให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๑ คำขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการนำบัดโรคสัตว์ และคำขอแก้ไขหรือเพิ่มเติม ข้อความที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้แล้ว ซึ่งได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติควบคุมการนำบัดโรคสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือปฏิบัติดังนี้

(๑) ถ้าคณะกรรมการควบคุมการนำบัดโรคสัตว์ตามพระราชบัญญัติควบคุมการนำบัดโรคสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ยังมิได้มีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับคำขอดังกล่าว ให้ถือว่าเป็นคำขอที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัตินี้ และเมื่อผู้ยื่นคำขอได้สมควรเข้าเป็นสมาชิกสัตวแพทย์สภากาแล้ว ให้ดำเนินการเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ถ้าคณะกรรมการควบคุมการนำบัดโรคสัตว์ตามพระราชบัญญัติควบคุมการนำบัดโรคสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ได้มีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวแล้ว การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอนั้นให้อัญญิบังคับของบทบัญญัติแห่ง พระราชบัญญัติควบคุมการนำบัดโรคสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ต่อไปจนกว่าจะได้มีการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการนำบัดโรคสัตว์ และให้นำมาตรา ๕๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖๙ การได้ส่วนและการพิจารณาเพื่อวินิจฉัยสั่งพักใช้หรือเพิกถอนในอนุญาตเป็นผู้ประกอบการนำบัดโรคสัตว์ที่อยู่ระหว่างดำเนินการตามพระราชบัญญัติควบคุมการนำบัดโรคสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่

(๑) กรณีที่ได้มีการได้ส่วนโดยถูกต้องตามพระราชบัญญัติควบคุมการนำบัดโรคสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๕ เสร์จไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่คณะกรรมการควบคุมการนำบัดโรคสัตว์ยังมิได้พิจารณาวินิจฉัยมีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใด ให้การได้ส่วนนั้นเป็นอันใช้ได้ และให้คณะกรรมการและเลขานุการตามพระราชบัญญัตินี้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัตินี้

(๒) กรณีที่ได้มีการได้ส่วนและคณะกรรมการควบคุมการนำบัดโรคสัตว์ได้พิจารณาวินิจฉัยมีคำสั่งโดยถูกต้องตามพระราชบัญญัติควบคุมการนำบัดโรคสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๕ เสร์จไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่ยังมิได้มีการแจ้งคำสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการนำบัดโรคสัตว์ซึ่งถูกกล่าวหาทราบ ให้การได้ส่วนและการพิจารณาวินิจฉัยมีคำสั่นนั้นเป็นอันใช้ได้ และให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัตินี้ และให้นามาตรา ๔๕ วรรคลี่แห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๗๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้ การได้อยู่ระหว่างดำเนินการตามพระราชบัญญัติควบคุมการนำบัดโรคสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ การดำเนินการต่อไปสำหรับการนั้นให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๗๔ ให้บรรดาภูมิตร ระเบียน หรือประกาศที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติควบคุมการนำบัดโรคสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีกฎกระทรวงระเบียน หรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้บัญชากองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีการเปลี่ยนแปลงวิชาชีพการบำบัดโรคสัตว์ มาเป็นวิชาชีพการสัตวแพทย์ และพระราชบัญญัติควบคุมการบำบัดโรคสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งเป็นกฎหมายายควบคุมวิชาชีพ การบำบัดโรคสัตว์มีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องและเหมาะสมกับการควบคุมการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ สมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการควบคุมการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์เลี้ยงใหม่ โดยให้มีองค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ในรูปของสภาวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ให้มีความคล่องตัวในการดำเนินงาน และในขณะเดียวกันก็ให้สาขาวิชาชีพดังกล่าวทำหน้าที่ควบคุมและส่งเสริมมาตรฐานการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ และควบคุมมิให้มีการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากบุคคลซึ่งไม่มีความรู้อันก่อให้เกิดภัยและความเสียหายแก่ประชาชน ซึ่งรู้เท่าไม่ถึงการณ์ที่มารับบริการจากบุคคลเช่นนั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ค่าชั้นทะเบียนและใบอนุญาต เป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง	ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท
(๒) ค่าชั้นทะเบียนและใบอนุญาต เป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นสอง	ฉบับละ ๓,๐๐๐ บาท
(๓) ค่าหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียน เป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์	ฉบับละ ๕๐๐ บาท
(๔) ค่าหนังสืออนุมัติ หรืออนุบัตรแสดง ความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ การสัตวแพทย์ และหนังสือแสดงวุฒิอื่นใน วิชาชีพการสัตวแพทย์	ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท
(๕) ค่าใบแทนใบอนุญาตตาม (๑) และ (๒) และใบแทนเอกสารตาม (๔)	ฉบับละ ๕๐๐ บาท

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๙๗ ตอนที่ ๓๖ ก วันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๔๕)

**กฤษณะทรง
จ่าด้วยการกำหนดค่าธรรมเนียมสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์
พ.ศ.๒๕๖๖**

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการลัตัวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎหมายทรงไว้ ดังต่อไปนี้

ให้กำหนดค่าธรรมเนียมดังต่อไปนี้

(๑) ค่าขึ้นทะเบียนและใบอนุญาต	เป็นผู้ประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์ ชั้นหนึ่ง	ฉบับละ ๓,๐๐๐ บาท
และค่าต่ออายุใบอนุญาต		
(๒) ค่าขึ้นทะเบียนและใบอนุญาต	เป็นผู้ประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์ ชั้นสอง	ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท
และค่าต่ออายุใบอนุญาต		
(๓) ค่าหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียน	เป็นผู้ประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์	ฉบับละ ๒๐๐ บาท
และหนังสืออนุมัติ หรืออุดมบัตรแสดงความรู้		
ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์		
และหนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพการลัตัวแพทย์	ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท	
(๔) ค่าใบแทนใบอนุญาต ตาม (๑) และ (๒)	และใบแทนเอกสารตาม (๓)	ฉบับละ ๒๐๐ บาท
และใบแทนเอกสารตาม (๔)		

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายสรอรรถ กลินปะทุม)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมายฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการลัตัวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ บัญญัติให้รัฐมนตรีออกกฎหมายทรงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายนี้

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่มที่ ๑๗๐ ตอนที่ ๕๗ ก วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๖)

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่องแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ แต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งต่อไปนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕

- (๑) อธิบดีกรมปศุสัตว์
- (๒) รองอธิบดีกรมปศุสัตว์
- (๓) ผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์
- (๔) นายสัตวแพทย์ สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์
- (๕) ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์
- (๖) นายสัตวแพทย์ สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์
- (๗) ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีชีวภาพการผลิตปศุสัตว์
- (๘) นายสัตวแพทย์ สำนักเทคโนโลยีชีวภาพการผลิตปศุสัตว์
- (๙) ผู้อำนวยการสำนักสุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัย
- (๑๐) นายสัตวแพทย์ สำนักสุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัย
- (๑๑) ปศุสัตว์จังหวัด
- (๑๒) นายสัตวแพทย์ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด

ข้อ ๒ ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งตามข้อ ๑ มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลตามมาตรา ๕๐ เนพะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ และมีอำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๕๑

ข้อ ๓ ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งตามข้อ ๑(๑)(๒)(๓)(๔)(๕)(๖)(๗) และ(๘) มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ทั่วราชอาณาจักรและให้ผู้ได้รับแต่งตั้งตามข้อ ๑(๙)(๑๐)(๑๑) และ (๑๒) มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ตามพระราชบัญญัติดังกล่าวได้เฉพาะในเขตท้องที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของตน

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

(นายสมศักดิ์ เทพสุทิน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศที่ว่าไป เล่ม ๑๙๐ ตอนพิเศษ ๑๐ ง วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๗)

ระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ว่าด้วยบุคคลซึ่งกระทรวง ทบวง กรม เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนด หรือสภากาชาดไทย มอบหมายให้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ.๒๕๔๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๒๙ (๕) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยบุคคลซึ่ง กระทรวง ทบวง กรม เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนด หรือสภากาชาดไทย มอบหมายให้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ.๒๕๔๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างในสังกัดกระทรวง ทบวง กรม เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนด หรือ สภากาชาดไทย ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์

ข้อ ๔ กระทรวง ทบวง กรม เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนด หรือสภากาชาดไทย จะมอบหมายให้บุคคล ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์โดยอยู่ในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ บุคคลนั้นต้องผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรที่ สัตวแพทย์สภารับรองในเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้

๔.๑ การสร้างภูมิคุ้มกันโรคสัตว์

๔.๒ การผลิตเม็ดมัน

๔.๓ การตรวจควบคุมคุณภาพเนื้อสัตว์ที่โรงฆ่าสัตว์

บุคคลที่ได้รับมอบหมายต้องปฏิบัติงาน ให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องนั้น

ข้อ ๕ ในกรณีที่มีปัญหาตามระเบียบนี้ ให้ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นผู้วินิจฉัยข้อหาด

ข้อ ๖ ให้ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ.๒๕๔๙

(นายสมศักดิ์ เพ็ญธิน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม ๑๗๑ ตอนพิเศษ ๑๐ ง วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๗)

ข้อบังคับสัตวแพทย์สภา ว่าด้วยการเลือกตั้งและการเลือกกรรมการสัตวแพทย์สภา พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ (๔) และ มาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ และด้วยความเห็นชอบของสภานายิกพิเศษตามมาตรา ๒๔ คณะกรรมการ สัตวแพทย์สภาจึงออกข้อบังคับว่า

ด้วยการเลือกตั้งและการเลือกกรรมการสัตวแพทย์สภาตามมาตรา ๑๖ (๓) มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๓ ไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสัตวแพทย์สภาว่าด้วยการเลือกตั้งและการเลือกกรรมการสัตวแพทย์สภา พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสัตวแพทย์สภา

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการสัตวแพทย์สภา

“คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้ง” หมายความว่า คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งกรรมการสัตวแพทย์สภา

“ผู้อำนวยการเลือกตั้ง” หมายความว่า ผู้อำนวยการเลือกตั้งกรรมการสัตวแพทย์สภา

“การเลือกตั้ง” หมายความว่า การเลือกตั้งกรรมการสัตวแพทย์สภา

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกสัตวแพทย์สภา

หมวด ๑

การเลือกตั้ง

ข้อ ๔ ให้มีการเลือกตั้งกรรมการสัตวแพทย์สภาจำนวนเท่ากับจำนวนกรรมการโดยตำแหน่งและกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนรวมกัน ในขณะเลือกตั้งตามวาระทุกสามปี ตามนัยมาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕

ในวาระเริ่มแรกให้นับตั้งแต่วันเลือกตั้งไปจนครบรอบสามปี กรรมการตามมาตรา ๑๙(๓) มีวาระอยู่คราวละสามปี นับแต่วันเลือกตั้ง

การเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๙ (๓) ชุดใหม่เข้าดำรงตำแหน่งตามวาระ ต้องจัดให้มีการเลือกตั้งกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กรรมการชุดก่อนพ้นจากตำแหน่ง ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการแต่งตั้ง “คณะกรรมการอำนวยการอำนวยการเลือกตั้ง” ขึ้นคณะกรรมการเพื่อดำเนินการเลือกตั้งกรรมการ ตามมาตรา ๑๙ (๓) โดยมีผู้อำนวยการเลือกตั้งเป็นประธาน กำกับดูแลการดำเนินการเลือกตั้งกรรมการให้เป็นไปตามข้อบังคับ และจะต้องประการรายชื่อผู้อำนวยการเลือกตั้งและคณะกรรมการเลือกตั้งให้เป็นที่ทราบโดยทั่วกันก่อนวันเริ่มระยะเวลาลงคะแนนเลือกตั้งไม่น้อยกว่า ๔๕ วัน

ข้อ ๖ ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการ เปิดตู้ไปรษณีย์ คณะกรรมการตรวจนับคะแนน หรือคณะกรรมการอื่นตามความจำเป็น เพื่อช่วยเหลือจัดการเลือกตั้งให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย สุจิตและยุติธรรม

ข้อ ๗ คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งตามข้อ ๕ และคณะกรรมการที่แต่งตั้งตามข้อ ๖ ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการลัตแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๔ และจะต้องไม่เป็นผู้สมควรรับเลือกตั้งเป็นกรรมการสัตวแพทยสภาในการเลือกตั้งคราวนั้น หากสมควรรับเลือกตั้งให้พ้นจากตำแหน่งอันกรรมการ หรือคณะกรรมการแล้วแต่กรณี และให้แต่งตั้งทดแทนได้ตามความเหมาะสม

ข้อ ๘ คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งกำหนดวันเลือกตั้ง จัดทำประกาศ ระบุจำนวนกรรมการที่จะเลือกตั้งในวาระการเลือกตั้งนั้น กำหนดสถานที่ที่ยื่นใบสมัครรับเลือกตั้ง กำหนดระยะเวลาในใบสมัครรับเลือกตั้ง ระยะเวลาการลงคะแนนเลือกตั้ง และวันนับคะแนน ระยะเวลารับสมัครจะต้องกำหนดไว้ไม่น้อยกว่า ๗ วัน และไม่เกิน ๑๕ วัน โดยกำหนดวันสุดท้ายของระยะเวลารับสมัครไว้ก่อนวันเริ่มระยะเวลาลงคะแนนเลือกตั้งไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

ให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งปิดประกาศการเลือกตั้งไว้ณ สำนักงานสัตวแพทยสภา และส่งไปประกาศผ่านลือมวลชนต่างๆ ให้เป็นที่ทราบกัน และแจ้งให้สมาชิกทราบ ก่อนเริ่มต้นรับสมัครไม่น้อยกว่า ๗ วัน

ข้อ ๙ เมื่อได้มีการประกาศกำหนดการเลือกตั้งแล้ว ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งจัดทำประกาศ บัญชีรายชื่อสมาชิกของสัตวแพทยสภาผู้มีสิทธิเลือกตั้งแยกลำดับอักษร โดยถือจำนวนสมาชิกในวันที่พระราชบัญญัติวิชาชีพการลัตแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๔ ประกาศใช้บังคับ เพื่อให้สะดวกต่อการตรวจสอบรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง โดยปิดประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งไว้ ณ สำนักงานสัตวแพทยสภาจำนวนอย่างน้อย ๑ ชุด เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียสามารถตรวจสอบรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

การปิดประกาศบัญชีรายชื่อสมาชิกผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้กระทำไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน ก่อนระยะเวลาลงคะแนนเลือกตั้ง

ข้อ ๑๐ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้ได้ตรวจสอบพบว่าไม่มีชื่อของตนในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ให้ยื่นคำร้องขอเพิ่มชื่อเป็นลายลักษณ์อักษรต่อผู้อำนวยการเลือกตั้งก่อนวันเริ่มระยะเวลาลงคะแนนเลือกตั้งไม่น้อยกว่า ๑๐ วัน ให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งตรวจสอบหลักฐาน ถ้าข้อเท็จจริงพังได้ว่าผู้ร้องมีสิทธิเลือกตั้งก็ให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งพิจารณา เพิ่มรายชื่อผู้ร้องลงในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง แต่ถ้าผู้อำนวยการเลือกตั้งเห็นว่าผู้ร้องไม่มีสิทธิเลือกตั้งก็ให้สั่งคำร้องแล้วแจ้งให้ผู้ร้องทราบโดยเร็วและให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๒

คุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้ง และการสมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๑๑ สมาชิกผู้สมัครรับเลือกตั้งต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๔ ดังนี้

๑) เป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง

๒) ไม่เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติหรือตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการนำบัดโรคสัตว์

๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

ผู้สมัครรับเลือกตั้งในวาระนี้ฯต้องไม่ดำรงตำแหน่งกรรมการสัตวแพทยสภาของวาระก่อนหน้านั้นสองวาระติดต่อกัน

ข้อ ๑๒ ให้ผู้ที่ประสงค์จะสมัครรับเลือกตั้งเป็นกรรมการสัตวแพทยสภาในสมัครและหลักฐานด้วยตนเองตามแบบที่ผู้อำนวยการเลือกตั้งกำหนด

ข้อ ๑๓ เมื่อได้รับใบสมัครเลือกตั้งแล้วให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครให้เสร็จลืนภายใน๗ วันนับแต่วันปิดการรับสมัคร ถ้าปรากฏว่าผู้สมัครคนใดมีคุณสมบัติครบถ้วน ให้ประกาศรับสมัครพร้อมกำหนดหมายลงประจำตัวผู้สมัคร และปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานสัตวแพทยสภา และประชาสัมพันธ์ให้ทราบทั่วไป แล้วท่านนั้นลือแจ้งให้ผู้สมัครทราบโดยเร็วที่สุด

ในการนิที่ผู้อำนวยการเลือกตั้งได้ตรวจสอบแล้ว เห็นว่าผู้สมัครคนใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้ลิขิทิ สมัครรับเลือกตั้ง ให้ลั่งไม่รับสมัครและแจ้งการไม่รับสมัครให้ผู้นั้นทราบโดยเร็ว ผู้สมัครมีลิขิทิยืนคำรับรองอุทธรณ์คำลั่นนั้น ต่อผู้อำนวยการเลือกตั้งและให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งพิจารณาคำอุทธรณ์และมีคำลั่งโดยเร็ว และให้ถือเป็นที่สุด

ในการนิที่ผู้สมัครคนใดขอถอนการสมัครรับเลือกตั้ง ให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้อำนวยการเลือกตั้งภายใน ๔ หรือ ๕ วัน หลังปิดรับสมัคร ให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งประกาศถอนการรับสมัคร และให้ปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานสัตวแพทยสภา

การกำหนดหมายลงประจำตัวผู้สมัครให้ประกอบด้วย ชื่อ นามสกุลและหมายลงประจำตัวผู้สมัคร โดยกำหนดให้เรียงตามลำดับของการสมัคร หากพร้อมกันให้จับสลาก

ข้อ ๑๔ ถ้าผู้สมัครรับเลือกตั้งมีจำนวนไม่เกินจำนวนกรรมการสัตวแพทยสภาที่จะเลือกตั้งในวาระนั้นให้ถือว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งที่มีรายชื่อยูในประกาศที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง เป็นผู้ได้รับการเลือกตั้งเป็นกรรมการสัตวแพทยสภาโดยไม่ต้องมีการลงคะแนนเลือกตั้งและให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งประกาศรายชื่อกรรมการสัตวแพทยสภา ณ สำนักงานสัตวแพทยสภา และแจ้งให้สมาชิกทราบโดยเร็ว

ข้อ ๑๕ ห้ามผู้สมัครรับเลือกตั้งหรือผู้ลับสนุน แจกเงิน หรือเจกเอกสารอื่นใดที่มิใช่เอกสารแนะนำตัวของผู้สมัครรับเลือกตั้ง หรือติดป้ายประกาศใดๆ หรือกระทำการอันเป็นการจูงใจผู้มีลิขิทิลงคะแนนเลือกตั้ง หากมีการกระทำดังกล่าวให้คณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณาดำเนินการถอนชื่อออกจากบัญชีผู้สมัครรับเลือกตั้ง

หมวด ๓

การดำเนินการเลือกตั้ง

ข้อ ๑๖ การเลือกตั้งกรรมการให้ดำเนินการเลือกตั้งทางไปรษณีย์

ข้อ ๑๗ คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งต้องจัดทำบัตรเลือกตั้งคณะกรรมการตามแบบที่ผู้อำนวยการเลือกตั้งกำหนด

ข้อ ๑๘ ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งดำเนินการจัดส่งบัตรเลือกตั้งพร้อมเอกสารแนบไว้ด้วยการลงทะเบียน
เลือกตั้ง และซองที่จ่าหน้าถึงสำนักงานสัตวแพทย์สภาก ณ ตู้ไปรษณีย์ที่ผู้อำนวยการเลือกตั้งเข้าไว้สำหรับการเลือกตั้งโดย
ส่งทางไปรษณีย์ไปให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ณ ที่อยู่ตามทะเบียนประจำตัวผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการนำบัตรไปรษณีย์
เริ่มต้นระยะเวลาลงคะแนนไม่น้อยกว่า ๒๐ วัน รวมทั้งแจ้งกำหนดเวลาการล็อกกลับบัตรเลือกตั้งทางไปรษณีย์
ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งด้วย

ในการเลือกตั้งแต่ละคราว ให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งจัดเช่าตู้ไปรษณีย์ไว ๐ ตู้ สำหรับให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งส่งบัตรเลือก
ตั้งกลับมาอย่างตู้ไปรษณีย์ดังกล่าว

ข้อ ๑๙ เมื่อได้รับบัตรเลือกตั้งแล้วให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเลือกผู้สมควรรับเลือกตั้งตามรายชื่อในบัตรเลือกตั้ง
ด้วยตนเองในบัตรเลือกตั้งไม่เกินจำนวนกรรมการสัตวแพทย์สภาก ที่ประกาศไว้โดยต้องลงลายมือชื่อของตนไว้ในบัตรเลือกตั้งด้วย
แล้วใส่ซองปิดพนึกส่งไปยังตู้ไปรษณีย์ที่ผู้อำนวยการเลือกตั้งกำหนดไว ภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย
ในการส่ง

ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมการเปิดตู้ไปรษณีย์ มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน
มีหน้าที่ควบคุมการเปิดตู้ไปรษณีย์ และรับบัตรเลือกตั้งจากตู้ไปรษณีย์ ไปมอบให้แก่คณะกรรมการตรวจสอบนับคะแนนในวันนับ
คะแนนเลือกตั้งก่อนเวลา_n นับคะแนน

ข้อ ๒๐ บัตรเลือกตั้งดังต่อไปนี้ให้ถือเป็นบัตรเลี้ยง

- (๑) บัตรเลือกตั้งที่มิใช่บัตรที่ผู้อำนวยการเลือกตั้งจัดทำขึ้นและลงให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
- (๒) บัตรเลือกตั้งที่มิได้ลงลายมือชื่อผู้อำนวยการเลือกตั้ง
- (๓) บัตรเลือกตั้งที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งระบุเลือกผู้สมควรรับเลือกตั้งแต่ละประเภทเกินจำนวนกรรมการที่จะพึง
มีได้ในการเลือกตั้ง
- (๔) บัตรเลือกตั้งซึ่งผู้มีสิทธิมิได้ลงลายมือชื่อในบัตร
- (๕) บัตรเลือกตั้งที่สัตวแพทย์สภากประกาศยกถอนกำหนดเวลาล็อกกลับมาถึงเมื่อพ้นเวลาที่คณะกรรมการควบคุมการเปิดประทูตไปรษณีย์
- (๖) บัตรเลือกตั้งที่ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งส่งกลับมาถึงเมื่อพ้นเวลาที่คณะกรรมการควบคุมการเปิดประทูตไปรษณีย์
ตาม วัน เวลา ที่กำหนดหรือไม่มีตราไปรษณีย์ประทับที่ซอง

กรณีอันออกเห็นใจจากที่กำหนดไว้ในวรคหนึ่งให้เป็นดุลพินิจของคณะกรรมการทำงานตรวจสอบเป็นผู้วินิจฉัยและถือเป็นที่สุด

หมวด ๔

การนับคะแนน

ข้อ ๒๑ ให้คณะกรรมการอำนวยการอ่านรายการเลือกตั้ง เตղดังคณะทำงานตรวจนับคะแนน มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๕ คน มีหน้าที่รับบัตรเลือกตั้งจากคณะทำงานควบคุมการเปิดตู้ไปรษณีย์ ในเวลา ๐๐.๓๐ น. และนำบัตรเลือกตั้งมาบันและรวมคะแนนในวันนับคะแนนเลือกตั้ง

การนับคะแนนในวันนับคะแนนเลือกตั้ง ให้เริ่มตั้งแต่เวลา ๐๐.๓๐ น. และดำเนินการต่อเนื่องไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ ในวันนับคะแนนเลือกตั้งให้ผู้สมัครหรือผู้แทนผู้สมัครสามารถว่ารวมเป็นลักษณะยานในการนับและรวมคะแนนเพื่อความโปร่งใสบริสุทธิ์และยุติธรรม

ข้อ ๒๒ ให้คณะทำงานตรวจนับคะแนนปฏิบัติ ดังนี้

(๑) หยิบบัตรเลือกตั้งออกจากทึบบัตรเลือกตั้งที่ลับใบ ตรวจสอบและประกาศความถูกต้องว่าเป็นบัตรดี หรือบัตรเสีย ล่งต่อให้คณะทำงานตรวจนับคะแนนคนที่สองเพื่อชันหมายเขช์ได้รับการกาเครื่องหมาย พร้อมแสดงบัตรเลือกตั้งนั้นให้ผู้ลังเกตการณ์ที่ดูการนับคะแนนให้ทราบโดยทั่ว กัน และนำเก็บใส่กล่อง

(๒) เมื่อยิบบัตรเลือกตั้งออกจากทึบบัตรเลือกตั้งจนหมดแล้วให้คณะทำงานบัตรเลือกตั้งต่อหน้าผู้ลังเกตการณ์ นับคะแนนเลือกตั้ง เพื่อแสดงว่าไม่มีบัตรเลือกตั้งอยู่ในทึบบัตรเลือกตั้งอีกแล้ว

(๓) ให้นับจำนวนบัตรเลือกตั้ง และแจ้งจำนวนให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งทราบโดยไม่ซักซะ

ข้อ ๒๓ หากเป็นบัตรเสียให้จัดแยกไว้โดยให้คณะทำงานตรวจนับคะแนนลงลายมือชื่อกำปั้นไว้ไม่น้อยกว่าสองคน การวินิจฉัยว่าเป็นบัตรเสียหรือไม่ ให้เป็นอำนาจของคณะทำงานตรวจนับคะแนนไม่น้อยกว่าสองคนของจำนวนคณะทำงาน ตรวจนับคะแนน ณ จุดนั้น และให้ถือว่าคำวินิจฉัยนั้นเป็นที่สุด

ข้อ ๒๔ เมื่อการนับคะแนนล้วนสุดลงให้คณะทำงานตรวจนับคะแนนทุกคนลงลายมือชื่อในใบแจ้งผลการนับคะแนน และล่งมอบแก่ผู้อำนวยการเลือกตั้งพร้อมด้วยทึบบัตรเลือกตั้ง บัตรดี บัตรเสีย พร้อมกุญแจและบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ข้อ ๒๕ หลังการเลือกตั้ง ให้คณะอนุกรรมการอำนวยการเลือกตั้งเก็บบัตรเลือกตั้งทั้งหมดไว้ในทึบบัตรเลือกตั้ง ไม่ถูกย้ายโดยมีกระดาษซึ่งมีลายมือชื่ออนุกรรมการอย่างน้อยสามคนปิดผนึกไว้

ข้อ ๒๖ ให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งประกาศผลการนับคะแนนตามลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อยทุกราย และรายชื่อผู้ได้รับการเลือกตั้งแก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งและผู้มีสิทธิลงคะแนนเลือกตั้งทราบโดยทั่ว กัน ในกรณีผู้สมัครรับเลือกตั้งลำดับสุดท้ายที่ได้คะแนนเท่ากัน ให้มีการจับสลาก ให้มีจำนวนสลากเท่ากับจำนวนผู้ที่ได้คะแนนเท่ากัน โดยให้สลากมีข้อความว่า “ได้รับเลือกตั้ง” เท่าจำนวนกรรมการที่ยังขาดอยู่ นอกนั้นให้ใช้สลากซึ่งมีข้อความว่า “ไม่ได้รับเลือกตั้ง” การจับสลากให้กระทำต่อหน้าคณะอนุกรรมการอำนวยการเลือกตั้ง

ผู้สมัครที่ได้รับเลือกตั้งต้องรายงานตัวต่อผู้อำนวยการเลือกตั้ง ภายใน ๗ วันทำการ ผู้ไม่มารายงานตัวถือว่าละลิขิ และให้เลื่อนผู้สมัครลำดับถัดไปขึ้นแทน

ข้อ ๒๗ เมื่อการเลือกตั้งเสร็จล้วนแล้ว คณะอนุกรรมการอำนวยการเลือกตั้งจะทำลายบัตรเลือกตั้งและเอกสารต่างๆ นั้นได้ต่อเมื่อพั้นระยะเวลาคัดค้านการเลือกตั้งตามข้อ ๒๔ แล้วไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน

ในกรณีที่มีการคัดค้านการเลือกตั้งให้คณะอนุกรรมการอำนวยการเลือกตั้งเก็บรักษาบัตรเลือกตั้งนั้นไว้จนกว่าดีจะถึงที่สุด

ข้อ ๒๘ เมื่อผู้อำนวยการเลือกตั้งได้ประกาศผลการเลือกตั้งถ้าผู้มีสิทธิเลือกตั้งหรือผู้สมัครคนใดเห็นว่าการเลือกตั้ง เป็นไปโดยมิชอบ ให้ยื่นคำร้องคัดค้านเป็นลายลักษณ์อักษรต่อคณะอนุกรรมการอำนวยการเลือกตั้งภายใน ๑๕ วันนับแต่วันประกาศผลการเลือกตั้ง

ให้คณะอนุกรรมการอำนวยการเลือกตั้งพิจารณาและวินิจฉัยคำร้องคัดค้านนั้นแล้วแจ้งผลให้ผู้ร้องทราบภายใน ๔๕ วัน โดยให้ถือว่าคำวินิจฉัยนั้นเป็นที่สุด

หมวด ๕

การเลือกกรรมการดำเนินการต่างๆ

ข้อ ๒๙ การเลือกนายกสัตวแพทย์สภา อุปนายกสัตวแพทย์สภานที่หนึ่ง และอุปนายกสัตวแพทย์สภานที่สอง ให้กระทำภายในสิบห้าวันนับแต่วันประกาศผลการเลือกตั้งกรรมการโดยให้เลขาธิการสัตวแพทย์สภารัฐก่อนจะพั้นวาระเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการชุดใหม่ตามมาตรา ๑๙ โดยให้กรรมการโดยตำแหน่ง กรรมการซึ่งเป็นผู้แทน และกรรมการโดยการเลือกตั้งประชุมกันเลือกกรรมการที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ เพื่อดำรงตำแหน่งดังกล่าวตำแหน่งละหนึ่งคน โดยดำเนินการเลือกทีละตำแหน่งตามลำดับด้วยวิธีให้กรรมการเสนอชื่อและมีกรรมการอย่างน้อยสามคนรับรองการเสนอชื่อนั้นๆ

ถ้ามีผู้ได้รับเสนอชื่อคนเดียวสำหรับตำแหน่งใด ให้ผู้นั้นเป็นผู้ได้รับเลือกโดยไม่ต้องออกเสียงลงคะแนน

ถ้ามีผู้ได้รับเสนอชื่อหลายคนสำหรับตำแหน่งใด ให้เลือกโดยลงคะแนนลับสำหรับตำแหน่งนั้น ผู้ได้คะแนนสูงสุดเป็นผู้ได้รับเลือก

ถ้ามีผู้ได้คะแนนสูงสุดเท่ากัน ให้มีการลงคะแนนเฉพาะผู้ได้คะแนนสูงสุดเท่ากันนั้นอีกครั้งหนึ่ง และถ้ายังได้คะแนนเท่ากันอีก ให้ผู้มีชื่อในทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ในลำดับก่อนเป็นผู้ได้รับเลือก

การเลือกนายกสัตวแพทย์สภา อุปนายกคนที่หนึ่งและอุปนายกคนที่สองดังกล่าว ให้นายกสัตวแพทย์สภา หรืออุปนายกสัตวแพทย์สภา หรือเลขาธิการสัตวแพทย์สภารัฐที่จะพั้นวาระคนใดคนหนึ่งที่ไม่มีส่วนร่วมในคณะกรรมการชุดใหม่เป็นประธานในที่ประชุมเพื่อดำเนินการเลือกตำแหน่งต่างๆ ให้แล้วเสร็จ

ข้อ ๓๐ ให้นายกสัตวแพทย์สภาเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่ง เลขาธิการ รองเลขาธิการ ประชาสัมพันธ์และเหรัญญิก ตำแหน่งละหนึ่งคน ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันเลือกนายกสัตวแพทย์สภา และอาจเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งอื่นๆ ได้ตามความจำเป็น โดยการเสนอชื่อต่อที่ประชุมกรรมการเพื่อขอความเห็นชอบ

การแต่งตั้งผู้ดำเนินการต่างๆ ตามวาระหนึ่ง แห่งข้อบังคับนี้ ให้กระทำการเป็นลายลักษณ์อักษร

ข้อ ๓๐ เมื่อตำแหน่งกรรมการซึ่งได้รับการเลือกตั้งว่างลงไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการดังกล่าวทั้งหมดก่อนครบวาระ ให้ที่ประชุมคณะกรรมการเลือกสมาชิกผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ที่เขียนบัญชีรายชื่อไว้ตามลำดับในอันดับถัดจากผู้ได้รับเลือกตั้งคราวก่อนลงมา เป็นกรรมการแทนภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ตำแหน่งนั้นว่างลง

ในการนี้ที่ตำแหน่งตามวาระหนึ่งว่างลงรวมกันเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้ง ให้คณะกรรมการจัดให้มีการเลือกตั้งกรรมการขึ้นแทนภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่จำนวนกรรมการดังกล่าวได้ว่างลงเกินกึ่งหนึ่ง

ถ้าวาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน ให้อยู่ในดุลยพินิจของที่ประชุมคณะกรรมการที่จะดำเนินการเลือกหรือเลือกตั้งกรรมการแทนหรือไม่ก็ได้

ให้ผู้เป็นกรรมการแทนนั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

การดำเนินการเลือกตั้งตามวาระหนึ่งให้เป็นไปตามหมวด ๑ แห่งข้อบังคับนี้โดยอนุโลม

ข้อ ๓๑ เมื่อตำแหน่งนายกสัตวแพทย์สภา อุปนายกสัตวแพทย์สภานที่หนึ่ง อุปนายกสัตวแพทย์สภานที่สอง เลขาธิการ รองเลขาธิการ ประชาสัมพันธ์ หรือเหรัญญิกว่างลงก่อนหมดวาระ ให้ดำเนินการเลือกผู้ดำเนินการต่างๆ ตำแหน่งดังกล่าวขึ้นแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งนั้นว่างลง

การเลือกผู้ดำเนินการต่างๆ แทนตามวาระแรก ให้เป็นไปตามข้อ ๒๙ และข้อ ๓๐ แห่งข้อบังคับนี้โดยอนุโลม ถ้าวาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงสามสิบวัน ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการที่จะดำเนินการหรือไม่ก็ได้

ประกาศ ณ วันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๕

(นายสัตวแพทย์ ระพีพงศ์ วงศ์ดี)

นายกสัตวแพทย์สภา

ข้อบังคับสัตวแพทย์สภา ว่าด้วยการเป็นสมาชิกสัตวแพทย์สภา

พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ (๔) (ก) และด้วยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษ ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเงื่อนไขของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการสัตวแพทย์สภาจึงออกข้อบังคับว่าด้วยการเป็นสมาชิกสัตวแพทย์สภา ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสัตวแพทย์สภาว่าด้วยการเป็นสมาชิกสัตวแพทย์สภา พ.ศ. ๒๕๔๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสัตวแพทย์สภา

“เลขานิการ” หมายความว่า เลขานิการสัตวแพทย์สภา

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกสัตวแพทย์สภา

หมวด ๑

คุณสมบัติของสมาชิกสัตวแพทย์สภา

ข้อ ๔ มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบปีบริบูรณ์

ข้อ ๕ มีความรู้ในวิชาชีพการสัตวแพทย์โดยได้รับปริญญาอนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรในวิชาสัตวแพทยศาสตร์จากสถานบันการศึกษาที่ทบทวนมหาวิทยาลัย หรือสัตวแพทย์สภารับรอง หรือมีความรู้ในวิชาชีพการสัตวแพทย์โดยได้รับปริญญาสาขาวิชานักศึกษาที่สัตวแพทยศาสตรบัณฑิต หรือประกาศนียบัตรจากสถานศึกษาที่สัตวแพทย์สภารับรอง

ข้อ ๖ ไม่เป็นผู้มีความประพฤติซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าจะนำมามชื่นความเลื่อมใสเยียติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

ข้อ ๗ ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดในคดีที่คณะกรรมการเห็นว่าจะนำมามชื่นความเลื่อมใสเยียติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

ข้อ ๘ ไม่เป็นผู้มีจิตพิรุณไม่สมประกอบหรือไม่เป็นโรคที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสัตวแพทย์สภาว่าด้วยการทำหนدโรคต้องห้ามการเป็นสมาชิกสัตวแพทย์สภา

หมวด ๒

การสมัครเป็นสมาชิกสัตวแพทย์สภา

- ข้อ ๙ ผู้สมัครเป็นสมาชิกต้องยื่นคำขอสมัครไว้ต่อเลขาธิการ พร้อมด้วยหลักฐานต่อไปนี้
- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ
 - (๒) สำเนาทะเบียนบ้านที่แสดงว่าผู้สมัครมีภูมิลำเนาสถานที่หรืออื่นๆ ในการในประเทศไทย
 - (๓) สำเนาหลักฐานการศึกษา เช่น ปริญญา อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรในวิชาสัตวแพทยศาสตร์ จากสถาบันการศึกษาที่ทบทวนมหาวิทยาลัย หรือสัตวแพทย์สภารับรอง หรือเอกสารรับรองการจบการศึกษาจากสถาบันนั้นๆ หรือปริญญาสาขาวิชานั้นที่มิใช่สัตวแพทยศาสตร์บัณฑิต หรือประกาศนียบัตรจากสถานศึกษาที่สัตวแพทย์สภารับรอง
 - (๔) ใบรับรองแพทย์
 - (๕) รูปถ่ายปัจจุบันไม่เกิน ๖ เดือน ขนาด ๔x๕ เซนติเมตร จำนวน ๒ รูป และขนาด ๓x๔ เซนติเมตร จำนวน ๒ รูป ถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง แต่งกายสุภาพ ไม่ส่วนหมวกและเว้นตาด้า

หมวด ๓

การพิจารณา

- ข้อ ๐๐ ให้เลขาธิการตรวจสอบความถูกต้อง พิจารณาอนุมัติ และเสนอคณะกรรมการเพื่อทราบ
- ข้อ ๐๑ กรณีที่มีคำสั่งไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิก ให้เลขาธิการมีหนังสือชี้แจงเหตุผลพร้อมแจ้งลิทวิย์อุทธรณ์คัดค้านคำสั่งต่อคณะกรรมการภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการไม่รับเป็นสมาชิก คณะกรรมการต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จ และแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายใน ๔๕ วัน คำนະกรรมการต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จ และแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายใน ๔๕ วัน
- ข้อ ๐๒ เมื่อพิจารณารับเป็นสมาชิกแล้ว ผู้สมัครจะต้องชำระค่าขั้นทะเบียนสมาชิก ตามอัตราที่กำหนดในข้อบังคับ สัตวแพทย์สภาว่าด้วยการทำหนดค่าขั้นทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมอื่นๆ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ เลขาธิการแจ้งการรับเป็นสมาชิก เมื่อผู้นั้นได้ชำระค่าขั้นทะเบียนสมาชิกแล้ว จึงจะถือว่าผู้นั้นเป็นสมาชิก และให้ออกบัตรประจำตัวสมาชิกตามแบบที่สัตวแพทย์สภากำหนด

หมวด ๔

ลิทธิและหน้าที่ของสมาชิกสัตวแพทย์สภา

ข้อ ๐๓ ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ขอหนังสืออนุมัติหรืออนุญาติบัตรแสดงความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์สาขาต่างๆ หรือขอหนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพการสัตวแพทย์ โดยปฏิบัติตามข้อบังคับสัตวแพทย์สภาว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๐๔ แสดงความเห็นและซักถามเป็นหนังสือเกี่ยวกับกิจการของสัตวแพทย์สภา โดยส่งไปยังคณะกรรมการเพื่อพิจารณา และในกรณีที่สมาชิกรวมกันตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไปเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องใดที่เกี่ยวกับกิจการของสัตวแพทย์สภา คณะกรรมการต้องพิจารณาและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้เสนอทราบ

ข้อ ๐๕ เลือกตั้งหรือรับเลือกตั้งเป็นกรรมการ

ข้อ ๐๖ ผดุงไว้ซึ่งเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพและปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕

หมวด ๕

การลิ้นสุดของสมาชิกภาพ

ข้อ ๐๗ สมาชิกภาพของสมาชิกย่อมลิ้นสุดลงเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออกจากโดยมีหลักฐานเป็นหนังสือยื่นต่อเลขานุการ
- (๓) ขาดคุณสมบัติของสมาชิกตามหมวด ๑ ข้อ ๔ ข้อ ๕ หรือข้อ ๘
- (๔) คณะกรรมการมีมติให้พ้นจากสมาชิกภาพ เพราะเห็นว่าเป็นผู้นำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ และต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดในคดีที่คณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ
- (๕) ไม่ชำระค่าขึ้นทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง หรือค่าธรรมเนียม โดยไม่มีเหตุอันควรตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสัตวแพทย์สภา

หมวด ๖

ทะเบียนสมาชิกสัตวแพทย์สภา

ข้อ ๐๘ สมาชิกต้องแจ้งการย้ายที่อยู่ของตนเป็นหนังสือต่อเลขานุการภายใน ๑๕ วันนับแต่วันย้าย

ข้อ ๐๙ ให้เลขานุการรับผิดชอบในการดูแลรักษาทะเบียนสมาชิก และให้มีรูปถ่ายของผู้นั้นไว้ในทะเบียนสมาชิก

หมวด ๗

การต่ออายุสมาชิกสัตวแพทย์สภา

ข้อ ๒๐ สมาชิกภาพของสมาชิก มีอายุ ๕ ปี

ข้อ ๒๑ ก่อนสมาชิกภาพของสมาชิกผู้ได้ลิ้นสุดลงให้ยื่นคำขอต่ออายุสมาชิกพร้อมกับชำระค่ารักษาระเบียนสมาชิก ตามอัตราที่กำหนดในข้อบังคับสัตวแพทย์สภาฯ ด้วยการกำหนดค่าขึ้นทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมอื่นๆ ภายใน ๖๐ วัน ก่อนวันที่หมดสมาชิกภาพ

ข้อ ๒๒ เมื่อสมาชิกภาพของสมาชิกผู้ได้ลิ้นสุดลง และไม่ประสงค์ต่ออายุสมาชิก ให้เลขาธิการถอนชื่อสมาชิกผู้นั้นออกจากทะเบียนสมาชิก และรายงานให้ที่ประชุมคณะกรรมการทราบ

หมวด ๘

หนังสือรับรองการเป็นสมาชิก

ข้อ ๒๓ สมาชิกผู้ประสงค์ขอรับหนังสือรับรองการเป็นสมาชิกให้ยื่นคำขอต่อเลขาธิการพร้อมรูปถ่ายปัจจุบัน ขนาด ๔x๕ เซนติเมตร ถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง แต่งกายสุภาพ ไม่สวมหมวกและแวนตัดคำ จำนวน ๒ รูป

ข้อ ๒๔ หนังสือรับรองการเป็นสมาชิกให้ใช้ตามแบบที่สัตวแพทย์สภากำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕

(รองศาสตราจารย์ นายสัตวแพทย์ส่งคราม เหลืองทองคำ)
นายกสัตวแพทย์สภา

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่มที่ ๑๙๙ ตอนพิเศษ ๑๐๔ ง วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕)

ข้อบังคับสัตวแพทย์สภา ว่าด้วยการกำหนดโรคต้องห้ามการเป็นสมาชิกสัตวแพทย์สภา

พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ (๔) (ข) และด้วยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษ ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบังคับตามประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการสัตวแพทย์สภาจึงออกข้อบังคับว่าด้วยการกำหนดโรคต้องห้ามการเป็นสมาชิกสัตวแพทย์สภา ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสัตวแพทย์สภาว่าด้วยการกำหนดโรคต้องห้ามการเป็นสมาชิกสัตวแพทย์สภา พ.ศ. ๒๕๔๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ โรคที่กำหนดให้ขาดคุณสมบัติของสมาชิกสัตวแพทย์สภา ได้แก่

- (๑) โรคพิษสุราเรื้อรัง
- (๒) โรคติดยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง
- (๓) วัณโรคระยะที่เป็นอันตรายต่อลังคอม
- (๔) โรคเรื้อรังในระยะติดต่อ หรือในระยะที่ปรากฏอาการที่เป็นอันตรายต่อลังคอม
- (๕) การโรคในระยะที่มีผื่นหรือแพลงตามผิวน้ำ (ระยะสอง)
- (๖) โรคเท้าช้างในระยะปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจของลังคอม
- (๗) โรคอื่นๆ ที่คณะกรรมการสัตวแพทย์สภารวบถนาเห็นว่าเป็นอุปสรรคต่อการประกอบวิชาชีพ
การสัตวแพทย์

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

(รองศาสตราจารย์ นายสัตวแพทย์สังคرام เหลืองทองคำ)

นายกสัตวแพทย์สภา

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่มที่ ๑๐๙ ตอนพิเศษ ๑๐๔ ง วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๕)

ข้อบังคับสัตวแพทย์สภา

ว่าด้วยการกำหนดค่าขั้นทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมอื่น ๆ

พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ (๔)(ค) และด้วยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษ ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดลิขิตและเลรีภาพของบุคคล ชื่ามาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายคณะกรรมการสัตวแพทย์สภានำออกข้อบังคับว่าด้วยการกำหนดค่าขั้นทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมอื่นๆ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๐ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสัตวแพทย์สภาว่าด้วยการกำหนดค่าขั้นทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม อื่นฯ พ.ศ. ๒๕๔๕”

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในข้อบังคับนี้

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกสัตวแพทย์สภา

ข้อ ๓ ค่าขั้นทะเบียนสมาชิกครั้งแรก รายละ ๑,๐๐๐ บาท

ข้อ ๔ ค่ารักษาพยาบาลสมาชิกทุก ๕ ปี รายละ ๕๐๐ บาท

ข้อ ๕ ค่าธรรมเนียมอื่นๆ

(๑) ค่าสมัครสอบเพื่อขั้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์

ชั้นหนึ่งตามมาตรา ๓๓ (๑) (ข) ครั้งละ ๑๐,๐๐๐ บาท

(๒) ค่าสมัครสอบเพื่อขั้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์

ชั้นสอง ครั้งละ ๕,๐๐๐ บาท

(๓) ค่าสมัครสอบเพื่อขอหนังสืออนุมัติหรืออนุญาตแสดงความรู้ความชำนาญใน การประกอบวิชาชีพ

การสัตวแพทย์ สาขาต่างๆ ให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการสัตวแพทย์สภา

(๔) ค่าหนังสือรับรองการเป็นสมาชิก ฉบับละ ๕๐๐ บาท

(๕) ค่าหนังสือรับรองความประพฤติตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์

ฉบับละ ๕๐๐ บาท

(๖) ค่าวัปรองสำเนาหนังสือต่างๆ ฉบับละ ๕๐๐ บาท

(๗) ค่าใบแทนหนังสือรับรองการเป็นสมาชิก ฉบับละ ๕๐๐ บาท

- (๔) ค่าใบเบลใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์เป็นภาษาอังกฤษ ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
- (๕) ค่าใบเบลหนังสืออนุมัติหรืออนุบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ การสัตวแพทย์สาขาต่างๆ เป็นภาษาอังกฤษ ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
- (๖) ค่าใบแทนบัตรประจำตัวสมาชิกสัตวแพทย์สภาก ฉบับละ ๑๐๐ บาท
- (๗) ค่าหนังสือรับรองอื่นๆ นอกจากที่กำหนดไว้แล้ว ฉบับละ ๓๐๐ บาท

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

(รองศาสตราจารย์ นายสัตวแพทย์สุคราม เหลืองทองคำ)
นายกสัตวแพทย์สภาก

(ประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม ๑๙๘ ตอนพิเศษ ๑๔ ง วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๕)

ข้อบังคับสัตวแพทย์สภา ว่าด้วยหลักเกณฑ์การขึ้นทะเบียนและการออกใบอนุญาต เป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์

พ.ศ. ๒๕๔๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ (๕) (ญ) และด้วยความเห็นชอบของสภานายก皮เศษตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๔ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัด สิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดย อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการสัตวแพทย์สภามีอักษรบังคับว่าด้วยหลักเกณฑ์การขึ้นทะเบียน และการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้ เรียกว่า “**ข้อบังคับสัตวแพทย์สภาฯ ว่าด้วยหลักเกณฑ์การขึ้นทะเบียนและการออกใบอนุญาต เป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๔**”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“**วิชาชีพการสัตวแพทย์**” หมายความว่า วิชาชีพเกี่ยวกับการกระทำใดๆ ต่อร่างกายสัตว์เพื่อการตรวจโรค การ วินิจฉัยโรค การป้องกันโรค การบำบัดรักษา หรือการทำจักรสัตว์ และการกระทำโดยตรงต่อร่างกายสัตว์ด้วยการฉีดสาร หรือการสอดใส่วัตถุใดๆ เข้าไปในร่างกายสัตว์เพื่อการตกแต่งหรือการบำรุงร่างกายสัตว์ การดอนหรือการขยายพันธุ์สัตว์ ด้วยเทคนิคที่สามารถป้องกันการแพรโรคทางการสืบพันธุ์ และให้หมายความรวมถึงโรคติดต่อระหว่างสัตว์และมนุษย์ และ การโภชนาภินิบาลด้านสุขศาสตร์การอาหารและการปนเปื้อนในอาหารที่มีต้นกำเนิดมาจากสัตว์

“**ใบอนุญาต**” หมายความว่า ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์จากสัตวแพทย์สภา

“**ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์**” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ การสัตวแพทย์จากสัตวแพทย์สภา

“**สมาชิก**” หมายความว่า สมาชิกสัตวแพทย์สภา

“**กรรมการ**” หมายความว่า กรรมการสัตวแพทย์สภา

“**คณะกรรมการ**” หมายความว่า คณะกรรมการสัตวแพทย์สภา

“**เลขานิการ**” หมายความว่า เลขาธิการสัตวแพทย์สภา

หมวด ๑

คุณสมบัติของผู้มีลิขิตขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์

ข้อ ๔ ผู้มีลิขิตขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์จะต้องเป็นสมาชิกสัตวแพทยสภา
ข้อ ๕ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง ต้องมีความรู้ในวิชาชีพการสัตวแพทย์ ดังนี้

(๑) ได้รับปริญญาสัตวแพทยศาสตรบัณฑิตจากสถานบันการศึกษาในประเทศไทยที่บ่วงมหาวิทยาลัย
หรือสัตวแพทยสวารับรอง หรือ

(๒) ได้รับปริญญาในสาขาวิชาชีพการสัตวแพทย์จากสถานบันการศึกษาในต่างประเทศ และได้รับอนุญาต
ให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ในประเทศไทยที่ตนได้รับปริญญาและผ่านการสอบความรู้ตามข้อบังคับสัตวแพทยสภาหรือ

(๓) ผู้มีสัญชาติไทยซึ่งได้รับปริญญาในสาขาวิชาชีพการสัตวแพทย์จากสถานบันการศึกษาในต่างประเทศ
อาจไม่ต้องเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพในประเทศไทยที่ผู้นั้นได้รับปริญญาไปได้ แต่ต้องผ่านการสอบความรู้ตาม
ข้อบังคับสัตวแพทยสภา

ข้อ ๖ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นสอง ต้องมีความรู้ในวิชาการสัตวแพทย์ ดังนี้

(๑) ได้รับปริญญาสาขาวิชื่อมิเชลล์สัตวแพทยศาสตรบัณฑิตจากสถานศึกษาที่สัตวแพทยสวารับรอง

(๒) ประกาศนียบัตรจากสถานศึกษาที่สัตวแพทยสวารับรอง

ทั้ง (๑) และ (๒) ต้องผ่านการสอบความรู้ตามข้อบังคับสัตวแพทยสภา

ข้อ ๗ ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างการถูกกลั่นพักใช้ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์

ข้อ ๘ ไม่เป็นผู้ถูกกลั่นพิกัดในอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ที่อยู่ในเงื่อนไขตามมาตรา ๕๙ แห่ง^๙ พระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ซึ่งถูกกลั่นพิกัดในอนุญาตอาจ
ขอรับใบอนุญาตอีกได้เมื่อพ้นสองปีนับแต่วันถูกกลั่นพิกัดในอนุญาต เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาคำขอรับใบอนุญาต
และปฏิเสธการออกใบอนุญาต ผู้นั้นจะยื่นคำขอรับใบอนุญาตได้อีกต่อเมื่อสิบหกเดือนนี้เป็นปีนับแต่วันที่คณะกรรมการ
ปฏิเสธการออกใบอนุญาต ถ้าคณะกรรมการปฏิเสธการออกใบอนุญาตเป็นครั้งที่สองแล้ว ผู้นั้นเป็นอันหมดลิขิตขอรับ
ใบอนุญาตตลอดไป

หมวด ๒

การขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์

ข้อ ๙ สมาชิกผู้ประสงค์จะขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอตามแบบที่กำหนดไว้ต่อเลขาธิการ พร้อม
ด้วยหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาทะเบียนบ้าน และสำเนาบัตรประชาชน หรือสำเนาบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(๒) สำเนาหลักฐานแสดงความรู้ในวิชาชีพการสัตวแพทย์แล้วแต่กรณีตามหมวด ๑ ข้อ ๕ และข้อ ๖

(๓) รูปถ่ายปัจจุบัน ไม่เกิน ๖ เดือน ขนาด ๔x๔ ซม. จำนวน ๔ รูป ถ่ายครึ่งตัว หน้าตรงแต่งกายสุภาพ
ไม่สวมหมวกและเว้นตาด้า ไม่ใช้รูปสติกเกอร์หรือโพลารอยด์

ข้อ ๑๐ ให้เลขาธิการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของคำขอและเอกสารต่างๆ แล้วดำเนินการแล้วแต่กรณีดังนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้ขอเป็นผู้มีความรู้ในวิชาชีพการสัตวแพทย์ตามหมวด ๑ ข้อ ๕ (๑) ให้เลขาธิการนำ
คำขอพร้อมด้วยหลักฐานเสนอที่ประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณาอนุมัติ

(๒) ในกรณีที่ผู้ขอเป็นผู้มีความรู้ในวิชาชีพการสัตวแพทย์ตามหมวด ๑ ข้อ ๕ (๒) (๓) หรือ ข้อ ๖ (๑) (๒) ให้คณะกรรมการสอบความรู้ในวิชาชีพการสัตวแพทย์ของสัตวแพทย์สภากลุ่มตามที่กำหนด เมื่อสอบได้จึงให้เลขาธิการนำคำขอพร้อมด้วยหลักฐานและผลการสอบเสนอที่ประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณา

ข้อ ๐๑ การยื่นคำขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาต ตามข้อ ๙ ให้ยื่นคำขอตามแบบที่กำหนด ณ สำนักงานสัตวแพทย์สภามาตระยะเวลาที่สัตวแพทย์สภากำหนด

ข้อ ๐๒ การสอบความรู้ในวิชาชีพการสัตวแพทย์เพื่อขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ จัดให้มีขึ้นอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง หรือตามที่สัตวแพทย์สภากำหนด สำหรับหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการรับสมัครสอบและการสอบในแต่ละชั้นตอนให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สัตวแพทย์สภากำหนด

ข้อ ๐๓ เมื่อคณะกรรมการได้มีมติให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ได้และผู้ขอได้ชำระค่าชั้นทะเบียนและใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงแล้ว จึงจะถือว่าผู้นั้นได้ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ และให้เลขาธิการแจ้งให้ผู้นั้นทราบโดยเร็ว

หมวด ๗ ทะเบียนและใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์

ข้อ ๐๔ เมื่อมีผู้ได้ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ตามหมวด ๒ ข้อ ๐๓ ให้เลขาธิการรับผิดชอบการจดบันทึกการขึ้นทะเบียนนี้ในทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ของสัตวแพทย์สภากลุ่มโดยในอนุญาตแก่ผู้ได้ขึ้นทะเบียนนั้นโดยเร็ว และให้ติดรูปถ่ายของผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ไว้ในทะเบียนและใบอนุญาต

ข้อ ๐๕ ในอนุญาตให้ใช้ตามแบบที่กำหนดในข้อบังคับสัตวแพทย์สภาว่าด้วยแบบและประเภทใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์

ข้อ ๐๖ ใบอนุญาตให้ใช้ได้ ๕ ปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ข้อ ๐๗ การรับใบอนุญาต ให้ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์มารับด้วยตนเอง หรือมอบหมายเป็นหนังสือให้ผู้อื่นมารับแทนก็ได้ ณ สำนักงานสัตวแพทย์สภากลุ่ม

ข้อ ๐๘ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์อาจขอหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ได้โดยยื่นคำขอตามแบบที่กำหนดไว้ต่อเลขาธิการ พร้อมทั้งค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ ๐๙ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ อาจขอใบแทนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ได้โดยยื่นคำขอตามแบบที่กำหนดไว้ต่อเลขาธิการ พร้อมทั้งสำเนาทะเบียนบ้าน รูปถ่ายตามที่กำหนดในหมวด ๒ ข้อ ๙ (๓) จำนวน ๔ รูป ค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง และหลักฐานการแจ้งความในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย แต่ถ้าใบอนุญาตเดิม ยังอยู่ก็ให้ส่งคืนพร้อมคำขอด้วย

ข้อ ๑๐ ให้เลขาธิการรับผิดชอบจดบันทึกการออกใบแทนใบอนุญาตลงในทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ของสัตวแพทย์สภากลุ่มและให้ติดรูปถ่ายของผู้ขอใบแทนใบอนุญาตไว้ในทะเบียนและใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๑๑ ให้เลขาธิการรับผิดชอบการจดบันทึกคำสั่งสัตวแพทย์สภามาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ และจดบันทึกการสิ้นสุดของสมาชิกภาพ ลงในทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์

ข้อ ๑๒ ให้เลขาธิการรับผิดชอบในการดูแลรักษาระเบียนผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ของสัตวแพทย์สภากลุ่ม

หมวด ๔

การลินสุดของใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์

ข้อ ๒๓ ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์ของผู้ประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์ย่อมลันสุดลงเมื่อ

(๑) สมาชิกภาพของผู้ประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์ผู้นั้นลันสุดลง

(๒) ผู้ประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์ผู้นั้นถูกกลั้งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๔๖ แห่ง
พระราชบัญญัติวิชาชีพการลัตัวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕

(๓) ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์ หมดอายุตามข้อ ๑๖

ข้อ ๒๔ ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์ของผู้ประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์ย่อมลันสุดลงชั่วคราว
ในระหว่างที่ผู้นั้นถูกกลั้งพักใช้ใบอนุญาต

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

นายสัตวแพทย์ส่งคرام

(รองศาสตราจารย์ นายสัตวแพทย์ส่งคرام เหลืองทองคำ)

นายกสัตวแพทยสภา

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม ๑๐๘ ตอนพิเศษ ๑๐๔ ง วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๕)

ข้อบังคับสัตวแพทย์สภา ว่าด้วยข้อจำกัดและเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ (๔) (กฎ) และด้วยความเห็นชอบของสภานายกピเศษ ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ.๒๕๕๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบังคับตามประการเกี่ยวกับการจำกัดลิขิ และเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการสัตวแพทย์สภาจึงออกข้อบังคับว่าด้วยข้อจำกัดและเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสัตวแพทย์สภาว่าด้วยข้อจำกัดและเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ผู้ใดเมื่อย้ายที่อยู่ ให้แจ้งการย้ายที่อยู่ของตนเป็นหนังสือต่อเลขานุการสัตวแพทย์สภาก่อนใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ย้าย ในการแจ้งดังกล่าวให้แจ้งที่อยู่ที่ชัดเจนเพียงพอที่จะติดต่อได้ทางไปรษณีย์

ข้อ ๔ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ต้องแสดงใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ของตนไว้ในที่เปิดเผย ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สำนักงานของตน

ข้อ ๕ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นสองตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ.๒๕๕๕ ที่ได้รับอนุญาตให้เขียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นสอง ตามมาตรา ๓๓ (๑) สามารถประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ได้ทุกประการ เว้นแต่

- (๑) การวินิจฉัยโรคโดยใช้กล้องส่องตรวจภายใน
- (๒) การวินิจฉัยและรักษาโรคด้วยรังสีหรือคลื่นเลสิ่ง
- (๓) การฉีดยาเข้าหลอดโลหิต
- (๔) การใช้ยาอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยยา
- (๕) การใช้ยาสเปตติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาสเปตติดให้โทษ
- (๖) การเจาะโลหิตจากหลอดโลหิต
- (๗) การผ่าตัดโดยใช้ยาลบ หรือการฉีดยาเข้าไขสันหลัง
- (๘) การผ่าตัดภายในบริเวณช่องท้อง ช่องอก ช่องเชิงกราน ตา หรือสมอง ทั้งนี้ไม่รวมถึงการตัดต่อนสุกร และสัตว์ปีก
- (๙) การต่อกระดูกโดยวิธีการทางศัลยกรรม
- (๑๐) การช่วยคลอดในการคลอดผิดปกติ
- (๑๑) การรักษาสัตว์ที่เป็นหมันชั่วคราวด้วยการใช้ยาต่างๆฉีดเข้ามดลูก หรือการกระทำการใดๆต่อรังไข่
- (๑๒) การฉีดเก็บน้ำเชื้อเพื่อนำไปใช้ในการผลิตเทียม ทั้งนี้ไม่รวมถึงการฉีดเก็บน้ำเชื้อจากสัตว์ปีก

ข้อ ๖ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นสองที่ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมการนำบัดโรคสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ให้สามารถประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ได้เฉพาะในสาขាដี่ได้รับอนุญาตโดยมิเงื่อนไขและข้อจำกัดตามข้อ ๕

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

(รองศาสตราจารย์ นายสัตวแพทย์ส่งคราม เหลืองทองคำ)

นายนายสัตวแพทย์สภา

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศที่ว่าไป เล่มที่ ๑๐๙ ตอนพิเศษ ๑๐๔ ง วันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๕)

ข้อบังคับสัตวแพทย์สภา

ว่าด้วยการประชุมคณะกรรมการ คณะกรรมการนุกรรมาธณ์ และคณะที่ปรึกษา

พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ (๔) (จ) และด้วยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสวีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการสัตวแพทย์สภาจึงออกข้อบังคับว่าด้วยการประชุมคณะกรรมการ คณะกรรมการนุกรรมาธณ์ และคณะที่ปรึกษา ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสัตวแพทย์สภาว่าด้วยการประชุมคณะกรรมการ คณะกรรมการนุกรรมาธณ์ และคณะที่ปรึกษา พ.ศ. ๒๕๔๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสัตวแพทย์สภา

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการสัตวแพทย์สภา

“คณะกรรมการนุกรรมาธณ์” หมายความว่า คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการสัตวแพทย์สภาตามอำนาจหน้าที่ในมาตรา ๒๔(๒) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕

“คณะที่ปรึกษา” หมายความว่า คณะผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการสัตวแพทย์สภาตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕

หมวด ๑

การประชุมคณะกรรมการ ประธานและเลขานุการที่ประชุม

ข้อ ๔ ให้นายกสัตวแพทย์สภาเป็นประธานที่ประชุม

ข้อ ๕ ถ้าในการประชุมคราวใดนายกสัตวแพทย์สภาไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ประชุมได้ให้อุปนายกสัตวแพทย์สภากคนที่หนึ่งเป็นประธานที่ประชุม ถ้าอุปนายกสัตวแพทย์สภากคนที่หนึ่งไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ประชุมได้ ให้อุปนายกสัตวแพทย์สภากคนที่สองทำหน้าที่ประชุมที่ประชุม

ถ้าทั้งนายกสัตวแพทย์สภา อุปนายกสัตวแพทย์สภากคนที่หนึ่ง และอุปนายกสัตวแพทย์สภากคนที่สองไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ประชุมที่ประชุมได้ ให้กรรมการผู้มีอายุสูงสุดที่มาประชุมเป็นประธานชั่วคราว เพื่อให้ที่ประชุมดำเนินการเลือกประธานเฉพาะคราวสำหรับการประชุมนั้น

ข้อ ๖ การเลือกตั้งประธานเฉพาะคราวตามหมวด ๑ ข้อ ๕ วรรคสอง ให้กระทำการโดยให้กรรมการเสนอชื่อและมีกรรมการรับรองอย่างน้อยสองคน

ถ้ามีผู้รับการเสนอชื่อหลายคน ให้เลือกโดยลงคะแนนเปิดเผย

ถ้ามีผู้ได้คะแนนสูงสุดเท่ากัน ให้ประธานชั่วคราวออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียง เป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๗ ให้เลขานุการสัตวแพทย์สภาระเป็นเลขานุการที่ประชุม

ข้อ ๘ ถ้าในการประชุมคราวใด เลขานุการสัตวแพทย์สภาระไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองเลขานุการสัตวแพทย์สภาระทำหน้าที่เลขานุการที่ประชุม

ถ้าทั้งเลขานุการสัตวแพทย์สภาระและรองเลขานุการสัตวแพทย์สภาระไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ประชามนท์ประชุมเลือกกรรมการผู้ทรงนำที่จะทำหน้าที่เลขานุการเฉพาะสำหรับการประชุมนั้น

ข้อ ๙ กรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนผู้ใดไม่สามารถเข้าประชุมได้อาจมอบหมายเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ผู้ทรงนำผู้ใดในสังกัดส่วนราชการหรือสำนักงานของตนเข้าประชุมแทนก็ได้

หมวด ๒ อำนาจหน้าที่ของประชามนท์และเลขานุการ

ข้อ ๐๐ ประชามนท์ประชุมมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ควบคุมและดำเนินการประชุมให้เป็นไปตามกฎหมาย
- (๒) รักษาความสงบเรียบร้อยในที่ประชุม
- (๓) มีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ หรือตามที่กำหนดไว้ในข้ออื่นแห่งข้อบังคับนี้

ข้อ ๐๑ เลขานุการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดระเบียบวาระการประชุมตลอดจนรายละเอียดและเอกสารที่เกี่ยวข้อง
- (๒) ส่งหนังสือประชุม
- (๓) แจ้งระเบียบหรือหนังสือต่อที่ประชุม หรือยืนยันมติของที่ประชุม
- (๔) จัดทำรายงานการประชุม
- (๕) รักษาเอกสารทั้งปวงของสัตวแพทย์สภาระ
- (๖) ปฏิบัติการตามที่กำหนดไว้ในข้ออื่นแห่งข้อบังคับนี้
- (๗) ปฏิบัติการอื่นตามที่ประชามนท์ประชุมมอบหมาย

หมวด ๓

การประชุม

ข้อ ๐๒ การประชุมให้ถือเป็นการประชุมลับ ผู้ที่จะอยู่ในที่ประชุมหรือ ณ ที่ได้ในระยะที่จะฟังการประชุมได้ ได้แก่ กรรมการ สภานายกพิเศษ และผู้ที่ได้รับอนุญาตจากประชามนท์ประชุม

ข้อ ๐๓ ให้มีการประชุมครั้งแรกของแต่ละวาระของคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันเริ่มวาระ

ข้อ ๐๔ ในการประชุมตามข้อ ๐๓ ให้นายกสัตวแพทย์สภาระที่เพิ่งพ้นวาระเป็นผู้เรียกประชุม การประชุมครั้งต่อไปให้เป็นไปตามมติที่ประชุม แต่นายกสัตวแพทย์สภาระจะสั่งด้วยการประชุมครั้งใดก็ไดเมื่อเห็นว่าไม่มีเรื่องที่สมควรจะบรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุม

ข้อ ๐๕ นายกสัตวแพทย์สภาระจะเรียกประชุมเมื่อได้ก็ได กรรมการไม่น้อยกว่าห้าคนจะขอให้มีการประชุมได้ โดยยื่นเป็นหนังสือต่อผู้มีอำนาจเจริญประชุม

ข้อ ๑๖ การนัดประชุมให้ทำเป็นหนังสือ หรือจะนองค์ในที่ประชุมก็ได้ ถ้าบอกนัดในที่ประชุมให้ส่งหนังสือนัดประชุมไปยังผู้ที่มิได้มาระชุมให้นัดประชุมล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวันก่อนวันประชุม แต่ถ้าเป็นการด่วนจะนัดประชุมล่วงหน้าน้อยกว่านั้นก็ได้

ข้อ ๑๗ การนัดประชุมให้ส่งระเบียบวาระพร้อมด้วยเอกสารที่เกี่ยวข้องไปด้วยเงินแต่การประชุมด่วนจะแจ้งระเบียบวาระการประชุมพร้อมด้วยเอกสารที่เกี่ยวข้องให้กรรมการทราบในขณะเปิดประชุมก็ได้

ข้อ ๑๘ ให้จัดระเบียบวาระการประชุมตามลำดับดังต่อไปนี้

- (๑) เรื่องที่ประธาน / เลขานุการแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
- (๒) รับรองรายงานการประชุม
- (๓) เรื่องสืบเนื่อง
- (๔) เรื่องเพื่อพิจารณา
- (๕) เรื่องอื่นๆ (ถ้ามี)

ข้อ ๑๙ ให้เลขาธุการตรวจสอบว่ากรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ในตำแหน่ง จึงจะถือเป็นองค์ประชุม แล้วเสนอประธานทราบ ถ้าหากไม่ครบองค์ประชุมและพ้นกำหนดเวลาันดประชุมแล้วครึ่งชั่วโมง ให้ประธานสั่งเลื่อนการประชุม

ข้อ ๒๐ การประชุมต้องดำเนินการตามระเบียบวาระ เว้นแต่ที่ประชุมจะได้ลงมติเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๒๑ ผู้ใดประสงค์จะกล่าวถ้อยคำต่อที่ประชุมให้ยกมือขึ้น เมื่อประธานอนุญาตแล้ว จึงกล่าวได้

ข้อ ๒๒ ประธานมีอำนาจปรึกษาที่ประชุมในปัญหาใดๆ สั่งพักการประชุม เลื่อนการประชุม หรือยกเลิกการประชุมได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๒๓ ก่อนที่จะเสนอรายงานการประชุมให้ที่ประชุมรับรองให้เลขาธุการทำรายงานการประชุมนั้นล่วงให้กรรมการกรรมการผู้ได้ต้องการเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำ หรือข้อความในรายงานการประชุมต้องได้วันความยินยอมจากที่ประชุม

ข้อ ๒๔ ให้มีการรับรองรายงานการประชุมแต่ละครั้งในการประชุมครั้งต่อไป

ข้อ ๒๕ ที่ประชุมอาจมีมติให้จัดรายงานการประชุมบางส่วนก็ได้ แต่ให้มีบันทึกพุทธิกรณีไว้

ข้อ ๒๖ การเปิดเผยรายงานการประชุมให้เป็นไปตามมติของที่ประชุม

ข้อ ๒๗ เมื่อที่ประชุมกำลังพิจารณาเรื่องใดอยู่ ห้ามให้เสนอเรื่องอื่นออกจากเรื่องต่อไปนี้

- (๑) ขอให้รวมระเบียบวาระการประชุมที่เป็นเรื่องเดียวกัน ทำนองเดียวกัน หรือเกี่ยวข้องกันเพื่อพิจารณาพร้อมกัน
- (๒) ขอให้ส่งปัญหาไปยังอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือขอให้บุคคลใดมาแสดงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น
- (๓) ขอให้รวมหรือแยกประเด็นพิจารณาหรือลงมติ
- (๔) ขอให้เลื่อนการปรึกษา
- (๕) ขอให้ปิดประชุม

หมวด ๔

การลงมติ

ข้อ ๒๘ ในการลงมติที่ประชุม ให้ประธานเป็นผู้เสนอประเด็นให้ที่ประชุมลงมติ

ข้อ ๒๙ การอออกเสียงลงคะแนนเพื่อล้มมติมี ๒ วิธี คือ

(๑) การอออกเสียงลงคะแนนเปิดเผย

(๒) การอออกเสียงลงคะแนนลับ

ข้อ ๓๐ การอออกเสียงลงคะแนนเปิดเผยให้ยกมือพันดีรฆะ ส่วนการอออกเสียงลงคะแนนลับ ให้เขียนลงในกระดาษที่กำหนดให้

ข้อ ๓๑ การอออกเสียงลงคะแนนให้กระท่าเป็นการเปิดเผย แต่กรรมการรวมกันไม่น้อยกว่าห้าคนอาจขอให้กระท่าเป็นการลับ จึงให้ลงคะแนนลับ

ข้อ ๓๒ มติของที่ประชุมให้ถือเป็นเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งเสียงใน การลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงขี้ขาด

ในกรณีให้สมาชิกพันจាឍจากสมาชิกภาพในมาตรา ๑๕ (๔) หรือให้พักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๔๔ วรรณสาม (๒) (ค) หรือ (ง) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๔ มติของที่ประชุมให้ถือคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดที่อยู่ในตำแหน่ง

หมวด ๕

การประชุมคณะกรรมการ

ข้อ ๓๓ ให้ประธานอนุกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม

ข้อ ๓๔ การประชุมคณะกรรมการให้ใช้การประชุมคณะกรรมการสัตวแพทย์สภา หมวด ๒ ถึงหมวด ๔ ข้างต้น มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๖

การประชุมคณะกรรมการที่ปรึกษา

ข้อ ๓๕ ให้ประธานคณะที่ปรึกษาเป็นประธานในที่ประชุม

ข้อ ๓๖ การประชุมคณะกรรมการที่ปรึกษาให้ใช้การประชุมคณะกรรมการสัตวแพทย์สภา หมวด ๒ ถึงหมวด ๔ ข้างต้น มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๔

(รองศาสตราจารย์ นายสัตวแพทย์ส่งคราม เทลี่องทองคำ)

นายกสัตวแพทย์สภา

ข้อบังคับสัตวแพทย์สภา ว่าด้วยตราของสัตวแพทย์สภา พ.ศ.๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ (๔) (ณ) และด้วยความเห็นชอบของสภานายพิเศษตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๔ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดลิขิตรและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการสัตวแพทย์สภาจึงออกข้อบังคับว่าด้วยตราของสัตวแพทย์สภา ไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสัตวแพทย์สภาว่าด้วยตราของสัตวแพทย์สภา พ.ศ.๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ตราสัตวแพทย์สภา มีรูปลักษณะดังนี้

ข้อ ๔ ตรานี้เป็นเอกสารลิขิตรของสัตวแพทย์สภา

ข้อ ๕ การทำหรือการใช้ตรานี้เป็นเครื่องหมาย เครื่องประดับ เครื่องแต่งกาย หรือเครื่องประดับลิ้งใด ๆ ต้องได้วันอนุญาตจากสัตวแพทย์สภาก่อน

ข้อ ๖ ผู้ฝ่าฝืนหรือใช้ตรานี้ตามนัยแห่งข้อ ๓ ถือเป็นผู้ละเมิดลิขิตรของสัตวแพทย์สภา

ประกาศ ณ วันที่ ๙ มกราคม พ.ศ.๒๕๖๑

(รองศาสตราจารย์ นายสัตวแพทย์ส่งคราม เหลืองทองคำ)

นายกสัตวแพทย์สภา

ข้อบังคับสัตวแพทย์สภา
ว่าด้วยแบบและประเภทใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์
พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ (๕) (ญ) และด้วยความเห็นชอบของสภานายกิเศษตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ.๒๕๔๔ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดลิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๙ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการการสัตวแพทย์สภาก็จึงออกข้อบังคับว่าด้วยแบบและประเภทใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “**ข้อบังคับสัตวแพทย์สภาว่าด้วยแบบและประเภทใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๖๑**”

ข้อ ๒ ข้อบังคับให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ แบ่งเป็น ๒ ประเภท ดังนี้

(๑) ในอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง

(๒) ในอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นสอง

ข้อ ๔ ให้ใช้แบบใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบังคับนี้ โดยมีตราสัญลักษณ์สัตวแพทย์สภากำชิดลงดังนี้

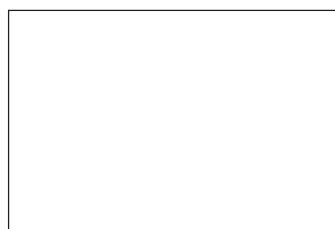
(๑) ในอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง ให้ใช้ลิฟ้า

(๒) ในอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นสอง ให้ใช้ลิขava โดยระบุชื่อจำกัดและเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นสองไว้ด้านหลังใบอนุญาต

ประกาศ ณ วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๑

(รองศาสตราจารย์ นายสัตวแพทย์ลงกรณ์ เหลือคงคำ)

นายกสัตวแพทย์สภา

(ตัวหนังสืออ่อนนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการลัษณะทักษะชั้นสอง)

ข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประลองวิชาชีพการลัษณะทักษะ

ข้อ ๑ ผู้ประกอบวิชาชีพการลัษณะทักษะได้มีอย่างที่อยู่ ให้แจ้งการรับยาที่อยู่ของตนเป็นหนึ่งสิ่งต่อเลขานิการ สัตวแพทย์สภากาญจน์ ๑๔ วันนับแต่วันที่ย้าย ในการแจ้งดังกล่าวให้เน้นจุดที่อยู่ที่ซัดเจนเพียงพอจัดติดต่อได้ทางไปรษณีย์

ข้อ ๒ ผู้ประกอบวิชาชีพการลัษณะทักษะต้องลงแสดงในบัญชีของสถาบันนี้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพการลัษณะทักษะของตนไว้ในที่ใบเผยแพร่ ซึ่งเห็นได้easy ณ สำนักงานของตน

ข้อ ๓ ผู้ประกอบวิชาชีพการลัษณะทักษะซึ่งมีสอง สามารถประกอบวิชาชีพการลัษณะทักษะได้ทุกรอบการ เว้นแต่

- (๑) การวินิจฉัยโรคโดยใช้กล้องส่องตรวจภายใน
- (๒) การวินิจฉัยและรักษาโรคตัวรุนแรงหรือดันเสียง
- (๓) การฉีดยาเข้าหัวหลอดเลือด
- (๔) การฉีดยาอันตรายต่อผู้คนภายนอกได้ทุกชนิด
- (๕) การให้ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ
- (๖) การฉีดยาให้ตัวยาหลอดเลือด
- (๗) การผ่าตัดโดยใช้ยาสลบ หรือการฉีดยาเข้าไขสันหลัง
- (๘) การผ่าตัดภายในรีวัณห์ห้องท้อง ซึ่งออก ห้องน้ำ ห้องเชิงกราน ตา หรือสมอง หัวใจ ปอด กระเพาะปัสสาวะ ต่อมลูกหมาก แล้วลัตต์วิ้ง
- (๙) การต่อรากดูดโดยวิธีการหง่างศรีษะรวม
- (๑๐) การช่วยคลอดในกรณีคลอดผิดปกติ
- (๑๑) การรักษาลัษณะที่เป็นมหันต์ชั่วคราวด้วยการใช้ยาต่างๆ ฉีดเข้ามดลูกหรือยากรุงทำกำการได้ๆ ต่อรังไข่
- (๑๒) การรักษาลัษณะที่เป็นมหันต์ชั่วคราวด้วยการใช้ยาต่างๆ ฉีดเข้ามดลูกหรือยากรุงทำกำการได้ๆ ต่อรังไข่

ข้อ ๔ ผู้ประกอบวิชาชีพการลัษณะทักษะซึ่งมีสอง ไม่รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมการนำบันโกรคสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ให้สามารถประมงกิจวิชาชีพการลัษณะทักษะเฉพาะในสาขาที่ต้องอบรมบุญต่อโดยรับเงื่อนไขและข้อจำกัดตามข้อ ๓

ข้อบังคับสัตวแพทย์ ว่าด้วยจรายารณแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ (๔) (ส) และด้วยความเห็นชอบของสภานายกpitิเศษตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๔ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัตินางประการเกี่ยวกับการจำกัดลิขิ และเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๔ ประกอบมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการสัตวแพทย์ภาครอกข้อนี้บังคับว่าด้วยจรายารณแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในข้อนี้บังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสัตวแพทย์ว่าด้วยจรายารณแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๙”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“จรายารณแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์” หมายความว่า ความประพฤติสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ที่กำหนด เพื่อรักษาไว้ซึ่งเกียรติและศักดิ์ศรี และส่งเสริมชื่อเสียง เกียรติคุณ เกียรติฐานะของผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ซึ่งเป็นสมาชิกของสัตวแพทยสภา

“เกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์” หมายความว่า มาตรฐานความประพฤติที่ดีจากการพิจารณาความเสื่อมเสียที่จะเกิดขึ้นแก่ล้วนรวมของวิชาชีพการสัตวแพทย์เป็นหลัก ทั้งนี้ถือว่าผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ เป็นผู้มีเกียรติและศักดิ์ศรีจะต้องประพฤติให้สมกับความไว้วางใจจากประชาชน และต้องรักษาชื่อเสียงเกียรติคุณแห่งวิชาชีพ

“การโฆษณา” หมายความว่า การเผยแพร่ การประกาศ อาจจะโดยหนังสือ วารา การป่าวร้อง การป่าวประกาศ แก่ประชาชน หรือสาธารณะทางสื่อต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์ หรือทางเครือข่าย อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

หมวด ๑ ความประพฤติที่ว่าด้วยผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์

ข้อ ๔ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ต้องไม่ประพฤติหรือกระทำการใด อันอาจนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติ และศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์

ข้อ ๕ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ต้องดำรงตนให้สมควรในสังคมโดยธรรมและช่วยเหลือสังคมตามฐานนดรแห่งวิชาชีพ

ข้อ ๖ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๔ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพการสัตวแพทย์

ข้อ ๗ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ต้องพัฒนา เพิ่มพูนความรู้ความสามารถและทักษะในการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์เพื่อส่งเสริมและเพิ่มความชำนาญแห่งวิชาชีพ

หมวด ๒ การประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์

ข้อ ๘ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ต้องรับผิดชอบและระมัดระวังในการใช้ความรู้ความสามารถตามมาตรฐานของการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ เพื่อให้ได้ประโยชน์ต่อสัตว์และผู้บริโภค

ข้อ ๙ ผู้ประกอบการวิชาชีพการสัตวแพทย์ ต้องไม่ยินยอมหรือสนับสนุนให้มีการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์โดยผิดกฎหมาย

ข้อ ๑๐ ผู้ประกอบการวิชาชีพการสัตวแพทย์ ต้องไม่ออกใบรับรองอันเป็นเท็จโดยตั้งใจ หรือให้ความเห็นโดยไม่สุจริตในเรื่องอันเกี่ยวกับวิชาชีพ

ข้อ ๑๑ ผู้ประกอบการวิชาชีพการสัตวแพทย์ ต้องไม่ปฏิเสธการซ้ายเหลือสัตว์ที่อยู่ในระยะอันตรายเมื่อได้รับการร้องขอและอยู่ในฐานะที่ช่วยได้

ข้อ ๑๒ ผู้ประกอบการวิชาชีพการสัตวแพทย์ ต้องไม่เปิดเผยความลับอันเนื่องมาจากการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ เว้นแต่เจ้าของสัตว์ยินยอมให้เปิดเผยหรือผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์รู้แจ้งว่าการไม่เปิดเผยจะเป็นอันตรายต่อสวัสดิภาพของลังค์คุณ

ข้อ ๑๓ ผู้ประกอบการวิชาชีพการสัตวแพทย์ ต้องไม่หลอกหลวงประชาชนให้หลงเข้าใจผิดเพื่อประโยชน์ของตน

ข้อ ๑๔ ผู้ประกอบการวิชาชีพการสัตวแพทย์ ต้องดำเนินถึงประโยชน์ในการให้บริการทางวิชาชีพการสัตวแพทย์ เป็นสำคัญโดยยึดถือระบบส่งต่อสัตว์ป่วยไปยังผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์อื่นที่จะให้บริการทางวิชาการสัตวแพทย์ ที่ดีกว่าและปลอดภัยกว่า

หมวด ๗ การปฏิบัติต่อผู้ร่วมวิชาชีพ

ข้อ ๑๕ ผู้ประกอบการวิชาชีพการสัตวแพทย์ พึงดำเนินไว้ซึ่งสัมพันธ์อันดีต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพบนฐานแห่งกีรติยศ ศรัทธาและความไว้วางใจ

ข้อ ๑๖ ผู้ประกอบการวิชาชีพการสัตวแพทย์ ต้องไม่ทับถม ให้ร้ายหรือกลั่นแกล้งผู้ร่วมวิชาชีพเดียวกัน

ข้อ ๑๗ ผู้ประกอบการวิชาชีพการสัตวแพทย์ ต้องไม่ซักจูงผู้รับบริการของผู้อื่นมาเป็นของตน

หมวด ๘ การโฆษณาการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์

ข้อ ๑๘ ผู้ประกอบการวิชาชีพการสัตวแพทย์ ต้องไม่โฆษณา ใช้ จ้าง หรือยินยอมให้ผู้อื่นโฆษณาการประกอบวิชาชีพ การสัตวแพทย์ ความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ของตน

ข้อ ๑๙ ผู้ประกอบการวิชาชีพการสัตวแพทย์ ต้องไม่โฆษณา ใช้ จ้าง หรือยินยอมให้ผู้อื่นโฆษณาการประกอบวิชาชีพ การสัตวแพทย์ ความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ของผู้อื่น

ข้อ ๒๐ การโฆษณาตามข้อ ๑๘ และข้อ ๑๙ ผู้ประกอบการวิชาชีพการสัตวแพทย์อาจกระทำได้ในกรณีและเงื่อนไขดังนี้

- (๑) การแสดงผลงานในวารสารทางวิชาการหรือในการประชุมทางวิชาการ
- (๒) การแสดงผลงานในหน้าที่ หรือในการบำเพ็ญประโยชน์สาธารณะ
- (๓) การแสดงผลงานหรือความก้าวหน้าทางวิชาการเพื่อการศึกษาของมวลชน
- (๔) การประกาศเกียรติคุณเป็นทางการโดยสถาบันวิชาการ สมาคม หรือมูลนิธิ

การโฆษณาดังกล่าวจะต้องไม่เป็นการแสดงทางประชุมที่จะเกิดต่อการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ล้วนตน หรือล้วนบุคคล หรือต่อสถานที่ทำการประกอบวิชาชีพล้วนตนหรือล้วนบุคคล

ข้อ ๒๐ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์อาจแสดงข้อความเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ของตนที่สำนักงานได้เพียงข้อความเฉพาะเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ นามสกุล และอาชีวะประกอบชื่อด้วยคำว่า นายสัตวแพทย์ หรือสัตวแพทย์หญิง สัตวแพทย์ อภิเษก ตำแหน่งทางวิชาการ ฐานันดรศักดิ์ ยศ และบรรดาศักดิ์ เท่านั้น

(๒) ชื่อปริญญา ประกาศนียบัตร วุฒิบัตรหรือนุบัตร หรือคุณวุฒิอย่างอื่น ซึ่งตนได้รับมาโดยวิธีการถูกต้องตามกฎหมายที่ของสัตวแพทย์สภาระสภานั้นๆ ที่สัตวแพทย์สภารับรอง

(๓) เวลาทำการ

ข้อ ๒๑ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์อาจแจ้งความการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ของตนได้เฉพาะการแสดงที่อยู่ ที่ดังสำนักงาน หมายเลขอร์คัพท์ และหรือข้อความตามข้อ ๒๐ เท่านั้น

ข้อ ๒๒ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ผู้ทำการเผยแพร่ ให้ข้อมูลทางวิชาการ หรือตอบปัญหาทางวิชาชีพการสัตวแพทย์ทางสื่อมวลชน ถ้ามีการแสดงว่าตนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ จะต้องไม่แจ้งสถานที่ทำการประกอบวิชาชีพส่วนตนหรือส่วนบุคคล และต้องไม่มีการแสดงเจ็บข้อความตามข้อ ๒๐ ในที่เดียวกันหรือขณะเดียวกันไปในทำนองโฆษณา

ข้อ ๒๓ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ต้องระมัดระวังตามวิสัยที่พึงมี มิให้การประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ของตนเผยแพร่ออกไปในสื่อมวลชนเป็นต้นไปในทำนองโฆษณา คุณวุฒิ ความรู้ความสามารถของตนหรือของผู้อื่น

ข้อ ๒๔ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ต้องไม่โฆษณา ใช้ จ้าง หรือยินยอมให้ผู้อื่นเอานั้นหรือชื่อของตนไปโฆษณาผลิตภัณฑ์ทางสัตวแพทย์ต่อประชาชนทางสื่อต่างๆ

ข้อ ๒๕ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ต้องไม่ให้การรับรองผลิตภัณฑ์ทางสัตวแพทย์ อันไม่เปิดเผยส่วนประกอบหรือไม่มีหลักฐานทางวิชาการที่เชื่อถือได้รองรับ

หมวด ๕ การทดลองในสัตว์

ข้อ ๒๖ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ผู้ทำการทดลองในสัตว์ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของสัตว์และต้องพร้อมที่จะป้องกันอันตรายแก่สัตว์ที่อาจเกิดขึ้นจากการทดลองนั้น

ข้อ ๒๗ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ผู้ทำการทดลองในสัตว์ ต้องปฏิบัติต่อสัตว์ทดลองอย่างมีมนุษยธรรม

ประกาศ ณ วันที่ ๙ มกราคม พ.ศ.๒๕๖๑

(รองศาสตราจารย์ นายสัตวแพทย์สุกฤษฎ์ เทลี่องทองคำ)
นายกสัตวแพทย์สภากา

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศที่ว่าไป เล่มที่ ๑๗๐ ตอนพิเศษ ๗ ง วันที่ ๒๐ มกราคม พ.ศ.๒๕๖๑)

ข้อบังคับสัตวแพทย์สภา
ว่าด้วยหนังสือรับรองการเป็นสมาชิกและบัตรประจำตัวสมาชิก
พ.ศ. ๒๕๖๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ (๔) (ณ) และด้วยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษ ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบังคับใช้ในประเทศไทย เกี่ยวกับการจำกัดลิขิตและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการสัตวแพทย์สภามิจึงออกข้อบังคับสัตวแพทย์สภาว่าด้วยหนังสือรับรองการเป็นสมาชิกและบัตรประจำตัวสมาชิกสัตวแพทย์สภา ไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “**ข้อบังคับสัตวแพทย์สภาว่าด้วยหนังสือรับรองการเป็นสมาชิกและบัตรประจำตัวสมาชิก พ.ศ. ๒๕๖๖**”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ หนังสือรับรองการเป็นสมาชิกสัตวแพทย์สภาก็ให้ใช้ตามแบบแบบท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๔ บัตรประจำตัวสมาชิกสัตวแพทย์สภาก็ให้ใช้ตามแบบแบบท้ายข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๖

นายสัตวแพทย์สุวัฒนา ใจดี
(รองศาสตราจารย์ นายสัตวแพทย์สุวัฒนา ใจดี ลงนาม)

นายกสัตวแพทย์สภา

แบบบัตรประจำตัวสมาชิก

ด้านหน้า

รูป	เลขบัตรประจำตัวประชาชนผู้ถือบัตร	
	ชื่อ-สกุล.....	ที่อยู่.....
สมาชิกสัตวแพทย์สภा เลขที่..... ใบอนุญาตประกอบวิชาชีวากำกับสัตวแพทย์เลขที่.....		
ลายมือชื่อ		เลขานุการสัตวแพทย์สภा

8.5 ซม.

ด้านหลัง

บัตรประจำตัวสมาชิกสัตวแพทย์สภा	
วันที่ออกบัตร	วันที่หมดอายุ

8.5 ซม.

หนังสือรับรองการเป็นสมาชิกสัตวแพทย์สภา

ที่สพ.สภ.

หนังสือนบันนี้ให้ไว้เพื่อรับรองว่า

เป็นสมาชิกสัตวแพทย์สภา

เลขที่.....

ตั้งแต่วันที่

จนถึงวันที่

ให้ไว้ ณ วันที่

(.....)

เลขานุการสัตวแพทย์สภา

ข้อบังคับลัตัวแพทย์สภา

ว่าด้วยการสอบความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ (๕) (ช) และมาตรา ๓๓ และด้วยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการสัตวแพทย์สภาก็ออกข้อบังคับว่าด้วยหลักเกณฑ์ การสอบความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสัตวแพทย์สภาว่าด้วยการสอบความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๓ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับเฉพาะ

(๑) ผู้ประسังค์สมัครสอบเพื่อขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง ที่ได้รับปริญญาสาขาวิชาสัตวแพทยศาสตรบัณฑิตจากสถานศึกษาในต่างประเทศที่สัตวแพทย์สภารับรอง และได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ในประเทศไทยที่ตนได้รับปริญญา เว้นแต่เป็นผู้ซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้ไม่ต้องเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพในประเทศไทยที่ผู้นั้นได้รับปริญญาดังต่อไปนี้

(๒) ผู้ประสังค์สมัครสอบเพื่อขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นสอง ที่ได้รับปริญญาสาขาวิชานิติศาสตรบัณฑิต หรือประกาศนียบัตรจากสถานศึกษาที่สัตวแพทย์สภารับรอง

ข้อ ๔ ให้สัตวแพทย์สภากำหนดหลักเกณฑ์ การสอบ การรับสมัคร วัน เวลา และสถานที่ และดำเนินการจัดสอบ รวมรวมผลการสอบ และเสนอต่อคณะกรรมการสัตวแพทย์สภากำหนด

ข้อ ๕ การสอบความรู้ผู้สมัครสอบเพื่อนำผลการสอบไปขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) สอบข้อเขียนโดยใช้ข้อสอบภาษาไทย ในหมวดความรู้พรีคลินิกและคลินิกทางสัตวแพทย์ ตามระเบียบที่สัตวแพทย์สภากำหนด

(๒) สอบลักษณะนิยมและทักษะในการปฏิบัติ

ข้อ ๖ การสอบความรู้ผู้สมัครสอบเพื่อนำผลการสอบไปขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นสอง ให้สอบข้อเขียนและสอบลักษณะนิยมและปฏิบัติตามระเบียบที่สัตวแพทย์สภากำหนด

ข้อ ๗ คณะกรรมการสัตวแพทย์สภาก็เป็นผู้พิจารณาผลการสอบและประกาศผลการสอบ ผลการพิจารณาถือเป็นล้วนๆ

ประกาศ ณ วันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๑

(รองศาสตราจารย์ นายสัตวแพทย์ส่งครรම เหลืองทองคำ)
นายสัตวแพทย์สภากำหนด

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศที่ ๑๗๐ ตอนพิเศษ ๗ วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๑)

ข้อบังคับสัตวแพทยศาสตร์ ว่าด้วยการต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๖๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ (๔) (ภ) และมาตรา ๓๑ และด้วยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดลิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการสัตวแพทยศาสตร์จึงออกข้อบังคับว่าด้วยการต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสัตวแพทยศาสตร์ว่าด้วยการต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์จากสัตวแพทยศาสตร์ “เลขานิการ” หมายความว่า เลขานิการสัตวแพทยศาสตร์
“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์จากสัตวแพทยศาสตร์

หมวด ๑

การต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ ๔ ผู้ประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ให้ยื่นคำขอต่ออายุต่อเลขานิการอย่างน้อยภายใน ๖๐ วันก่อนหมดอายุที่สำนักงานสัตวแพทยศาสตร์หรือส่วนราชการไปรษณีย์ลงทะเบียน พร้อมด้วยหลักฐานดังต่อไปนี้

- (๑) ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ฉบับเดิม
- (๒) หลักฐานอื่นตามเงื่อนไขการต่ออายุ
- (๓) สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือสำเนาบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ และสำเนาบัตรประจำตัวสมาชิกสัตวแพทยศาสตร์

(๔) รูปถ่ายปัจจุบัน ไม่เกิน ๖ เดือน ขนาด ๔ x ๔ ซม. จำนวน ๒ รูป ถ่ายครึ่งตัว หน้าตรงแต่งกายสุภาพไม่สวมหมวก และแ้วนตาดำ ไม่ใช้รูปถูกตีก GER หรือ PORALOID

(๕) ค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงกรณีที่ส่งคำขอทางไปรษณีย์ให้ส่งตัวแลกเงินหรือธนาณัติสั่งจ่ายเลขานิการสัตวแพทยศาสตร์ หรือนำเงินฝากเข้าบัญชีธนาคารที่สัตวแพทยศาสตร์ พร้อมแนบสำเนาการฝากเงินมาด้วย

ในการนี้ที่ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต นอกเหนือจากที่ระบุไว้ในวรรคแรก ให้แสดงหลักฐานและเหตุผลประกอบการพิจารณาของสัตวแพทยศาสตร์

หมวด ๒

เงื่อนไขการต่ออายุ

ข้อ ๕ ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง ต้องมีหลักฐานแสดงถึงการศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์ตามหลักเกณฑ์ที่สัตวแพทย์สภากำหนด จำนวนไม่น้อยกว่า ๑๐๐ หน่วยกิต ภายในเวลา ๕ ปี ประกอบการยื่นแบบคำขอต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ ๖ ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นสองต้องมีหลักฐานผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรที่สัตวแพทย์สภารับรองประกอบการยื่นแบบคำขอต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ ๗ ข้อบังคับในข้อ ๕ และ ข้อ ๖ ให้ใช้บังคับสำหรับผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตหมอดอยภัยหลังวันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๐

หมวด ๓

การพิจารณาต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ ๘ ให้เลขาธิการพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ได้เมื่อตรวจสอบหลักฐานต่างๆ ถูกต้องครบถ้วนแล้ว

การต่ออายุใบอนุญาตให้ออกใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดในข้อบังคับสัตวแพทย์สภาว่าด้วยแบบและประเภทใบอนุญาต เป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยประทับคำว่า “ต่ออายุ” ด้วยหมึกสีแดง และลงลายมือชื่อเลขานิการ และนายกสัตวแพทย์สภा

สำหรับผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตซึ่งเป็นผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการนำบัดโรคสัตว์ชั้นสอง ในสาขาอาชุรกรรม หรือศัลยกรรมหรือสูติกรรมตามพระราชบัญญัติควบคุมการนำบัดโรคสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ให้ประทับคำว่า “สาขาอาชุรกรรม” หรือ “สาขาศัลยกรรม” หรือ “สาขาสูติกรรม” ตามที่ได้รับอนุญาตด้วยหมึกสีแดง ทั้งนี้ ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการนำบัดโรคสัตว์ชั้นสอง (ข) ต้องผ่านการทดสอบความรู้ความชำนาญทุกราย โดยให้มีการสอบล้มภายนอกกับความรู้ความชำนาญและภาคปฏิบัติในสาขาที่ได้รับใบอนุญาตนั้น

การอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้นับต่อจากวันหมดอายุของใบอนุญาตฉบับเดิมเป็นต้นไป

ข้อ ๙ เมื่อได้ยืนคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตโดยแจ้งเหตุผลเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตผู้นั้นทราบ

ข้อ ๑๐ ให้เลขาธิการเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๑

(รองศาสตราจารย์ นายสัตวแพทย์สุรัตน์ เหลืองทองคำ)

นายกสัตวแพทย์สภा

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่มที่ ๑๗๐ ตอนพิเศษ ๗ ง วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๑)

ข้อบังคับสัตวแพทยศาสตร์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์การสืบสานหรือสอนสุนในกรณีที่มีการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๖๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ (๔) (๗) และด้วยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษ ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๔ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการสัตวแพทยศาสตร์จึงออกข้อบังคับว่าด้วยหลักเกณฑ์การสืบสานหรือสอนสุนในกรณีที่มีการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสัตวแพทยศาสตร์ว่าด้วยหลักเกณฑ์การสืบสานหรือสอนสุนในกรณีที่มีการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๖๙”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“การสืบสาน” หมายความว่า การแสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐานซึ่งอนุกรรมการจารยบัณฑิตปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่และเพื่อที่จะทราบรายละเอียดแห่งการประพฤติพิจารณาบรรณแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์หรือประพฤติพิจารณาจำกัดหรือเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ของผู้อุปถัมภ์กล่าวหาหรือผู้อุปถัมภ์กล่าวโทษ

“การสอนสุน” หมายความว่า การรวมรวมพยาบาลหลักฐานและการดำเนินการต่างๆ ทั้งหลายตามข้อบังคับว่าด้วยการสืบสาน หรือสอนสุนในกรณีที่มีการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งอนุกรรมการสอนสุนได้ทำไป เกี่ยวกับความผิดที่กล่าวหาเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิดและเพื่อจะได้ตัวผู้ประกอบติดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์ หรือกระทำการพิจารณาข้อจำกัดหรือเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ เพื่อเสนอให้ห้องกรรมการสัตวแพทยศาสตร์วินิจฉัยข้อหา

“ผู้กล่าวหา” หมายความว่า บุคคลที่ได้รับความเสียหายได้กล่าวหาต่อสัตวแพทยศาสตร์ว่ามีผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ผู้ใดประพฤติพิจารณาบรรณแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์หรือไม่ปฏิบัติภาระได้บังคับแห่งข้อจำกัดและเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสัตวแพทยศาสตร์ ซึ่งกระทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้กล่าวหา

“ผู้กล่าวโทษ” หมายความว่า บุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่ผู้เสียหายได้กล่าวหาต่อสัตวแพทยศาสตร์ว่ามีผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ผู้ใดประพฤติพิจารณาบรรณหรือประพฤติพิจารณาข้อจำกัดหรือเงื่อนไขแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์ ตามที่สัตวแพทยศาสตร์ได้กำหนด

“ผู้ร้องเรียน” หมายความว่า ผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ

“ผู้ถูกร้องเรียน” หมายความว่า ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ

“เรื่องร้องเรียน” หมายความว่า เรื่องที่ผู้ร้องเรียนทำขึ้นเพื่อแจ้งการประพฤติพิจารณาบรรณแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์ ตามมาตรา ๓๖ หรือประพฤติพิจารณาข้อจำกัดหรือเงื่อนไขแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์ตามมาตรา ๓๕ ของผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ผู้ที่มีสูญเสียสัตวแพทยศาสตร์

“เอกสาร วัตถุ” หมายความว่า กระดาษหรือวัสดุอื่นใดซึ่งทำให้ปรากฏความหมายด้วยตัวอักษร ตัวเลข ผังหรือแผนแบบอย่างอื่น จะเป็นโดยวิธีพิมพ์ถ่ายภาพหรือวิธีอื่นอันเป็นหลักฐานแห่งความหมายนั้น

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสัตวแพทย์สภา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสัตวแพทย์สภา

“คณะกรรมการจารยบัณฑิต” หมายความว่า อนุกรรมการจารยบัณฑิตที่คณะกรรมการสัตวแพทย์สภาแต่งตั้งตามกฎหมายวิชาชีพการสัตวแพทย์

“คณะกรรมการสอบสวน” หมายความว่า อนุกรรมการสอบสวนที่คณะกรรมการสัตวแพทย์สภาแต่งตั้งตามกฎหมายวิชาชีพการสัตวแพทย์

“สภานายกพิเศษ” หมายความว่า สภานายกพิเศษแห่งสัตวแพทย์สภา

ข้อ ๔ ให้คณะกรรมการ คณะกรรมการจารยบัณฑิตและคณะกรรมการสอบสวนเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๕ ผู้ได้จากล่าวหาหรือกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ผู้หนึ่งผู้ใด ว่าประพฤติดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์ หรือประพฤติผิดข้อจำกัดหรือเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสัตวแพทย์สภาว่าด้วยจารยบัณฑิตแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์ และข้อบังคับสัตวแพทย์สภาว่าด้วยข้อจำกัดหรือเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ให้ทำเรื่องร้องเรียนต่อสัตวแพทย์สภา

ข้อ ๖ ให้เลขาธิการตรวจสอบเรื่องร้องเรียน หากปรากฏว่าพฤติกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ตามที่ปรากฏในเรื่องร้องเรียนนั้นเกิดขึ้นมาแล้วเป็นเวลานานเกินกว่าสามปีนับถึงวันที่ถูกร้องเรียน ซึ่งไม่อาจนำมาเรื่องตามบันญุติในมาตรการ ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ.๒๕๔๔ ก็ให้เสนอคณะกรรมการเพื่อให้ระงับเรื่องแล้วแจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบ

ข้อ ๗ ให้เลขาธิการเป็นผู้กล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์และให้ส่งเรื่องร้องเรียนไปยังประธานคณะกรรมการจารยบัณฑิตโดยมิชักษา เมื่อปรากฏว่า

(๑) มีข่าวหรือข้อความเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ผู้หนึ่งผู้ใด ปรากฏในสื่อมวลชนที่แสดงว่าพฤติกรรมนั้นน่าจะเป็นการประพฤติดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์ หรือประพฤติผิดข้อจำกัดหรือเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์

(๒) คณะกรรมการมีมติให้กล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ผู้หนึ่งผู้ใด

ข้อ ๘ ให้เลขาธิการทำรายงานสรุปเสนอที่ประชุมคณะกรรมการเป็นประจำเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการจารยบัณฑิตและคณะกรรมการสอบสวนชุดต่างๆ

หมวด ๒

การดำเนินการของคณะกรรมการจารยบัณฑิต

ข้อ ๙ เมื่อประธานคณะกรรมการจารยบัณฑิตได้รับเรื่องร้องเรียนจากเลขาธิการให้ดำเนินการประชุมคณะกรรมการจารยบัณฑิตโดยมิชักษา เพื่อกำหนดแนวทางพิจารณาดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริง ตามที่ปรากฏในเรื่องร้องเรียนนั้น

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่เรื่องร้องเรียนเป็นของผู้กล่าวหา ให้คณะกรรมการจารยบัณฑิตใช้ดุลยพินิจในการแสวงหาข้อเท็จจริงจากผู้กล่าวหาทั้งสอง

ข้อ ๑๑ การแสวงหาข้อเท็จจริงจากผู้ถูกร้องเรียน คณะกรรมการจารยบัณฑิตจะกระทีรื้อไม่ได้

ข้อ ๑๒ ให้คณะกรรมการจารยบัณฑิตรวมพยานหลักฐานต่างๆ เพื่อที่จะแสดงให้เห็นได้ว่า พฤติกรรมของผู้ถูกร้องเรียน ตามที่ปรากฏในเรื่องร้องเรียนนั้น มีมูลหรือไม่

การนำพยานเอกสาร หรือพยานวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐาน ประกอบการแสวงหาข้อเท็จจริง ให้คณะกรรมการจารยบัณฑิตทำบันทึกให้ปรากฏว่า พยานหลักฐานนั้นได้มาย่างไร จากใคร เมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานให้ใช้ต้นฉบับจริง หากมีความจำเป็นที่ไม่อาจนำต้นฉบับจริงมาได้ จะใช้สำเนาเอกสารที่มีผู้รับผิดชอบลงนามรับรองว่าเป็นสำเนาที่ถูกต้องกับต้นฉบับจริงไว้ได้

ข้อ ๐๓ ถ้าคณะกรรมการจราษฎรเห็นว่า เอกสารหรือวัตถุพยานใด สมควรจะนำมาเป็นพยานหลักฐานประกอบการตรวจสอบหาข้อเท็จจริง ก็ให้ประธานคณะกรรมการจราษฎร ทำหนังสือแจ้งไปยังเจ้าของหรือผู้ครอบครองเอกสารหรือวัตถุพยานนั้น ให้ลงพยานหลักฐานดังกล่าวแก่ประธานคณะกรรมการจราษฎร เพื่อนำมาประกอบการพิจารณา

ข้อ ๐๔ ในการเสนอรายงานและความเห็นต่อคณะกรรมการว่าคดีมีมูลหรือไม่ของคณะกรรมการจราษฎร ให้ถือตามความเห็นของอนุกรรมการจราษฎรคนผู้ใดมีความเห็นแตกต่างไปจากอนุกรรมการจราษฎรคนอื่นมาก แต่ต้องการให้บันทึกความเห็นที่แตกต่างไว้ ก็ให้กระทำได้

ในกรณีที่อนุกรรมการจราษฎรคนผู้ใดมีความเห็นแตกต่างไปจากอนุกรรมการจราษฎรคนอื่นมาก แต่ต้องการให้บันทึกความเห็นที่แตกต่างไว้ ก็ให้กระทำได้

ข้อ ๐๕ รายงานและความเห็นของคณะกรรมการจราษฎรที่เสนอต่อคณะกรรมการลัตัวแพทย์สภาพอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

- (๑) วัน เดือน ปี ที่คณะกรรมการจราษฎรพิจารณาสรุประยงานและความเห็น
- (๒) ชื่อ ที่อยู่ ของผู้ถูกร้องเรียน
- (๓) พฤติกรรมโดยย่อของผู้ที่ปรากฏในเรื่องร้องเรียน
- (๔) พยานหลักฐานที่คณะกรรมการจราษฎรรวมมาได้
- (๕) ความเห็นของคณะกรรมการจราษฎร พร้อมทั้งเหตุผลที่แสดงว่าพฤติกรรมของผู้ถูกร้องเรียนใน

(๓) มีมูล หรือไม่

(๖) ความเห็นของอนุกรรมการจราษฎรที่ต่างไปจากความเห็นใน (๕) ถ้ามี

ข้อ ๐๖ ในการเสนอรายงานและความเห็นของคณะกรรมการจราษฎรต่อคณะกรรมการ ให้เสนอพร้อมสำเนาเอกสาร และหลักฐานทั้งปวง หากมีความจำเป็นหรือเห็นเป็นการสมควรที่จะไม่ลงพยานหลักฐานรายการใด ให้ระบุรายการพยานหลักฐานที่ไม่ลงไว้ในรายงานด้วย

หมวด ๗

การดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๐๗ เมื่อประธานคณะกรรมการสอบสวนได้รับแจ้งจากเลขานุการว่าคณะกรรมการ มีมติให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนผู้ถูกร้องเรียนผู้ใด ให้ประธานคณะกรรมการสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหา หรือข้อกล่าวโทษตามเรื่องร้องเรียน และลงสำเนาเรื่องที่กล่าวหา หรือออกล่าวโทษให้ผู้ถูกร้องเรียนผู้นั้นรับทราบ พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ถูกร้องเรียนทราบว่า ผู้ถูกร้องเรียนมีสิทธิยื่นคำชี้แจงพร้อมพยานหลักฐานได้ฯ เพื่อแก้ข้อกล่าวหา หรือข้อกล่าวโทษตามเรื่องร้องเรียนนั้นภายในสิบห้าวัน นับแต่วันได้รับแจ้งและรับสำเนาเรื่องร้องเรียนดังกล่าว

ในการลงสำเนาเรื่องที่กล่าวหาหรือล่าวโทษและทำการดำเนินการอื่นๆ นั้น คณะกรรมการสอบสวนอาจใช้ดุลพินิจที่จะไม่เบิดเผยชื่อ ที่อยู่ผู้ร้องเรียน และข้อมูลอื่นๆ ที่ปรากฏในเรื่องร้องเรียนแก่ผู้ถูกร้องเรียนก็ได้

ข้อ ๐๘ เมื่อได้รับการร้องขอและเห็นเป็นการสมควร ให้อนุกรรมการสอบสวนมีอำนาจขยายเวลาการยื่นคำชี้แจงเพื่อแก้ข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๐๗ ได้

ข้อ ๐๙ ผู้ถูกร้องเรียนอาจจ้างตนเองเป็นพยาน และยื่นพยานหลักฐานของตน ประกอบคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือข้อกล่าวโทษ ต่อประธานคณะกรรมการสอบสวนได้ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันได้รับสำเนาเรื่องร้องเรียนตามข้อ ๐๗

ข้อ ๒๐ ในการประชุมเพื่อพิจารณาสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนรวมข้อเท็จจริงและประวัติความประพฤติของผู้ถูกร้องเรียนตามพยานหลักฐานที่มีอยู่เพื่อนำมาประกอบการพิจารณากำหนดแนวทางการสอบสวนต่อไป

การประชุมเพื่อพิจารณาการสอบสวนจะกระทำการทำก่อนลิบหัววันนับแต่วันที่ได้แจ้งข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษก็ได้แต่กรณีที่จะเรียกตัวผู้ถูกร้องเรียนมารับการสอบสวน จะต้องกระทำการหลังจากที่ผู้ถูกร้องเรียนได้รับแจ้งข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษแล้วไม่น้อยกว่าสิบหัววัน

ข้อ ๒๑ การนำพยานหลักฐานมาใช้ประกอบการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนทำบันทึก ให้ปรากฏว่า พยานหลักฐานนี้ได้นำมาอย่างไร จากใคร เมื่อใด เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในวรรณกรรมให้ใช้ต้นฉบับจริง หากมีความจำเป็นที่ไม่อาจนำต้นฉบับจริงมาได้จะใช้สำเนาเอกสารที่มีผู้รับผิดชอบลงนามรับรองว่าเป็นสำเนาที่ถูกต้องกับต้นฉบับจริงก็ได้

ข้อ ๒๒ คณะกรรมการสอบสวน อาจมอบหมายให้คณะกรรมการสอบสวนคนใดคนหนึ่ง ไปดำเนินการสอบพยานหรือสอบถามพยานให้ออนุกรรมการสอบสวนผู้ใดผู้หนึ่งไปรับรวมพยานหลักฐานเฉพาะอย่างมาเสนอต่อคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ในการนี้เรียกบุคคลมาสอบปากคำ ต้องมีอนุกรรมการสอบสวนร่วมสอบปากคำไม่น้อยกว่า ๒ คน

ข้อ ๒๓ ประธานคณะกรรมการสอบสวนอาจออกหนังสือเรียกให้ผู้ถูกร้องเรียนมาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนตามข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษที่ปรากฏในเรื่องร้องเรียนโดยตรงอีก ก็ได้

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่ผู้ถูกร้องเรียนทำคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษและอ้างตนเองหรือผู้ใดเป็นพยาน ให้ประธานคณะกรรมการสอบสวนใช้ดุลพินิจแจ้งผู้นั้นมาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่ผู้ถูกร้องเรียนไม่ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษตามความในข้อ ๑๗ และไม่ไปให้ถ้อยคำตามหนังสือเรียกของประธานคณะกรรมการสอบสวน ตามความในข้อ ๒๓ และข้อ ๒๔ ก็ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนต่อไป

ข้อ ๒๖ ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณารายการพยานหลักฐานของผู้ถูกร้องเรียนว่ารายการใดสมควรที่จะอนุญาตให้นำมาใช้เป็นพยานหลักฐานได้ ก็ให้อนุญาตให้แสดงพยานหลักฐานเช่นวันนั้นได้

ข้อ ๒๗ ให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจ监督管理พยานหลักฐานทุกประเภททั้งที่แสดงว่า ผู้ถูกร้องเรียนนั้นประพฤติดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการลัตตาแพที่หรือประพฤติดข้อจำกัดหรือเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพการลัตตาแพที่หรือไม่ผิดก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องมีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง อ้างพยานหลักฐานเช่นวันนั้น

ข้อ ๒๘ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวน ต้องการสอบสวนพยานบุคคลผู้ใด ก็ให้ทำหนังสือเชิญผู้นั้นมาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๒๙ ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า เอกสารหรือวัตถุพยานใดสมควรจะนำมาเป็นพยาน หลักฐานประกอบการสอบสวน ก็ให้ประธานคณะกรรมการสอบสวนทำบันทึกสืบแจ้งไปยังเจ้าของ หรือผู้ครอบครองพยานหลักฐานนั้น ให้ส่งพยานหลักฐานดังกล่าวแก่ประธานคณะกรรมการสอบสวนเพื่อนำมาประกอบการสอบสวนต่อไป

ข้อ ๓๐ ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนที่เสนอต่อคณะกรรมการ ให้ถือตามความเห็นของอนุกรรมการสอบสวนฝ่ายซึ่งมาก

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแตกต่างจากอนุกรรมการสอบสวนฝ่ายซึ่งมากและต้องการให้บันทึกความเห็นที่แตกต่างไว้ก็ให้กระทำได้

ข้อ ๓๑ สำนวนการสอบสวนและความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนที่เสนอต่อคณะกรรมการ อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญต่อไปนี้

(๑) วัน เดือน ปี ที่คณะกรรมการการสอบสวน พิจารณาสรุปสำนวนการสอบสวนและความเห็น

(๒) ชื่อ ที่อยู่ ของผู้ถูกร้องเรียน

(๓) พฤติกรรมโดยย่อของผู้ถูกร้องเรียนที่ปรากฏในเรื่องร้องเรียน

(๔) พยานหลักฐานที่คณะกรรมการจราชนบรรณรวมมาได้

(๕) ข้อเท็จจริงที่สอบสวนได้ พร้อมพยานหลักฐานที่คณะกรรมการการสอบสวนรวบรวมมาได้

(๖) ความเห็นของคณะกรรมการการสอบสวนว่า พฤติกรรมเช่นนั้นเป็นการประพฤติผิดข้อบังคับสัตวแพทย์ส่วนว่าด้วยจราชนบรรณแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์ และข้อบังคับสัตวแพทย์ส่วนว่าด้วยข้อจำกัดหรือเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ หมวดใด ข้อใดหรือไม่

ถ้าเห็นว่าไม่เป็นการประพฤติผิดข้อบังคับสัตวแพทย์ส่วนดังกล่าวใน (๕) วรรคแรก ก็ให้เสนอความเห็นว่าให้ยกข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ

ถ้าเห็นว่าเป็นการประพฤติผิดข้อบังคับสัตวแพทย์ส่วนดังกล่าวใน (๕) วรรคแรก ก็ให้ระบุว่าประพฤติผิดหมวดใด ข้อใด พร้อมทั้งข้อเสนอในการลงโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕

ในการพิจารณาเสนอการลงโทษนั้น ให้คณะกรรมการการสอบสวนพิจารณาเหตุอันควรประนี โดยคำนึงถึงปัจจัยต่อไปนี้ด้วย

ก. ผู้กระทำผิดมีความตุณความดีมาก่อน

ข. ผู้กระทำผิดรู้ลึกถึงความผิด และพยายามบรรเทาผลร้ายแห่งความผิดนั้น

ค. ผู้กระทำผิดยอมรับผิดหรือให้ความรู้แก่คณะกรรมการการสอบสวนอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา

ง. เหตุอื่นๆ ที่คณะกรรมการการสอบสวนเห็นว่ามีลักษณะทำองเดียวกัน

(๗) ความเห็นของคณะกรรมการการสอบสวน ที่ต่างไปจากความเห็นใน (๖) ถ้ามี

หมวด ๔

การพิจารณาของคณะกรรมการ

ข้อ ๓๙ เมื่อคณะกรรมการได้รับรายงานและความเห็นของคณะกรรมการจราชนบรรณแล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณารายงานและความเห็นดังกล่าว หากเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ได้ยังไม่เพียงพอต่อการพิจารณา ก็ให้คณะกรรมการจราชนบรรณและวางทางข้อเท็จจริงเพิ่มเติม

ในกรณีที่คณะกรรมการมีความเห็นแตกต่างจากคณะกรรมการจราชนบรรณในเรื่องของดุลยพินิจให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยซึ่งข้อได้

ถ้าคณะกรรมการเห็นว่าคดีไม่มีมูล ให้ยกข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษนั้น

ถ้าคณะกรรมการเห็นว่าคดีมีมูล ให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการการสอบสวนทำการสอบสวน

ในกรณีที่คณะกรรมการมีความเห็นต่างไปจากคณะกรรมการจราชนบรรณให้เลขาธิการแจ้งมติของคณะกรรมการ การพร้อมทั้งเหตุผลที่ต่างไป แก่ประธานคณะกรรมการจราชนบรรณชุดนั้นทราบ

ข้อ ๓๘ เมื่อคณะกรรมการพิจารณารายงานและความเห็นของคณะกรรมการจราชนบรรณแล้ว มีมติว่า คดีมีมูล ให้เลขาธิการทำหนังสือแจ้งมติดังกล่าวแก่ประธานคณะกรรมการการสอบสวนโดยเร็ว พร้อมทั้งส่งรายงานและความเห็น ตลอดจนพยานหลักฐานทั้งปวงของคณะกรรมการจราชนบรรณที่เกี่ยวกับผู้ถูกร้องเรียนนั้นแก่ประธานคณะกรรมการสอบสวนด้วย

ข้อ ๓๙ ใน การพิจารณาสำนวนการสอบสวนและความเห็นของคณะกรรมการการสอบสวน ให้คณะกรรมการพิจารณา วินิจฉัยซึ่งข้อได้ ที่จะประเด็น ดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ถูกร้องเรียน มีพฤติกรรมตามเรื่องร้องเรียน หรือไม่ เพียงใด
(๒) พฤติกรรมที่ปรากฏใน(๑)นั้นผิดข้อบังคับสัตวแพทย์สภาว่าด้วยจรายบรรณแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์ หรือข้อจำกัดหรือเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์แห่งวิชาชีพ หมวดได ข้อใด

(๓) กำหนดโดยระดับได ถ้ามีการประพฤติผิดข้อบังคับสัตวแพทย์สภามา (๒)

ข้อ ๓๕ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าพยานหลักฐานและข้อเท็จจริงที่ไดยังไม่เพียงพอที่จะวินิจฉัย ก็ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมก่อนวินิจฉัยข้อหาด โดยให้คณะกรรมการกำหนดประดีนที่ต้องการให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมไว้ด้วย และแจ้งให้ประธานคณะกรรมการสอบสวนในเบื้องต้นดุลยพินิจ ก็ให้คณะกรรมการการพิจารณาวินิจฉัยข้อหาได

ถ้าคณะกรรมการเห็นว่าพยานหลักฐานและข้อเท็จจริงที่ไดยังไม่เพียงพอที่จะวินิจฉัย ก็ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมไว้ด้วย และแจ้งให้ประธานคณะกรรมการสอบสวนทราบ หรือข้ออกล่าวโทษ

ถ้าคณะกรรมการเห็นว่าพยานหลักฐานและข้อเท็จจริงที่ไดยังไม่เพียงพอที่จะวินิจฉัย ก็ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมไว้ด้วย และแจ้งให้ประธานคณะกรรมการสอบสวนทราบ หรือข้ออกล่าวโทษ

- (๑) ว่ากล่าวตักเตือน
(๒) ภาคทันที
(๓) พักใช้ใบอนุญาต มีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินสองปี
(๔) เพิกถอนใบอนุญาต

ในกรณีที่คณะกรรมการมีความเห็นต่างไปจากคณะกรรมการสอบสวน ให้เลขาธิการแจ้งมติคณะกรรมการพร้อมทั้งเหตุผลที่ต่างไป แก่ประธานคณะกรรมการสอบสวนชุดนั้นเพื่อทราบ

ข้อ ๓๖ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นควรลงโทษให้พักใช้ใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาต ให้นายกสัตวแพทย์สภามีส่วนได้ของคณะกรรมการต่อสภานายกพิเศษเพื่อขอความเห็นชอบโดยมีชักช้า สภานายกพิเศษอาจมีคำสั่งยับยั้งมตินี้ได้ ในการนี้ที่มีได้ยับยั้งภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ไดรับมติที่นายกสัตวแพทย์สภามีส่วนได้ของคณะกรรมการต่อสภานายกพิเศษเพื่อขอความเห็นชอบโดยมีชักช้า สภานายกพิเศษให้ความเห็นชอบมตินี้ได้

ถ้าสภานายกพิเศษยับยั้งมติได้ให้คณะกรรมการประชุมพิจารณาอีกครั้งภายใน๓๐ วันนับแต่วันที่ไดรับแจ้งคำสั่งยับยั้งในการประชุมนั้นถ้ามีเสียงยืนยันมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด ก็ให้ดำเนินการตามมตินี้ได้

ในการเสนอติของคณะกรรมการในข้อ ๓๕ ต่อสภานายกพิเศษเพื่อขอความเห็นชอบต้องเสนอรายงานและความเห็นของคณะกรรมการทั้งหมดเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๓๗ ภายใต้ข้อบังคับตามข้อ ๓๕ คำวินิจฉัยข้อหาของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด และให้ทำเป็นคำสั่งสัตวแพทย์สภาก

หมวด ๕

คำสั่งสัตวแพทย์สภा

ข้อ ๓๘ เมื่อสภานายกพิเศษให้ความเห็นชอบมติคณะกรรมการที่วินิจฉัยข้อหาด้วยความใน ข้อ ๓๕ (๓) และ(๔) หรือในกรณีที่สภานายกพิเศษยับยั้งมติได และคณะกรรมการยืนยันมตินี้ ตามข้อ ๓๖ วรรคสอง ให้เลขาธิการทำคำสั่งสัตวแพทย์สภาก เพื่อเสนอให้นายกสัตวแพทย์สภากลงนามโดยมีชักช้า

คำสั่งสัตวแพทย์สภากอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อ “คำสั่งสัตวแพทย์สภा” และลำดับเลขที่ของคำสั่ง
- (๒) อ้างตัวบทกฎหมาย ที่สนับสนุนการออกคำสั่ง
- (๓) เรื่องที่ถูกร้องเรียน
- (๔) ชื่อผู้ถูกร้องเรียน
- (๕) ข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในจำนวนการสอบสวนพร้อมความเห็นโดยย่อ
- (๖) นัดของที่ประชุมคณะกรรมการ
- (๗) ลายมือชื่อนายกสัตวแพทย์สภा หรืออุปนายกผู้ทำการแทน
- (๘) วัน เดือน ปี ที่ออกคำสั่ง

ข้อ ๓๙ เมื่อออกคำสั่งสัตวแพทย์สภากล่าว ให้เข้าใจการบันทึกคำสั่งสัตวแพทย์สภานในทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพ การสัตวแพทย์ตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยบันทึกเฉพาะเลขที่คำสั่ง และมติคณะกรรมการลงไว้ในทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ของผู้ถูกร้องเรียน แล้วให้เข้าใจการส่งสำเนาคำสั่ง สัตวแพทย์สภากับยังผู้เกี่ยวข้องต่อไปนี้ด้วย ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีคำสั่ง

- (๑) ผู้ถูกร้องเรียน
- (๒) ประธานอนุกรรมการจารยานบรรณ และประธานอนุกรรมการสอบสวน ที่เกี่ยวข้อง
- (๓) ผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างของผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ผู้ถูกกล่าวโทษ

ข้อ ๔๐ ในการนี้ที่เป็นคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ของผู้ใด ให้เข้าใจการ ส่งสำเนา คำสั่งสัตวแพทย์สภากล่าว พร้อมทั้งหนังสือแจ้งไปยัง

- (๑) อธิบดีกรมปศุสัตว์ และพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว
- (๒) หัวหน้าสถานีตำรวจนครบาลท้องที่ซึ่งผู้ถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์อยู่
- (๓) บรรณาธิการวารสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพการสัตวแพทย์ เพื่อติดตามเผยแพร่

ข้อ ๔๑ การเผยแพร่คำวินิจฉัยข้อความและข้อเท็จจริงตามคำสั่งสัตวแพทย์สภาก่อนแก่ล่วงหนาน ให้อยู่ในดุลยพินิจของ คณะกรรมการ

ข้อ ๔๒ สมาชิกสัตวแพทย์สภากล่าว ให้รับสำเนา คำสั่งสัตวแพทย์สภากล่าว ให้ตอบรับทราบคำสั่ง ให้เข้าใจขอความร่วมมือเจ้าหน้าที่สำรวจในท้องที่ ที่ผู้ถูกกล่าวโทษประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์อยู่เดิม หรือมีภูมิลำเนาอยู่ เพื่อทำการปฏิบัติคำสั่งต่อไป

ข้อ ๔๓ การนับระยะเวลาการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต ให้นับตั้งแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวโทษลงนามรับทราบคำสั่ง หรือวันที่ปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ประกาศ ณ วันที่ ๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(รองศาสตราจารย์ นายสัตวแพทย์ สมคราม เทลี่องทองคำ)

นายกสัตวแพทย์สภากล่าว

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่มที่ ๑๙๐ ตอนพิเศษ ๗ ง วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๑)

ข้อบังคับสัตวแพทย์สภา

ว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์การพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต
เป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ (๔) (๗) และด้วยความเห็นชอบของสภานายกฯ เคช ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๔ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการสัตวแพทย์สภาริบอข้อบังคับว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์การพักใช้ใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสัตวแพทย์สภาว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์การพักใช้ใบอนุญาต หรือการเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ คณะกรรมการสัตวแพทย์สภา มีอำนาจวินิจฉัยข้อหาตามมาตรา ๔๕ วรรคสาม (๒) (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๔ เมื่อปรากฏว่าผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์มีความประพฤติจนทำให้เลื่อมเลี้ยงต่อวิชาชีพอย่างร้ายแรง ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่รักษาจารยานรรณแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสัตวแพทย์สภาว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์

(๒) ฝ่าฝืนข้อบังคับสัตวแพทย์สภาว่าด้วยข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์

ข้อ ๔ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ผู้ใด ซึ่งได้รับการวินิจฉัยลงโทษให้ภาคทัณฑ์ตามมาตรา ๔๕ วรรคสาม (๒)(๔) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๔ มาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ครั้ง หากผู้นั้นกระทำความผิดแล้วได้รับการวินิจฉัยให้ภาคทัณฑ์ครั้งต่อไปให้คุณวินิจฉัยลงโทษให้ภาคทัณฑ์ครั้งต่อไปให้คุณวินิจฉัยลงโทษลั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ของผู้นั้น

ข้อ ๕ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ผู้ใด ซึ่งได้รับการวินิจฉัยลงโทษให้พักใช้ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ตามมาตรา ๔๕ วรรคสาม (๒) (๔) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๔ มาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ครั้ง หากผู้นั้นกระทำความผิดแล้วได้รับการวินิจฉัยให้พักใช้ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ครั้งต่อไปให้คณะกรรมการการวินิจฉัยลงโทษให้เพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ของผู้นั้น

ข้อ ๖ คณะกรรมการสัตวแพทย์สภาโดยความเห็นชอบของสภานายกฯ มีอำนาจลั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๔

ประกาศ ณ วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๑

(รองศาสตราจารย์ นายสัตวแพทย์ส่งคราม เหลืองทองคำ)

นายกสัตวแพทย์สภา

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่มที่ ๑๙๐ ตอนพิเศษ ๓๙ ง วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๑)

ข้อบังคับสัตวแพทย์สภา
ว่าด้วยหนังสือรับรองการเป็นสมาชิกและบัตรประจำตัวสมาชิก (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ (๔) (ณ) และด้วยความเห็นชอบของสภานายก皮เศษตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พศ. ๒๕๔๔ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบังคับใช้ในประเทศไทย เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเงื่อนไขของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการสัตวแพทย์สภาจึงออกข้อบังคับสัตวแพทย์สภาว่าด้วยหนังสือรับรองการเป็นสมาชิกและบัตรประจำตัวสมาชิกสัตวแพทย์สภา ไว้ดังนี้

ข้อ ๑. ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ แห่งข้อบังคับสัตวแพทย์สภาว่าด้วยหนังสือรับรองการเป็นสมาชิกและบัตรประจำตัวสมาชิก พศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ข้อความนี้แทน

ข้อ ๔. บัตรประจำตัวสมาชิกให้ใช้ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบังคับนี้

ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ถัดจากวันประกาศใช้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๑

๕๘๔
(รองศาสตราจารย์ นายสัตวแพทย์ลงกรณ์ เหลืองทองคำ)
นายกสัตวแพทย์สภา

แบบบัตรประจำตัวสมาชิก

ด้านหน้า

	บัตรประจำตัวสมาชิกสัตวแพทย์สภา	วป
ชื่อ - สกุล เลขประจำตัวประชาชน ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ เลขที่ เลขานุการสัตวแพทย์สภา วันออกบัตร วันหมดอายุ		

8.5 ซม.

ด้านหลัง

	ลายมือชื่อผู้ขอใช้บัตร บัตรนี้ใช้ได้เฉพาะที่ได้รับบัตรเท่านั้น ไม่สามารถใช้แทนไม้ได้ บัตรนี้เป็นกรรมสิทธิ์ของสัตวแพทย์สภา ถูกหักกินได้บังคับสิทธิ
สำนักงานสัตวแพทย์สภา ตึกผู้เชี่ยวชาญ กรมศุลกากร ๖๙/๑ ถนนไชยวัฒน์ กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐ โทรศัพท์ ๐-๒๒๕๐-๐๓๙๘-๙ โทรสาร ๐-๒๒๕๐-๐๓๙๗	

5.5 ซม.

8.5 ซม.

ข้อบังคับสัตวแพทย์สภา

ว่าด้วยการต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ (๔) มาตรา ๓๑ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๔ ยังเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดลิขิตและเลือกภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการสัตวแพทย์สภาโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษ จึงออกข้อบังคับว่าด้วยการต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสัตวแพทย์สภาว่าด้วยการต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับนับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ ของข้อบังคับสัตวแพทย์สภาว่าด้วยการต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ ๕ ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง ตั้งแต่วันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๐ ถึงวันที่ ๒๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๓ ต้องมีการลงทะเบียนทุกปี ๔๘

ก. ในอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่งที่จะหมดอายุระหว่างวันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๐ ถึงวันที่ ๒๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๓ ต้องมีหน่วยกิจสะสมจำนวนไม่น้อยกว่า ๔๐ หน่วยกิจ

ข. ในอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่งที่จะหมดอายุระหว่างวันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๐ ถึงวันที่ ๒๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ ต้องมีหน่วยกิจสะสมจำนวนไม่น้อยกว่า ๖๐ หน่วยกิจ

ค. ในอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่งที่จะหมดอายุระหว่างวันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๒๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๐ ต้องมีหน่วยกิจสะสมจำนวนไม่น้อยกว่า ๘๐ หน่วยกิจ

นับตั้งแต่วันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งพ้นกำหนดระยะเวลาการขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่งตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตต้องมีหลักฐานแสดงถึงการศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์ ตามหลักเกณฑ์ที่สัตวแพทย์สภากำหนด จำนวนไม่น้อยกว่า ๑๐๐ หน่วยกิจ ภายในเวลา ๕ ปี ประกอบการยื่นแบบคำขอต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗ ของข้อบังคับสัตวแพทย์สภาว่าด้วยการต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ ๖ ข้อบังคับใน ข้อ ๕ และข้อ ๖ ให้ใช้บังคับสำหรับผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตที่ใบอนุญาตหมดอายุภายในวันที่ ๒๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๐”

นอกจากนั้นให้เป็นไปตามข้อบังคับเดิมทุกประการ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๔

(รองศาสตราจารย์ นายสัตวแพทย์สุรศรราม เหลืองทองคำ)

นายกสัตวแพทย์สภา

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๗๒ ตอนพิเศษ ๗๙ วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๔)

ข้อบังคับสัตวแพทยศาสตร์ ว่าด้วยจรายนบรรณแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ (๕) (ฐ) และด้วยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัตินางประการเกี่ยวกับการจำกัดลิขิ และเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการสัตวแพทยศาสตร์จึงออกข้อบังคับว่าด้วยจรายนบรรณแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสัตวแพทยศาสตร์ว่าด้วยจรายนบรรณแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดทดลองนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓ แห่งข้อบังคับสัตวแพทยศาสตร์ว่าด้วยจรายนบรรณแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๙ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

(๑) “จรายนบรรณแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์” หมายความว่า ความประพฤติลำหลับผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ที่กำหนดเพื่อรักษาไว้ซึ่งเกียรติและศักดิ์ศรี และส่งเสริมชื่อเสียง เกียรติฐานะของผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ซึ่งเป็นสมាជิกรของสัตวแพทยศาสตร์

(๒) “เกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์” หมายความว่า มาตรฐานความประพฤติที่วัดจากการพิจารณาความเลื่อมเลี้ยงที่จะเกิดขึ้นแก่ล้วนรวมของวิชาชีพการสัตวแพทย์เป็นหลัก ทั้งนี้ถือว่าผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์เป็นผู้มีเกียรติและศักดิ์ศรีจะต้องประพฤติให้สมกับความไว้วางใจจากประชาชน และต้องรักษาชื่อเสียงเกียรติคุณแห่งวิชาชีพ

(๓) “การโฆษณา” หมายความว่า การเผยแพร่ การประกาศ อาจจะโดยหนังสือ วาจา การป่าวร้อง การป่าวประกาศแก่ประชาชน หรือสาธารณะทางสื่อต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์ หรือทางเครือข่าย อิเล็กทรอนิกส์เป็นต้น

(๔) “สถานพยาบาลสัตว์” หมายความว่า สถานพยาบาลสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลสัตว์

(๕) “โฆษณาสถานพยาบาลสัตว์” หมายความว่า กระทำการไม่ว่าโดยวิธีใดๆ ให้ประชาชนเห็นหรือทราบข้อความ ภาพ เครื่องหมาย หรือกระทำการใดๆ ให้บุคคลทั่วไปเข้าใจความหมายเพื่อประโยชน์ของสถานพยาบาลสัตว์

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๖ แห่งข้อบังคับสัตวแพทยศาสตร์ว่าด้วยจรายนบรรณแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๙

หมวด ๖

การปฏิบัติงานเกี่ยวกับสถานพยาบาลสัตว์

ข้อ ๒๙ ผู้ประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์ที่เป็นผู้ดำเนินการสถานพยาบาลสัตว์ต้องไม่โฆษณา สถานพยาบาลสัตว์ หรืออุบัติให้ผู้อื่นโฆษณาสถานพยาบาลสัตว์ที่ตนเป็นผู้ดำเนินการในลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) โฆษณาสถานพยาบาลสัตว์ในทำนองอื้อวัดการประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์ หรือกิจกรรมอื่นของสถานพยาบาลสัตว์เกินกว่าที่เป็นจริง

(๒) โฆษณาสถานพยาบาลสัตว์โดยอื้อวัดกิจกรรมของสถานพยาบาลสัตว์นั้น หรือสรรพคุณของเครื่องมือ เครื่องใช้ของสถานพยาบาลสัตว์ไปในทำนองจูงใจให้ผู้อื่นเข้าใจผิด โดยไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการที่เป็นมาตรฐานของวิชาชีพ การลัตัวแพทย์ หรือทำให้ประชาชนเกิดความคาดหวังในสรรพคุณเกินความเป็นจริง

(๓) โฆษณาสถานพยาบาลสัตว์ที่มีลักษณะไม่สุภาพลำหัววันสารชนทั่วไปหรือมีลักษณะขัดต่อศีลธรรมยังนี้

(๔) โฆษณาสถานพยาบาลสัตว์ที่มีลักษณะว่าจะให้ส่วนลดเป็นเงินหรือให้ผลประโยชน์ตอบแทนใดๆ แก่ ผู้เข้ารับบริการ หรือแก่ผู้ซักนำผู้ไปขอรับบริการจากสถานพยาบาลสัตว์นั้น

(๕) โฆษณาสถานพยาบาลสัตว์ว่ามีผู้ประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์ผู้หนึ่งผู้ใดมาประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์ในสถานพยาบาลสัตว์นั้นโดยไม่เป็นความจริง

ข้อ ๓๐ ผู้ประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์ที่เป็นผู้ดำเนินการสถานพยาบาลสัตว์ต้องไม่ให้ หรือยอมให้มีการให้ค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์ตอบแทนใดๆ แก่ผู้ซักนำผู้ไปขอรับบริการจากสถานพยาบาลสัตว์นั้น

ข้อ ๓๑ ผู้ประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์ที่เป็นผู้ดำเนินการสถานพยาบาลสัตว์ต้องไม่ให้ หรืออุบัติให้มีการประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์ที่เป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติวิชาชีพการลัตัวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ในสถานพยาบาลสัตว์

ข้อ ๓๒ ผู้ประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์ต้องไม่นำชื่อของตนหรืออุบัติให้ผู้หนึ่งผู้ใดนำชื่อของตนไปประกาศหรือแสดงไว้ในสถานพยาบาลสัตว์ หรือที่แห่งหนึ่ง เพื่อแสดงว่าจะไปประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์เป็นประจำ สถานที่นั้น ยกเว้น เฉพาะผู้ที่ปฏิบัติงานเป็นเวลาแน่นอน หรือปฏิบัติงานประจำเท่านั้น โดยต้องมีข้อความระบุ วัน เวลา ที่ไปปฏิบัติงานประกอบชื่อของตนเอาไว้ประกาศนั้นให้ชัดเจน ถ้ามิได้เป็นผู้ปฏิบัติงานประจำหรือไปปฏิบัติงานไม่เป็นเวลาที่แน่นอน ไม่มีลิขิที่จะให้มีการประกาศหรือแสดงชื่อของตน ณ สถานพยาบาลสัตว์นั้น

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘

นายสัตวแพทย์สก

(รองศาสตราจารย์ นายสัตวแพทย์สก แหลม)

นายกสัตวแพทย์สก

(ประกาศในราชกิจจานุเบนกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่มที่ ๑๙๓ ตอนพิเศษ ๑๗ ง วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘)

ข้อบังคับสัตวแพทย์สภา

ว่าด้วยการใช้คำหรือข้อความหรือใช้อักษรย่อของคำดังกล่าวประกอบกับชื่อตัวหรือชื่อสกุล
ของผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ (๔) (ณ) มาตรา ๓๐ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ และมาตรา ๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. ๒๕๔๙ บัญญัติให้ ศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาค บรรดาที่ชนชาวไทยเดย์ได้รับความคุ้มครองตามประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหา权杖ตริยทรงเป็นประมุขตามที่เคยมีรัฐธรรมนูญบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดของการคุ้มครองผู้บริโภค การจัดระเบียบการประกอบอาชีพ และให้เกิดความชัดเจนสอดคล้องตามแนวทางหลักสากล คณะกรรมการสัตวแพทย์สภา จึงออกข้อบังคับว่าด้วยการใช้คำหรือข้อความหรือใช้อักษรย่อของคำดังกล่าวประกอบกับชื่อตัวหรือชื่อสกุลของผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสัตวแพทย์สภาว่าด้วยการใช้คำหรือข้อความหรือใช้อักษรย่อของคำดังกล่าวประกอบกับชื่อตัวหรือชื่อสกุลของผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผู้ที่ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง ที่เป็นเพศชาย ให้ใช้คำนำหน้าชื่อว่า “นายสัตวแพทย์” หรือใช้คำย่อว่า “น.สพ.”

ข้อ ๔ ผู้ที่ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง ที่เป็นเพศหญิง ให้ใช้คำนำหน้าชื่อว่า “สัตวแพทย์หญิง” หรือใช้คำย่อว่า “สพ.ภ.”

ข้อ ๕ การใช้คำนำหน้าชื่อเป็นภาษาอังกฤษ

“นายสัตวแพทย์” หรือ “สัตวแพทย์หญิง” ให้ใช้คำนำหน้าชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “Doctor” หรือ อักษรย่อว่า “Dr”

ข้อ ๖ ผู้ที่ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นสอง ให้ใช้คำนำหน้าชื่อว่า “นาย” “นาง” หรือ “นางสาว” ตามแต่เพศ และ สถานะที่พึงมี ทั้งนี้ให้ยกเว้นผู้ที่ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นสองก่อนวันประกาศใช้ข้อบังคับนี้ และมีคำว่า สัตวแพทย์ ปรากฏอยู่ในใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ให้ใช้คำว่าสัตวแพทย์นำหน้าชื่อได้จนถึงวันลื้นสุดของใบอนุญาตนั้น

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๐

(รองศาสตราจารย์ นายสัตวแพทย์ส่งคุณ เทลีองทองคำ)

นายกสัตวแพทย์สภา

ประกาศคณะกรรมการสัตวแพทย์สภา
ที่ ๗/๒๕๖๐
**ว่าด้วย การกำหนดขนาด ชนิด และจำนวนลัตัวของการเลี้ยงลัตัวเพื่อการพาณิชย์
ตามมาตรา ๒๙ (๑)**

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ บัญญัติไว้ว่า
ห้ามมิให้ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์หรือแสดงด้วยวิธีใดๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีลิขิตรับรองวิชาชีพดังกล่าว โดย
ไม่ได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตจากสัตวแพทย์เว้นแต่ในกรณีการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ที่กระทำการต่อสัตว์ของ
ตนเอง ยกเว้นกรณีเป็นการเลี้ยงลัตัวเพื่อการพาณิชย์โดยมี ขนาด ชนิด และจำนวนลัตัวตามที่คณะกรรมการสัตวแพทย์สภา
กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

คณะกรรมการจึงกำหนดขนาด ชนิด และจำนวนลัตัวของการเลี้ยงลัตัวเพื่อการพาณิชย์ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ลัตัวที่เลี้ยงเพื่อการพาณิชย์

๑.๑ ไก่เนื้อ	จำนวนตั้งแต่	๕,๐๐๐	ตัว	ขึ้นไป
๑.๒ ไก่ไข่	จำนวนตั้งแต่	๑,๐๐๐	ตัว	ขึ้นไป
๑.๓ เป็ดเนื้อ	จำนวนตั้งแต่	๕,๐๐๐	ตัว	ขึ้นไป
๑.๔ เป็ดไข่	จำนวนตั้งแต่	๑,๐๐๐	ตัว	ขึ้นไป
๑.๕ สุกร	จำนวนตั้งแต่	๕๐๐	ตัว	ขึ้นไป
๑.๖ โคนม	จำนวนตั้งแต่	๘๐	ตัว	ขึ้นไป
๑.๗ โคเนื้อ	จำนวนตั้งแต่	๑๐๐	ตัว	ขึ้นไป
๑.๘ กระเบื้อง	จำนวนตั้งแต่	๕๐	ตัว	ขึ้นไป

ข้อ ๒. ลัตัวป่า มีขนาด ชนิด และจำนวนลัตัวตามที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นฟาร์มเพาะเลี้ยงลัตัวป่าตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองลัตัวป่า พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศ ณ วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๐

สมชาย

(รองศาสตราจารย์ นายสัตวแพทย์ลงนาม เห็นชอบลงคำ)
นายกสัตวแพทย์สภา

ประกาศคณะกรรมการสัตวแพทย์สภา

ที่ ๙/๒๕๖๗

เรื่อง การจัดตั้งศูนย์การศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ และตามความในข้อ ๕ หมวด ๒ แห่งข้อบังคับสัตวแพทย์สภาว่าด้วยการต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๖๗ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสัตวแพทย์สภา ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๗ คณะกรรมการสัตวแพทย์สภาจึงออกประกาศเรื่องการจัดตั้งศูนย์การศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการสัตวแพทย์สภาเรื่องการจัดตั้งศูนย์การศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

หมวดที่ ๑

ชื่อ เครื่องหมาย วัตถุประสงค์ และหน้าที่

ข้อ ๓ ให้จัดตั้งหน่วยงานการศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์ขึ้นในสัตวแพทย์สภา มีชื่อว่า “ศูนย์การศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์” มีชื่อย่อว่า ศ.ศ.สพ. ใช้ชื่อภาษาอังกฤษว่า “Center for Veterinary Continuing Education” มีชื่อย่อว่า CCE - VET และมีตราของศูนย์การศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์ลักษณะเดียวกับตราของสัตวแพทย์สภา ด้านล่างของตราเป็นอักษรย่อ ศ.ศ.สพ.

ข้อ ๔ ศูนย์การศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์ มีวัตถุประสงค์ล่งเสริมและพัฒนาระบบการศึกษาต่อเนื่องให้กับผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ เพื่อให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ทางวิชาการด้านการสัตวแพทย์ และศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง และพัฒนาตนเองโดยติดตามความก้าวหน้าทางวิชาชีพ วิชาการและเทคโนโลยีใหม่เพื่อนำไปปฏิบัติและพัฒนาประยุกต์ใช้งานอันจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้รับบริการ

ข้อ ๕ ศูนย์การศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ส่งเสริมให้ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์มีการเพิ่มพูนและพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่อง
- (๒) พิจารณากำหนดมาตรฐานการจัดการศึกษาต่อเนื่อง
- (๓) รับรองสถาบันที่จัดการศึกษาต่อเนื่อง
- (๔) รับรองกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่องและจำนวนหน่วยกิตสะสม
- (๕) เก็บและรับรองหน่วยกิตสะสมหรือผลการทดสอบของผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์
- (๖) ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข่าวสารของ ศ.ศ.สพ. ลู่ทางสัตวแพทย์สภา

หมวดที่ ๒

คำจำกัดความ ประเภทของกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่อง

ข้อ ๖ ในประกาศนี้

“การศึกษาต่อเนื่อง” หมายความว่า การศึกษาและการทำกิจกรรมต่างๆ ทางวิชาการด้านการสัตวแพทย์ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถตลอดจนทักษะและเจตคติทางวิชาชีพ ให้อยู่ในระดับมาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐาน ผู้ประกอบวิชาชีพ การสัตวแพทย์ และหมายความรวมถึงกิจกรรมใดๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ในการพัฒนาตนเองและทางค์ความรู้ใหม่เพื่อไปประยุกต์ใช้ในการสัตวแพทย์ได้

“การรับรองสถานภาพและคุณภาพการศึกษาต่อเนื่อง” หมายความว่า การรับรองสถานภาพสถาบัน การศึกษา สมาคมวิชาชีพ และองค์กรวิชาชีพและหน่วยงานต่างๆ ในการผลิตกิจกรรมทางวิชาการด้านการสัตวแพทย์ และรับรองคุณภาพของกิจกรรมทางวิชาการด้านการสัตวแพทย์

“ศูนย์” หมายความว่า ศูนย์การศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการบริหารการศึกษาต่อเนื่อง

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารการศึกษาต่อเนื่อง

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์ ทำหน้าที่ประธานกรรมการ บริหารการศึกษาต่อเนื่อง

“ผู้จัดการ” หมายความว่า ผู้จัดการศูนย์การศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์ ทำหน้าที่เลขานุการกรรมการบริหาร การศึกษาต่อเนื่อง

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกลัตัวแพทย์สภา

“ใบรับรอง” หมายความว่า หนังสือที่แสดงการรับรองสถาบันหรือกิจกรรมที่จัดขึ้น

ข้อ ๗ ประเภทของกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่อง

การแบ่งประเภทของกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่อง เพื่อการรับรองและการแบ่งประเภทสถาบันฝึกอบรมรวมทั้ง องค์กรวิชาชีพต่างๆ ให้เป็นไปตามประกาศของคณะกรรมการ

หมวดที่ ๓

คณะกรรมการบริหารศูนย์การศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์

ข้อ ๘ ให้มีคณะกรรมการบริหารศูนย์การศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์ ซึ่งมีองค์ประกอบและเงื่อนไขการได้มา ชึ่งคณะกรรมการ ดังนี้

(๑) กรรมการที่มาจากคณะกรรมการสัตวแพทย์สภา จำนวน ๕ คน

(๒) ตัวแทนจากสหกรณ์วิชาชีพจำนวน ๗ คน ประกอบด้วยตัวแทนจากบริษัทและฟาร์ม ๒ คน ตัวแทน จากคลินิกและโรงพยาบาลสัตว์ ๒ คน ตัวแทนจากการและรัฐวิสาหกิจ ๓ คน โดยผู้ประสงค์จะเป็นกรรมการให้แสดง เจตนาธรรมน์ เพื่อให้ลัตัวแพทย์สภาคัดเลือก

ให้คณะกรรมการ ๐๕ คน ดำเนินการคัดเลือกผู้อำนวยการ ๑ คน เมื่อได้ดำรงตำแหน่งแล้วให้เสนอรายนามคณะกรรมการเพื่อให้คณะกรรมการลัตัวแพทย์สภาบันทึก

ข้อ ๙ วาระการทำงานของคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการมีวาระการทำงาน ๓ ปี เมื่อครบวาระอาจได้รับการ แต่งตั้งใหม่ได้ไม่เกิน ๒ วาระติดต่อกัน

ข้อ ๑๐ การพันจากตำแหน่งนอกจากการพันจากตำแหน่งตามวาระแล้ว กรรมการจะพันตำแหน่งเฉพาะตัวเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดจากการเป็นสมาชิกของสัตวแพทย์สภา
- (๔) คณะกรรมการสัตวแพทย์สภามีมติให้พันจากตำแหน่ง

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่กรรมการพันจากตำแหน่งก่อนลื้นวาระ ให้คณะกรรมการสัตวแพทย์สภแต่งตั้งเพิ่มเติมภายใน ๖๐ วัน โดยให้กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งแทนมีวาระในการปฏิบัติงานตามวาระของคณะกรรมการที่เหลืออยู่ถ้าวาระเหลืออยู่ไม่ถึง ๘๐ วัน คณะกรรมการสัตวแพทย์สภาก็อาจไม่ต้องแต่งตั้งกรรมการแทนก็ได้

ข้อ ๑๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดเกณฑ์การศึกษาต่อเนื่องให้เป็นเอกสารเชิงนโยบายและมาตรฐานแห่งวิชาชีพ
- (๒) ออกระเบียบเพื่อการรับรองสถานภาพสถาบัน และคุณภาพกิจกรรม เพื่อดำเนินการจัดการศึกษาต่อเนื่อง
- (๓) ออกระเบียบการประชุมของคณะกรรมการ
- (๔) ออกระเบียบการบริหารบุคคล การบริหารบประมาณ และการบริหารทั่วไปของศูนย์
- (๕) กำหนดองค์ประกอบ คุณสมบัติ และแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการต่างๆ ของคณะกรรมการ
- (๖) กำหนดค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมต่างๆ
- (๗) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของศูนย์ และรายงานต่อสัตวแพทย์สภานะบบเป็นประจำทุกปี
- (๘) เสนอแต่งตั้งหรือถอนผู้จัดการตลอดจนกำหนดค่าตราเงินเดือนและค่าตอบแทนของผู้จัดการต่อคณะกรรมการสัตวแพทย์สภา
- (๙) ประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่จะจัดให้สมาชิกทราบโดยทั่วถัน
- (๑๐) รับรองการลงทะเบียนวิทยกิตสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง และผลการทดสอบการฝึกอบรมสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นสองเพื่อใช้ในการต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ ๑๓ ผู้จัดการมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) อายุไม่ต่ำกว่า ๓๕ ปี
- (๒) เป็นสัตวแพทย์ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง
- (๓) ไม่เคยได้รับคำพิพากษารสึกที่สุดให้ได้รับโทษในคดีอาญา
- (๔) สามารถปฏิบัติงานในศูนย์ได้เต็มเวลา

ข้อ ๑๔ ผู้จัดการ อยู่ในตำแหน่งครั้งละ ๓ ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

ข้อ ๑๕ นอกจากการพันตำแหน่งตามข้อ ๑๔ แล้วผู้จัดการจะพันตำแหน่งเฉพาะตัวเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะกรรมการสัตวแพทย์สภามีมติให้พันจากตำแหน่ง

กรณีที่ผู้จัดการต้องพันจากตำแหน่งตามข้อ ๑๕ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้รักษาการและดำเนินการสรรหาผู้จัดการภายใน ๘๐ วัน แล้วให้นับเวลาการดำรงตำแหน่งนั้นเป็นการเริ่มการดำรงตำแหน่งใหม่

ข้อ ๑๙ ผู้จัดการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) บริหารงานตามวัตถุประสงค์ของศูนย์และนโยบายของคณะกรรมการ
- (๒) รับผิดชอบด้านการบริหารงานทั่วไปของศูนย์
- (๓) รักษา紀錄เบียนและเอกสารกู้ข้อมูลของศูนย์
- (๔) ควบคุมและบริหารเงินรายได้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด
- (๕) เป็นเลขานุการของคณะกรรมการ
- (๖) ทำรายงานประจำปีของศูนย์เสนอต่อกองคณะกรรมการ
- (๗) อื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

หมวดที่ ๔

การเงิน

ข้อ ๑๗ รายได้ของศูนย์ประกอบด้วย

- (๑) เงินค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมต่างๆ
- (๒) เงินอุดหนุนจากลัตัวแพทย์สภาระองประມแผ่นดิน
- (๓) ทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้
- (๔) ผลประโยชน์จากการลงทุนและกิจกรรม
- (๕) รายได้อื่นๆ

ข้อ ๑๘ ให้ผู้จัดการเสนอประมาณการรายรับ-รายจ่ายประจำปีเพื่อให้คณะกรรมการให้ความเห็นชอบ และเสนอต่อคณะกรรมการการลัตัวแพทย์สภาระองค์มติ

ข้อ ๑๙ ให้ผู้จัดการและเจ้าหน้าที่ซึ่งรับผิดชอบในการรักษาเงินและจ่ายเงินของศูนย์ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามระเบียบ การเงินของลัตัวแพทย์สภาระ

ข้อ ๒๐ การกำหนดเป็นประมาณของศูนย์ให้เป็นไปตามเป็นประมาณของลัตัวแพทย์สภาระ

หมวดที่ ๕

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๑ ในระหว่างการคณะกรรมการที่มาจากคณะกรรมการลัตัวแพทย์สภาระให้มีกิจกรรมทางของคณะกรรมการฯ อนุกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์การศึกษาต่อเนื่องและเพิ่มพูนความรู้ของผู้ประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์ สำหรับการขอต่ออายุใบอนุญาตฯ และให้อยู่ในคราวาระ

ข้อ ๒๒ ในระยะเวลาของการก่อตั้งศูนย์ฯซึ่งยังไม่มีกิจกรรมจากสถาบันที่จัดการศึกษาต่อเนื่องให้คณะกรรมการจัดทำข้อสอบสำหรับพื้นฟูความรู้ของผู้ประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์ชั้นหนึ่ง แยกไปแต่ละชุดวิชาเพื่อเพิ่มโอกาสในการศึกษาต่อเนื่อง

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่ไม่สามารถสร้างผู้จัดการซึ่งสามารถปฏิบัติงานได้เต็มเวลาตามหมวด ๓ ข้อ ๐๓ ให้เป็นไปตามความเหมาะสมสมที่คณะกรรมการเห็นสมควร

ข้อ ๒๔ ในระเบียบเริ่มต้นให้สัตวแพทย์สภาก้อนมัดิงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์ตามความจำเป็น โดยสามารถเบิกจ่ายได้เมื่อประกาศนี้มีผลบังคับใช้ทั้งนี้ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๗

สม น.ว.

(รองศาสตราจารย์ นายสัตวแพทย์ส่งคราม เหลืองทองคำ)

นายกสัตวแพทย์สภा

**ประกาศคณะกรรมการสัตวแพทยศาสตร์
ที่ ๑๗/๒๕๖๗**
**เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์การศึกษาต่อเนื่องสำหรับการต่ออายุ
ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง**

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ หมวด ๒ แห่งข้อบังคับสัตวแพทยศาสตร์ว่าด้วยการต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๖๖ คณะกรรมการสัตวแพทยศาสตร์จึงออกประกาศว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์การศึกษาต่อเนื่อง สำหรับการต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่งไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการสัตวแพทยศาสตร์ว่าด้วย การกำหนดหลักเกณฑ์การศึกษาต่อเนื่อง สำหรับการต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ระบุในประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“ใบอนุญาต” หมายถึง ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง

“การประชุมวิชาการ” หมายถึง การจัดประชุมเพื่อการเผยแพร่องค์ความรู้ในวิชาการ งานวิชาการ การบรรยาย และ/หรือ การอภิปรายทางด้านวิชาการ

“การบรรยายแบบชุดบรรยาย” หมายถึง การพูดหน้ากลุ่มผู้ฟังที่มีหลายหัวข้อต่อเนื่องและมีความลับพันธ์กัน

“การบรรยายพิเศษ” หมายถึง การพูดหน้ากลุ่มผู้ฟังในหัวข้อพิเศษ

“การสัมมนา” หมายถึง ปฏิสัมพันธ์ทางวิชาการเป็นกลุ่ม

“การอภิปรายหมู่” หมายถึง การพูดในเนื้อหาสาระที่เป็นองค์ความรู้ในแต่ละมุมต่างๆ ในระยะเวลาสั้นๆ ประกอบด้วยผู้นำอภิปรายและผู้อภิปรายอย่างน้อย ๒ คนขึ้นไป

“การประชุมเชิงปฏิบัติการ” หมายถึง การประชุมวิชาการเป็นกลุ่มและ/หรือมีภาคปฏิบัติการ

“การฝึกอบรม” หมายถึง การให้ความรู้เฉพาะเรื่องที่อาจมีทั้งภาคทฤษฎีและ/หรือปฏิบัติ

“สมอสรวารสาร” หมายถึง การจัดการบรรยายในหัวข้อที่ได้อ่านมาจากวารสารหรือลือวิชาการเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ผู้บรรยายได้รับมาให้กลุ่มผู้ร่วมงานหรือผู้สนใจได้

“การประเมินผลงาน” หมายถึง การตรวจสอบและรับรองผลงานทางวิชาการ

“การผลิตลือวิชาการ” หมายถึง การผลิตตำรา บทความทางวิชาการ หรือลือ ภาพ แสงเลี่ยง และอิเล็กทรอนิกส์ อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับความรู้ทางการสัตวแพทย์

“หน่วยกิต” หมายถึง คะแนนที่กำหนดในการจัดการศึกษาต่อเนื่องนั้นๆ แต่ละครั้ง

หมวด ๑

ศูนย์การศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์ และสถาบันที่จัดการศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์

ข้อ ๔ ให้จัดตั้งศูนย์การศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์ ชื่อย่อว่า ศ.ศ.สพ. ใช้ชื่อภาษาอังกฤษว่า “Center for Veterinary Continuing Education” มีชื่อย่อว่า CCE-VET โดยคณะกรรมการบริหารประกอบด้วยผู้อำนวยการศูนย์ การศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์และคณะกรรมการการศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์จำนวน ไม่น้อยกว่า ๑๐ คน

ข้อ ๕ ศูนย์การศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์มีหน้าที่ส่งเสริมให้ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์มีการเพิ่มพูนและ พัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อคงไว้ซึ่งมาตรฐานผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ พิจารณากำหนดมาตรฐานการจัดการ การศึกษาต่อเนื่อง รับรองสถาบันที่จัดการศึกษาต่อเนื่อง และกิจกรรมที่สถาบันจัดขึ้น เก็บและรับรองหน่วยกิตสะสมของ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ตลอดจนการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข่าวสารสู่สื่อมาชิกสัตวแพทย์ส่วน

ข้อ ๖ สถาบันที่จัดการศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์มี ๒ ลักษณะดังนี้

- (๑) สถาบันหลัก ต้องเป็นสถาบันที่มีคักยภาพในการจัดการศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์ โดยมีกรรมการ ที่ปฏิบัติงานในหน้าที่นี้มีรายละเอียด ดังนี้
 - ก. เป็นสถาบันการสอนและฝึกอบรมทางสัตวแพทยศาสตร์หรือเป็นองค์กรวิชาชีพหลัก
 - ข. มีคักยภาพในการจัดกิจกรรมทางการศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์ได้เป็นประจำ โดยรวมถึงการ จัดประชุมวิชาการประจำปีและมีวารสารหรือสื่อทางวิชาการของสถาบันหลักสำหรับใช้ในกิจกรรม การศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์ และสามารถส่งหลักฐานการรับรองหน่วยกิตไปยังศูนย์การศึกษา ต่อเนื่องทางสัตวแพทย์
- (๒) สถาบันสมทบ เป็นสถาบันที่มีคักยภาพในการจัดการศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์ ภายใต้หน่วยงาน หรือระหว่างหน่วยงานมีรายละเอียด ดังนี้
 - ก. เป็นองค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐหรือเอกชนที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพการสัตวแพทย์
 - ข. มีคักยภาพในการจัดกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์ภายใต้องค์กร/หน่วยงานหรือระหว่าง องค์กร/หน่วยงาน และสามารถส่งหลักฐานการรับรองหน่วยกิต ไปยังศูนย์การศึกษาต่อเนื่องทาง สัตวแพทย์

ข้อ ๗ การรับรองสถาบันหลักและสถาบันสมทบ ให้สถาบันที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๖ และต้องการจัดการศึกษาต่อเนื่อง ทางสัตวแพทย์ยื่นคำขอการรับรองได้ที่ศูนย์การศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์ และให้ศูนย์การศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์ มีลิขิพิกัดในการรับรองได้หากสถาบันหลักและสถาบันสมทบไม่ปฏิบัติตามเกณฑ์ที่สัตวแพทย์สภากำหนดรึ่อไม่จัดกิจกรรม ต่อเนื่อง ๓ ปี ติดต่อกัน การพ้นจากการเป็นสถาบันหลักหรือสถาบันสมทบ สามารถกระทำได้ในกรณีที่มีหนังสือลาออกจาก การเป็นสถาบันหลักหรือสถาบันสมทบ

หมวด ๒

วิธีการรับรองกิจกรรม หน่วยกิต และการสะสมหน่วยกิต

ข้อ ๔ การรับรองกิจกรรม มีวิธีการดังนี้

(๑) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อการศึกษาต่อเนื่องของสถาบันหลักหรือสถาบันสมทบที่ผ่านการรับรองการศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์

(๒) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อการศึกษาต่อเนื่อง มีการกำหนดระยะเวลาการเข้าร่วมกิจกรรมที่ตรวจสอบได้และมีการบันทึกหน่วยกิต

(๓) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นโดยไม่มีส่วนใดของเนื้อหาหลักเป็นการโฆษณาผลิตภัณฑ์เพื่อการธุรกิจ

(๔) เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองจากเลือกของสถาบันหลัก หรือการผลิตเลือกความรู้ทางวิชาการอันเป็นประโยชน์แก้วิชาชีพและได้รับการรับรองจากคุณย์การศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์

ข้อ ๕ การรับรองหน่วยกิต มีลักษณะดังนี้

(๑) กรณีที่ร่วมกิจกรรมตามกิจกรรมที่สถาบันหลักหรือสถาบันสมทบได้จัดขึ้น ให้ส่งหลักฐานการเข้าร่วมกิจกรรมทางไปรษณีย์หรือโทรสาร หรือทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิก ตามแบบฟอร์มการเข้าร่วมกิจกรรมหรือตามเกณฑ์ที่คุณย์การศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์กำหนด หรือให้สถาบันที่จัดกิจกรรมรวบรวมส่งหลักฐานไปยังคุณย์การศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์

(๒) กรณีที่ไปร่วมกิจกรรมในต่างประเทศ ให้มีบันทึกหน่วยกิตหรือหลักฐานการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นๆ แนบไปยังคุณย์การศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์

(๓) กรณีการเรียนรู้ด้วยตนเองจากการสำรวจหรือเลือกสำหรับการศึกษาต่อเนื่องที่ได้รับรองหน่วยกิตจากคุณย์การศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์ ได้แก่ วารสารหรือเลือกของสถาบันหลักหรือเลือกอื่นๆ ให้ส่งหลักฐานของการรับรองไปยังคุณย์การศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์

(๔) ในกรณีการผลิตเลือกความรู้ทางวิชาการ เช่น ตำรา บทความทางวิชาการ วิดีทัศน์ หรืออื่นๆ ตามประกาศของคุณย์การศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์ให้ส่งหลักฐานที่แสดงว่ามีการผลิตไปยังคุณย์การศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์

(๕) วิธีการรับรองหน่วยกิตอื่นๆ เป็นไปตามที่คุณย์การศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์กำหนด

ข้อ ๖ การสะสมหน่วยกิตเพื่อการต่ออายุใบอนุญาต ดังนี้

(๑) ให้ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่งเข้าร่วมกิจกรรมที่ได้รับการรับรองหน่วยกิต จากคุณย์การศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์ เพื่อสะสมหน่วยกิตให้ได้อย่างน้อยปีละ ๑๐ หน่วยกิต รวม ๕ ปี ต้องได้ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ หน่วยกิต โดยนำหลักฐานมาประกอบการขอต่ออายุใบอนุญาต

(๒) คุณย์การศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์จะเก็บสะสมหน่วยกิตของผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่งไว้เป็นหลักฐานอ้างอิงสำหรับการต่อใบอนุญาต

(๓) ในกรณีที่ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่งไม่สามารถสะสมหน่วยกิตได้ครบ ๑๐๐ หน่วยกิต ภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้ประกอบวิชาชีพฯ ดังกล่าวสามารถสะสมหน่วยกิตเพิ่มเติมจนครบตามที่กำหนดแล้วจึงสามารถขอต่ออายุใบอนุญาตได้

หมวด ๗

กิจกรรมที่ได้รับการรับรอง

ข้อ ๑๑ สถาบันหลักเป็นผู้จัดกิจกรรมดังนี้

- (๑) การประชุมวิชาการ
- (๒) การบรรยายพิเศษ หรือ การบรรยายแบบชุดบรรยาย
- (๓) การสัมมนา ประชุมเชิงปฏิบัติการ ฝึกอบรม และอภิปรายหมู่
- (๔) การผลิตสื่อทางวิชาการหรือสื่ออื่นที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์

ข้อ ๑๒ สถาบันสมทบเป็นผู้จัดกิจกรรมดังนี้

- (๑) กิจกรรมตามข้อ ๑๑ (๑) ถึง (๓)
- (๒) กิจกรรมสื่อสารมวลชน
- (๓) การประชุมวิชาการภายในหน่วยงาน
- (๔) การประชุมวิชาการระหว่างหน่วยงาน

ข้อ ๑๓ การเรียนรู้ด้วยตนเองหรือกิจกรรมกลุ่มดังนี้

(๑) กิจกรรมการถ่ายทอดความรู้ การตีพิมพ์ผลงานวิจัย บทความ และกรณีศึกษาในวารสารวิชาการ ในประเทศ หรือวารสารวิชาการต่างประเทศหรือสื่อตีพิมพ์อื่นๆ

- (๒) กิจกรรมการประเมินผลงานดังนี้

- ก. เป็นผู้ประเมินบทความ ผลงานวิจัย และโครงการวิจัย
- ข. เป็นผู้ประเมินตำแหน่งวิชาการ

(๓) กิจกรรมการผลิตสื่อวิชาการ ได้แก่ การผลิตตำรา วีดิทัศน์ การเรียนรู้ด้วยตนเองทางคอมพิวเตอร์ วารสารวิชาการ การผลิตสื่อวิชาการ และสื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการของสัตวแพทย์สภาและศูนย์การศึกษาต่อเนื่องทาง สัตวแพทย์

(๔) ร่วมกิจกรรมทางวิชาการกับสื่อที่ศูนย์การศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์กำหนด ได้แก่การตอบคำถาม จากสื่อต่างๆ ที่ศูนย์การศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์ให้การรับรอง

ข้อ ๑๔ กิจกรรมนอกเหนือจากการประภาคนี้ให้กลุ่มหรือบุคคลหรือสถาบันยื่นขอรับรองจากศูนย์การศึกษา ต่อเนื่องทางสัตวแพทย์เป็นกรณีไป

ข้อ ๑๕ จำนวนหน่วยกิตในแต่ละกิจกรรมอยู่ในดุลยพินิจของศูนย์การศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์และจะประกาศ ให้ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่งทราบล่วงหน้า

ข้อ ๑๖ หลักเกณฑ์อื่นที่อยู่นอกเหนือจากประกาศนี้ให้เป็นไปตามที่สัตวแพทย์สภากำหนด

ทั้งนี้ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๗

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๗

สมชาย

(รองศาสตราจารย์ นายสัตวแพทย์สุธรรม เทล่องทองคำ)

นายกสัตวแพทย์สภา

ประกาศลัตัวแพทย์สภा

ที่ ๑ / ๒๕๕๙

เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์การเพิ่มพูนความรู้ สำหรับการต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์ชั้นสอง

อาศัยอำนาจตามความในหมวด ๒ ข้อ ๖ แห่งข้อบังคับลัตัวแพทย์สภาว่าด้วยการต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพลัตัวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๗๙ และโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการลัตัวแพทย์สภा ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๙ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๙ และครั้งที่ ๕/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๐๘ พฤษภาคม ๒๕๕๙ จึงประกาศเรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์การเพิ่มพูนความรู้ สำหรับการต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์ชั้นสองไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศลัตัวแพทย์สภาระเรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์การเพิ่มพูนความรู้ สำหรับการต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์ชั้นสอง”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“ใบอนุญาต” หมายถึง ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์ชั้นสอง

“สมาชิก” หมายถึง ผู้ประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์ชั้นสอง

“คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการลัตัวแพทย์สภা

“การเพิ่มพูนความรู้” หมายถึง การเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพการลัตัวแพทย์ชั้นสองที่ลัตัวแพทย์สภารับรอง

“หลักสูตร” หมายถึง หลักสูตรการฝึกอบรมและเพิ่มพูนความรู้ของผู้ประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์ชั้นสอง สำหรับการขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์ชั้นสอง ระหว่างวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕

หมวด ๑ สถาบันที่ฝึกอบรม

ข้อ ๔ สถาบันที่จัดการฝึกอบรม มีดังนี้

- (๑) กรมปศุสัตว์
- (๒) คณะกรรมการวิทยาลัยมหาวิทยาลัย
- (๓) คณะกรรมการลัตัวแพทย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- (๔) คณะกรรมการลัตัวแพทย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- (๕) คณะกรรมการลัตัวแพทย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- (๖) คณะกรรมการลัตัวแพทย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยหิดล
- (๗) คณะกรรมการลัตัวแพทย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร

หมวด ๒ การกำหนดหลักเกณฑ์

ข้อ ๕ สมาชิกผู้ประสังค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตและเคยได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการนำบัดโรคสัตว์ชั้นสอง ทั้ง ก และ ข ในสาขาวิชากรรมหรือศัลยกรรมหรือสูติกรรม ต้องได้รับการฝึกอบรมและเพิ่มพูนความรู้ตามหลักสูตรการฝึกอบรมและเพิ่มพูนความรู้ของผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นสอง และผ่านการทดสอบและการประเมินผลตามเกณฑ์ที่สัตวแพทย์สภากำหนด

ข้อ ๖ เกณฑ์การตัดสินเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๗ สมาชิกผู้ประสังค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตฯ จะต้องยื่นหลักฐานการผ่านการทดสอบและการประเมินผลตามหลักสูตรการฝึกอบรมและการเพิ่มพูนความรู้ฯ ต่อสัตวแพทย์สภा พร้อมหลักฐานอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๓ สาขาวิชาที่กำหนด

ข้อ ๘ วิชาที่สมาชิกต้องได้รับการฝึกอบรมและเพิ่มพูนความรู้ของผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นสอง ได้แก่

- (๑) โรคและการป้องกันโรคในสัตว์เลี้ยง
- (๒) โรคและการป้องกันโรคในปศุสัตว์
- (๓) การควบคุมประชากรสัตว์ และการสูญเสีย แต่งกีน
- (๔) การตั้งท้อง การคลอด และเทคนิคการผสมเทียม
- (๕) การใช้ยาและชีววัตถุสำหรับสัตว์
- (๖) การจัดการดูแลสุขภาพสัตว์ระดับผู้ง
- (๗) โรคติดต่อระหว่างสัตว์และคน และความปลอดภัยของอาหารจากสัตว์
- (๘) กฎหมายและจรรยาบรรณ
- (๙) ภาคปฏิบัติ

ข้อ ๙ ให้หน่วยงานหรือสถาบันที่จะจัดการฝึกอบรมและเพิ่มพูนความรู้ตามหลักสูตรการฝึกอบรมและการประเมินพูนความรู้ของผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นสองของสัตวแพทย์สภा กำหนดรูปแบบ และวิธีการฝึกอบรม ตลอดจน วิธีการทดสอบและการประเมินความรู้ตามหลักสูตรนำเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อการรับรอง

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

(รองศาสตราจารย์ นายสัตวแพทย์ลงนาม เหลืองทองคำ)

นายกสัตวแพทย์สภा

ประกาศลัตัวแพทย์สภากําชื่อที่ ๒/๒๕๕๐

เรื่อง การจัดตั้งศูนย์การศึกษาต่อเนื่องทางลัตัวแพทย์ (ฉบับที่ ๒)

อนุสัมธิจากประกาศคณะกรรมการลัตัวแพทย์สภากําชื่อที่ ๙/๒๕๕๗ เรื่อง การจัดตั้งศูนย์การศึกษาต่อเนื่องทางลัตัวแพทย์ และอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการลัตัวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๔ และตามความใน หมวด ๒ ข้อ ๕ แห่งข้อบังคับลัตัวแพทย์สภาว่าด้วยการต่ออายุใบอนุญาตเป็นปี ประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการลัตัวแพทย์สภากําชื่อ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๙/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ คณะกรรมการลัตัวแพทย์สภากําชื่อออกประกาศเรื่องการจัดตั้งศูนย์การศึกษาต่อเนื่องทางลัตัวแพทย์ (ฉบับที่ ๑) ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ และข้อ ๑๖ ของประกาศคณะกรรมการลัตัวแพทย์สภากําชื่อที่ ๙/๒๕๕๗ และใช้ความในประกาศฉบับนี้แทน

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ข้อความที่ให้ใช้แทนข้อความที่ยกเลิกตามข้อ ๑ คือ

ข้อ ๖ ในประกาศนี้

“การศึกษาต่อเนื่อง” หมายความว่า การศึกษาและการทำกิจกรรมใดๆ ทางวิชาการด้านการลัตัวแพทย์ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถตลอดจนทักษะและetc ให้อยู่ในระดับมาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐาน ผู้ประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์ หรือการดำเนินกิจกรรมใดๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการพัฒนาตนเอง สร้างห้องคิดความรู้ใหม่เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์ หรือการนำความรู้ ประสบการณ์ในวิชาชีพ การลัตัวแพทย์ไปเผยแพร่หรือปฏิบัติงานให้กับบุคคลอื่น อันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมและเศรษฐกิจโดยส่วนรวม หรือการสร้างองค์ความรู้ใหม่หรือนวัตกรรมที่เกี่ยวกับวิชาชีพการลัตัวแพทย์

“การรับรองสถานภาพและคุณภาพการศึกษาต่อเนื่อง” หมายความว่า การรับรองสถานภาพสถาบันการศึกษา สมาคมวิชาชีพ องค์กรวิชาชีพและหน่วยงานต่างๆ ในการผลิตกิจกรรมทางวิชาการด้านการลัตัวแพทย์ และรับรองคุณภาพของกิจกรรมทางวิชาการด้านการลัตัวแพทย์

“ศูนย์” หมายความว่า ศูนย์การศึกษาต่อเนื่องทางลัตัวแพทย์

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารศูนย์การศึกษาต่อเนื่องทางลัตัวแพทย์

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการบริหารศูนย์การศึกษาต่อเนื่องทางลัตัวแพทย์

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาต่อเนื่องทางลัตัวแพทย์

“ผู้จัดการ” หมายความว่า ผู้จัดการศูนย์การศึกษาต่อเนื่องทางลัตัวแพทย์

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกลัตัวแพทย์สภากําชื่อ

“ใบรับรอง” หมายความว่า หนังสือที่แสดงการรับรองสถาบันหรือกิจกรรมที่จัดขึ้น

ข้อ ๔ ให้มีคณะกรรมการบริหารศูนย์การศึกษาต่อเนื่องทางลัตัวแพทย์ จำนวน ๑๕ คน ซึ่งมีองค์ประกอบดังนี้

๔.๑ กรรมการที่มาจากคณะกรรมการลัตัวแพทย์สภาก โดยการสรรหาของคณะกรรมการลัตัวแพทย์สภาก จำนวน ๘ คน

๔.๒ กรรมการที่มาจากผู้ปฏิบัติงานในสายงานวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพการลัตัวแพทย์โดยการสมัครและได้รับการคัดเลือกวารบรองจากคณะกรรมการลัตัวแพทย์สภาก มีจำนวน ๗ คน ดังนี้

(๑) ผู้ปฏิบัติงานในสายงานภาควิชาเอกชน จำนวน ๔ คน คือ

๑.๑ ปฏิบัติงานในสายงานบริษัทและฟาร์ม จำนวน ๒ คน

๑.๒ ปฏิบัติงานในสายงานคลินิกหรือโรงพยาบาลลัตัวแพทย์ จำนวน ๒ คน

(๒) ผู้ปฏิบัติงานในสายงานภาคราชการและรัฐวิสาหกิจ จำนวน ๓ คน

ทั้งนี้ ผู้สมัครจะต้องแสดงเจตนามั่นเพื่อให้คณะกรรมการลัตัวแพทย์สภากคัดเลือก

ให้คณะกรรมการ ๑๕ คน ดำเนินการคัดเลือกผู้อำนวยการ ๑ คน เมื่อได้ผู้ดำรงตำแหน่งแล้วให้เสนอรายนามคณะกรรมการเพื่อให้คณะกรรมการลัตัวแพทย์สภารับทราบ

ข้อ ๕ วาระการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ

๕.๑ กรรมการตามข้อ ๔.๑ มีวาระอยู่ในตำแหน่งตามวาระของคณะกรรมการลัตัวแพทย์สภาก

๕.๒ กรรมการตามข้อ ๔.๒ มีวาระอยู่ในตำแหน่ง ๓ ปี นับแต่วันที่แต่งตั้งและอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่ได้แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

เมื่อตำแหน่งกรรมการว่างลง ให้คณะกรรมการลัตัวแพทย์สภากแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างและอยู่ในตำแหน่ง ได้เท่าวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการที่ตนแทน

ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่

ข้อ ๖ นอกจากการพันจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพันจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากการเป็นสมาชิกของลัตัวแพทย์สภาก

(๔) พ้นจากคณะกรรมการลัตัวแพทย์สภาก หรือสายงานวิชาชีพ

(๕) คณะกรรมการลัตัวแพทย์สภามีมติให้พ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๗ ผู้อำนวยการมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑. ดำเนินกิจการของศูนย์ฯ ให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการ

๒. เป็นผู้แทนของศูนย์ฯ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก

๓. เป็นประธานในที่ประชุมคณะกรรมการ

๔. มอบหมายกรรมการปฏิบัติงานเกี่ยวกับศูนย์ฯ ตามความเหมาะสม

๕. สรุปผลการดำเนินงานของศูนย์ฯ เป็นรายเดือนและรายปี เสนอคณะกรรมการลัตัวแพทย์สภาก

๖. อื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการลัตัวแพทย์สภามอบหมาย

ข้อ ๑๔ ผู้จัดการมีคุณสมบัติ ดังนี้

๑. เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ชั้นหนึ่ง หรือผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาชีววิทยาศาสตร์ชีวภาพ การบริหาร จัดการ และคอมพิวเตอร์

๒. อายุไม่ต่ำกว่า ๒๕ ปี

๓. ไม่เคยได้รับคำพิพากษาถึงที่สุดให้ได้รับโทษจำคุก

๔. มีความสนใจที่จะพัฒนาองค์ความรู้ทางด้านวิชาชีพการสัตวแพทย์

๕. มีความชำนาญด้านคอมพิวเตอร์ หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารจะได้รับการพิจารณาเป็นกรณีพิเศษ

๖. สามารถปฏิบัติงานในศูนย์การศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์ได้เต็มเวลา

ข้อ ๑๕ ผู้จัดการพ้นจากตำแหน่งเฉพาะตัวเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออกจาก

(๓) คณะกรรมการสัตวแพทย์สภามีมติให้พ้นจากตำแหน่ง

กรณีที่ผู้จัดการต้องพ้นจากตำแหน่งเฉพาะตัวแล้ว ให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้รักษาการและดำเนินการสรรหาภายใน ๕๐ วัน

ข้อ ๑๖ ผู้จัดการมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารงานตามวัตถุประสงค์ของศูนย์ฯ และนโยบายของคณะกรรมการ

(๒) รับผิดชอบด้านการบริหารงานทั่วไปของศูนย์ฯ

(๓) รักษา紀錄เบียบและกฎหมายบังคับของศูนย์ฯ

(๔) ควบคุมและบริหารเงินรายได้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

(๕) เป็นเลขานุการในที่ประชุมคณะกรรมการ

(๖) ทำรายงานประจำปีของศูนย์ฯ เสนอต่อคณะกรรมการ

(๗) อื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ประกาศ ณ วันที่ ๐๘ มกราคม ๒๕๕๐

(รองศาสตราจารย์ นายสัตวแพทย์สังคرام เหลืองทองคำ)

นายกสัตวแพทย์สภา

ระเบียบลัตตาแพทยสภา

ว่าด้วยเงินกองทุนเพื่อการจัดตั้งที่ทำการสำนักงานลัตตาแพทยสภา

พ.ศ. ๒๕๔๘

เพื่อให้มีการจัดสรรเงินรายได้ของลัตตาแพทยสภา ตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการลัตตาแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ สำหรับการจัดตั้งที่ทำการสำนักงานลัตตาแพทยสภา เป็นที่ทำการราชการและเป็นกรรมลิขิตรของลัตตาแพทยสภา

ลัตตาแพทยสภา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการลัตตาแพทยสภา ในการประชุมคณะกรรมการ ลัตตาแพทยสภา ครั้งที่ ๙/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๘ จึงવางระเบียบว่าด้วยเงินกองทุนเพื่อการจัดตั้งที่ทำการสำนักงานลัตตาแพทยสภา พ.ศ. ๒๕๔๘ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบลัตตาแพทยสภาว่าด้วยเงินกองทุนเพื่อการจัดตั้งที่ทำการสำนักงานลัตตาแพทยสภา พ.ศ. ๒๕๔๘”

ข้อ ๒. ให้ใช้ระเบียบนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันที่ประกาศ เป็นต้นไป

ข้อ ๓. บรรดา率ะเบียบข้อบังคับข้อใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔. เงินกองทุนนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อใช้ในการจัดตั้งที่ทำการราชการของสำนักงานลัตตาแพทยสภา

ข้อ ๕. ให้ลัตตาแพทยสภา เปิดบัญชีธนาคารเป็น ๒ ประเภท โดยใช้ชื่อบัญชี “เงินกองทุนเพื่อการจัดตั้งที่ทำการสำนักงานลัตตาแพทยสภา” ดังนี้

๕.๑ บัญชีเงินฝากคอมทรัพย์

๕.๒ บัญชีเงินฝากประจำ

ข้อ ๖. เงินที่เข้าบัญชีเงินกองทุน ได้รับจาก

๖.๑ เงินที่คณะกรรมการลัตตาแพทยสภามุ่งจัดสรรเข้าเงินกองทุน เริ่มต้นเป็นจำนวนเงิน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามล้านบาทถ้วน)

๖.๒ เงินที่ได้รับจากการบริจาค

๖.๓ ดอกผลจากเงินกองทุน

ข้อ ๗. การเบิกจ่ายเงินกองทุนเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดตั้งที่ทำการสำนักงานลัตตาแพทยสภา ดังนี้

๗.๑ ค่าจัดซื้อที่ดินและลังก่อสร้าง

๗.๒ ค่าครุภัณฑ์

๗.๓ ค่าติดตั้งสาธารณูปโภค

ข้อ ๘. การบัญชีของเงินกองทุนนี้ ให้ถือปฏิบัติตามหลักบัญชีคู่ โดยรวมอยู่ในบัญชีของสำนักงานลัตตาแพทยสภา

ข้อ ๙. การเบิกจ่ายเงินกองทุนให้ปฏิบัติตามระเบียบลัตตาแพทยสภาว่าด้วยการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๐. เงินกองทุนเพื่อการจัดตั้งที่ทำการสำนักงานลัตตาแพทยสภา จะยกเลิกได้เมื่อได้มีการจัดตั้งที่ทำการราชการของสำนักงานลัตตาแพทยสภาเรียบร้อยแล้ว

ข้อ ๑๑. ให้นายกลัตตาแพทยสภารักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๘

(รองศาสตราจารย์ นายลัตตาแพทย์สุธรรม เหลืองทองคำ)
นายกลัตตาแพทยสภา

ระเบียบลัตตาแพทย์สภา
ว่าด้วยเงินกองทุนเพื่อการจัดตั้งที่ทำการสำนักงานลัตตาแพทย์สภา
พ.ศ. ๒๕๕๘

อนุสันธิจากพระบรมราชโองการเบียบลัตตาแพทย์สภาว่าด้วยเงินกองทุนเพื่อการจัดตั้งที่ทำการสำนักงานลัตตาแพทย์สภา พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๘ และโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการลัตตาแพทย์สภา ใน การประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ จึงให้แก่ไข ข้อ ๕ ของระเบียบดังกล่าว และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

ข้อ ๕ ให้ลัตตาแพทย์สภา เปิดบัญชีธนาคารเป็น ๒ ประเภท โดยใช้ชื่อบัญชี “ลัตตาแพทย์สภา (เพื่อการจัดตั้งที่ทำการสำนักงานลัตตาแพทย์สภา)” ดังนี้

- ๕.๑ บัญชีเงินฝากกออมทรัพย์
- ๕.๒ บัญชีเงินฝากประจำ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

(รองศาสตราจารย์ นายลัตตาแพทย์ส่งคุณ เหลืองทองคำ)

นายกสัตวแพทย์สภา

